Da Nr. 7

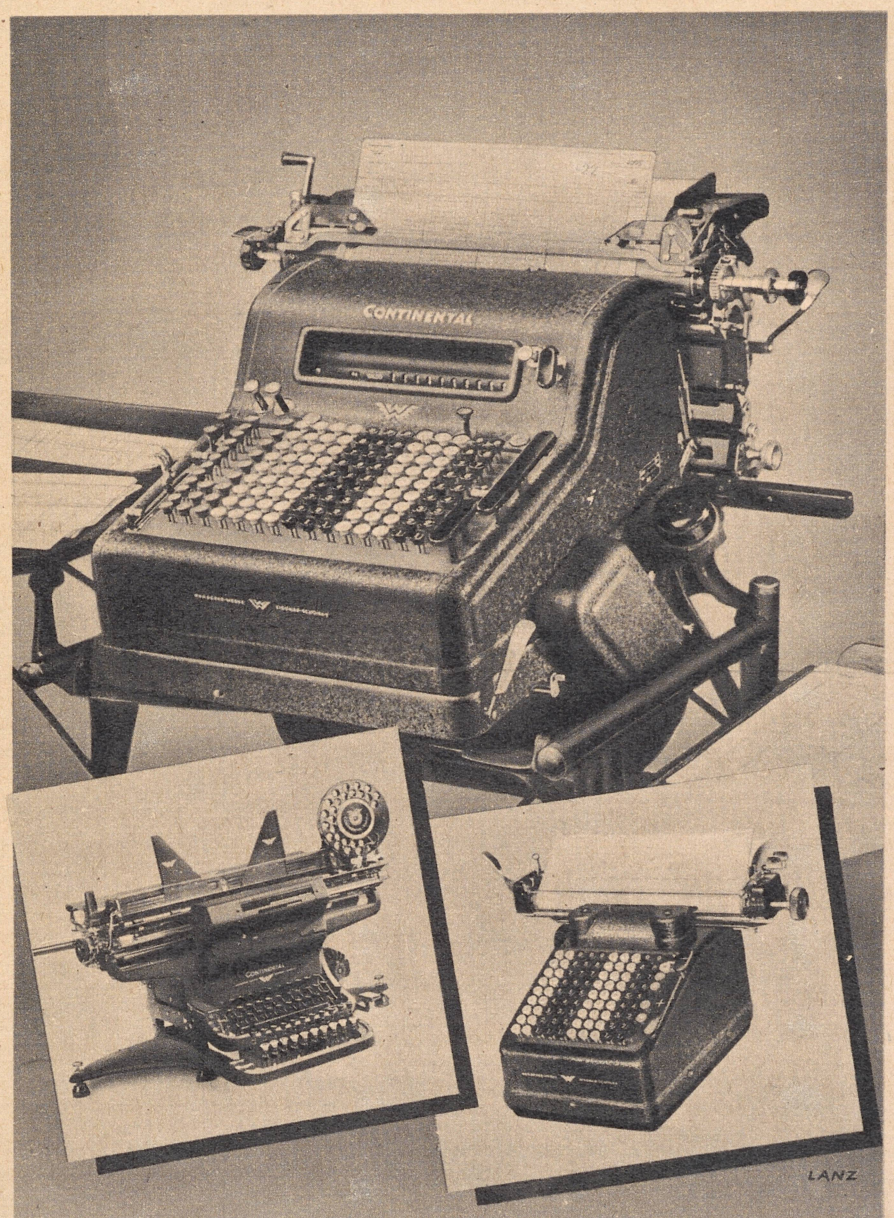
SPECIALUDGAVE AF „BERLINER ILLUSTRIRTE ZEITUNG“ · 15. JULI 1940

Belgien Fr. 2.— / Böhmen-Mähren Kr. 2.50 / Bulgarien Lewa 10.— / Danmark 50 Øre / Estland 40 Sent / Finland mk. 4.50 / Grækenland Drs. 11.— / Italien Lire 2.— / Jugoslavien Dinar 5.— / Letland 50 Sant / Litauen 60 Centas / Luxembourg Fr. 2.— / Holland 20 Cents / Norge 45 Øre / Portugal Esc. 2.50 / Rumænien Lei 16.— / Sverige 50 Øre / Schweiz 45 Cent. / Slovakiet Ks. 2.50 / Spanien Pts. 1.25 / Tyrkiet Piaster 15.— / Ungarn 36 Filler / Amerika 10 Cents

Signal

Efter det store Slag i Frankrig – Brød til Befolkningen

Kun faa
Taster skal anslaas . . .

Ingen Regning mere, ingen Spekulation, intet Hovedarbejde. Kun et Par Fingertryk — og et kompliceret Bogføringsarbejde er begyndt. Automatisk fører Bogføringsautomaten Klasse 700 det til Ende — hurtigt, overskueligt, fejlfrit! Hvor det kommer an paa Bogføringstekst, er CONTINENTAL Bogføringsskrivemaskine Model 1530 særlig egnet. Den skriver denne saa let som en Skrivemaskine, kan ogsaa anvendes som saadan, udfører hvert Bogføringsarbejde, adderer og salderer. Til enklere Arbejder foretrækkes, som lille, handig og elektrisk Model, CONTINENTAL Additions- og Saldermaskine Model 203 E.

Tre yderst præstationsrige Maskiner.

WANDERER-WERKE

AKTIENGESELLSCHAFT SIEGMAR-SCHÖNAU

79/105/320

Handlingerne taler

af * * *

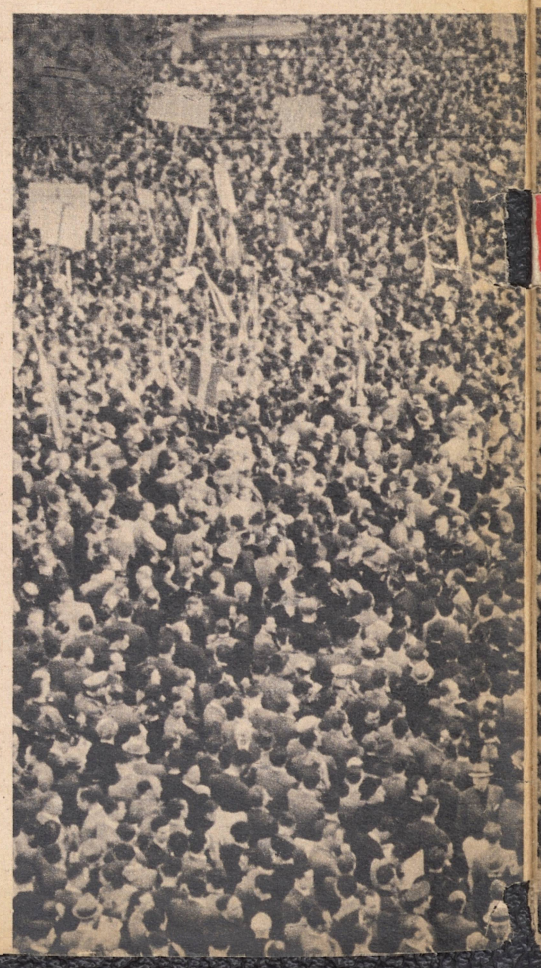

Fra det mindeværdige Øjeblik den 10. Juni
Fra Balkonen paa Palazzo Venezia proklamerer Il Duce Italiens Indtræden i Krigen

Den 10. Juni 1940 var Øjeblikket kommet, da Il Duce brød sin Tavshed og lod Handlingerne tale:

Italien traadte af egen fri Vilje ind i Krigen paa Tysklands Side. Modstandernes fælles Front, de to Revolutioners Solidaritet og den nære Tilknytning mellem de to Nationer tillod Mussolini at vælge Øjeblikket og Maaden for sin Indtræden i Krigen i fuld Frihed. Vestmagternes militære Planer i Efteraaret 1939, mens Tyskland var optaget i Polen, gik ud paa at styrte sig over Italien med forenede Kræfter for at oprulle den tysk Front fra venstre Flanke. Ved ikke at føre Krig har Italien kuldkastet Vestmagternes Beregninger og samtidig i Løbet af de sidste 9 Maaneder i væsentlig Grad understøttet Tysklands Kamp saavel diplomatisk som militært. Vestmagterne blev diplomatisk lammet i Sydøsteuropa og Middelhavet. Freden paa Balkan blev opretholdt til stor Fordel for Tyskland. Stærke fjendtlige Stridskræfter til Vands, til Lands og i Luften laa bundet flere Steder, og Tyskland sattes derved i Stand til at slaa sine Fjender paa alle Fronter. Med særlig Tilfredsstillelse noterede Tyskland, hvilken uforbeholden og gennemgribende Tilslutning dets Kamp fik i den italienske Presse. Med Italiens Indtræden i Krigen maa Vestmagternes sidste Illusioner briste.

Italien kaster nu sit Lod i Vægtskaalen, fortrinligt forberedt i diplomatisk, militær, økonomisk og moralsk Henseende. Medens den engelske og den franske Modstander ikke blot militært, men ogsaa diplomatisk er blevet svækket og isoleret, har Italien i oprigtigt Venskab med Stormagten Japan og nu ogsaa gennem sit afklarede Forhold til Sovjetunionen gjort visse Forhaabninger hos Vestmagterne til Skamme. Il Duces Erklæring over for Schweiz, Jugoslavien, Grækenland og Tyrkiet har aflivet alle Intriger, der tillægger Italien de værste Hensigter over for Naboerne. Idet disse Landes Neutralitet derved sikres gennem denne højtidelige Erklæring, der imidlertid paa den anden Side forpligter dem, gives der dem samtidig Mulighed for at sikre sig mod Vestmagternes Krigsudvidelsesplaner. Hos de allierede har dette italienske Skridt uden Tvivl fremkaldt dyb Skuffelse, da det betyder et Sammenbrud af deres diplomatiske og militære Planer i Middelhavslandene. Det bliver imidlertid disse Landes egen Sag, om de vil tage imod det italienske Tilbud og derved gøre deres til at beskytte sig imod Vestmagternes Hensigter: ogsaa at lade dem kæmpe for sig. De forløbne 9 Maaneder har gjort det muligt for Italien i økonomisk, militær og moralsk Henseende at forberede sig omhyggeligt til det store Opgør. Ved Hjælp af Blokadekrigen har Vestmagterne gjort alt for at skade og

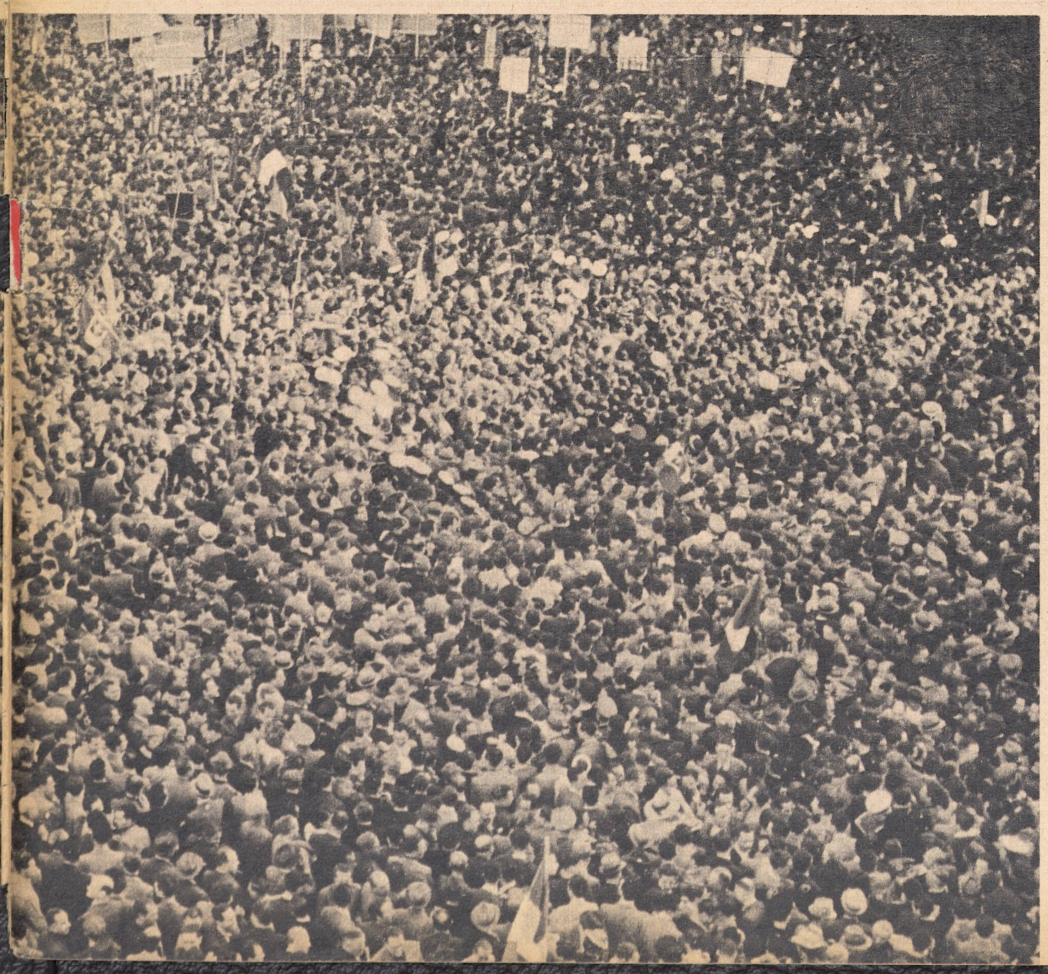

Copyright 1940 by Deutscher Verlag Berlin

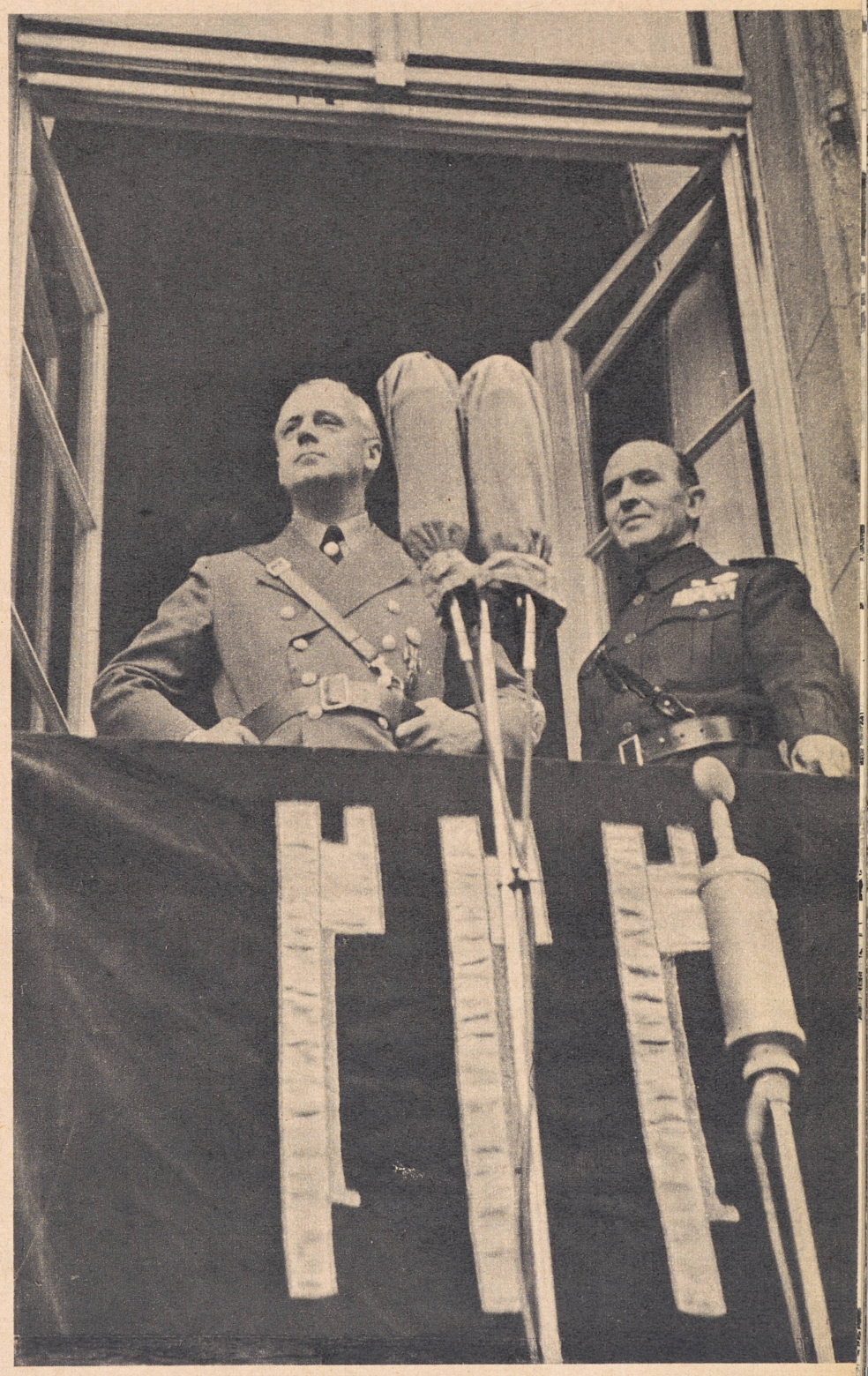

Foran den italienske Ambassade
i Berlin fejrer en tusindtallig Menneskemængde
Italiens Indtræden i Krigen ved Tysklands Side

ydmyge Italien og for at hindre Opfyldelsen af dets vitale Krav. Men derved har de samtidig klart overbevist den italienske Nation om, at den kun gennem Kamp kan sikre sine Livsinteresser, sin Frihed og Uafhængighed, sit Imperium og sin Fremtid. Dermed er Italiens Stilling principielt fastlagt og retfærdiggjort over for hele Verden. Lige siden Verdenskrigen har Italien, hvad angaar Kolonispørgsmaalet, haft et gammelt Regnskab at gøre op med Vestmagterne, som nu i 20 Aar har vægret sig ved at indfri deres afgivne Løfter. Hvad Italien fordrer af dem bør udelukkende forstaas paa Baggrund af et stort Folks naturlige og ubetingede Ret. Bag de territoriale, økonomiske og strategiske Krav staar ikke blot en national, men ogsaa en international Retfærdighed. Siden sin nationale og statslige Forening har Italien stadig set vigtige Landomraader, uden hvilke Enhedsprocessen ikke kan fuldendes, under fremmed Herredømme, og i sit egentligste Livsrum, Middelhavet, følt sig omklamret af England og Frankrig, truet i sine livsvigtigste Forbindelser og tvunget til Taalmodighed over for aggressive engelsk-franske Krav. Ligesom Tyskland staar Italien over for den permanente Fare gennem en Blokadekrig selv at blive afskaaret fra sine livsvigtige Forbindelser. Fattig paa naturlige Rigdomskilder, henvist til Havenes Frihed og Middelhavets Porte og endelig med et voksende Folk uden Plads ser det sig i sin politiske Frihed, i sin økonomiske Fremgang, i sin Leveform og i sin sociale Sikkerhed prisgivet Vestmagternes Kvælertag. Som et stort og stærkt Folk med Ære og Selvbevidsthed kan Italienerne lige saa lidt som Tyskerne i Længden finde sig i at være afhængige af saadanne Nationers Naade og Forgodtbefindende, der i Aarhundreder har udnyttet begge Rigers Afmagt, Adsplittelse og Ufrihed først og fremmest til at berige deres egen Magt paa unge Staters Bekostning og derefter holde dem nede med Magt. Erindringen om Sanktionerne og om den nuværende folkeretsstridige Blokadekrig har paa ny indskærpet den italienske Nation denne Grundsætning. Overalt i Italien var man paa det rene med Vestmagternes Krav, der gik ud paa at foreskrive Italien dets Eksistensvilkaar og nægte det et bedre Grundlag for dets Arbejde og nationale Styrke. Paa denne principielt fjendtlige Indstilling har smaa Indrømmelser intet ændret. I den nationale Enheds og Sikkerheds Navn og støttet paa Folkenes Naturret fordrer Italien Livsrum, Arbejde og Brød til sit voksende Folk; og til Forsvar for en Stormagts Rettigheder træder det da op mod de engelsk-franske Overenskomsts- og Retsbrud med Vaaben i Haand. Og det kæmper ligesom Tyskland samtidig for Oprettelsen af bedre europæiske Levevilkaar, imod Klassekamp blandt Folkene, imod Undertrykkelse af de dygtige og for Fjernelse af en europæisk Tilstand, under hvilken Vestmagterne Aarhundreder igennem med Magt har spillet Nationerne ud mod hinanden og har bragt hele Kontinentet til Utilfredshed. Ligesom Tyskland har det taalmodigt forsøgt at opnaa sine nationale Aspirationer ad evolutionær Vej og med fredelige Midler, men ligesom Tyskland er det kun stødt paa kolde, ja endog krænkende

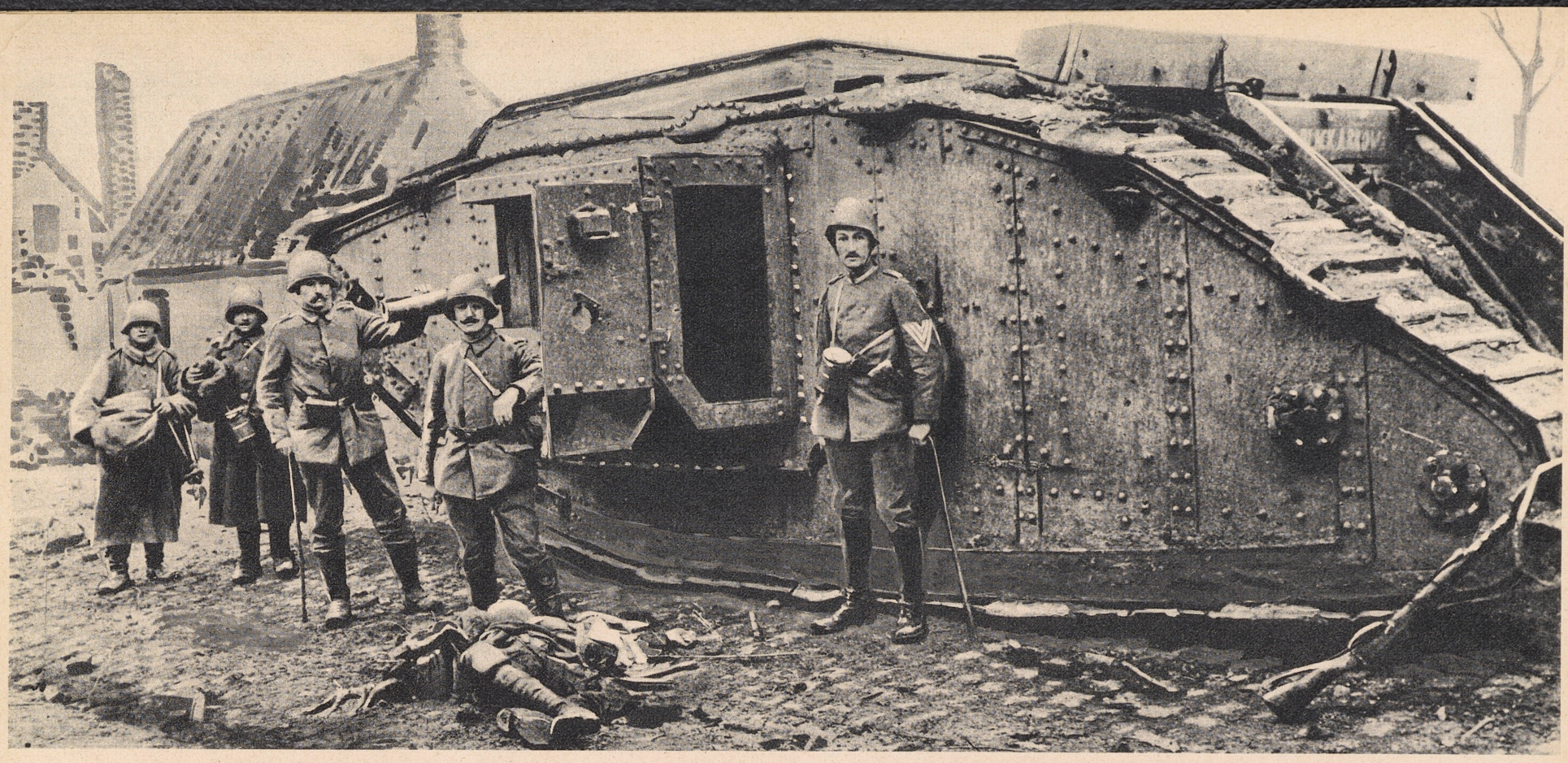

I hele Italien
stimler Befolkningen sammen til begejstrede Ovationer for Il Duce

Den tyske Udenrigsminister og det italienske Imperiums Ambassadør,
efter at de har talt til Befolkningen og den italienske Koloni i Berlin

Afslag fra Vestmagternes Side og er blevet inddraget i Indkredsningens kvælende Ring, som imidlertid de to Aksemagter i Fællesskab og for evigt vil sprænge paa Slagmarken.

Verdenskrigens Panservogn . . .
De første Panservogne saa man paa Krigsarenaen i September 1916 paa Vestmagternes Side. Den tekniske Udvikling skred kun langsomt frem. Indtil Slutningen af Verdenskrigen var Panservogne derfor væsentligst „Murbrækkere" for Infanteriet, der fulgte umiddelbart efter; de banede Vej gennem Pigtraadsspærringer og over Grøfter og Grave

Panserkampvognen af i Dag
Med en Hastighed af 40 Kilometer i Timen paa frit Terræn og med stor Aktionsradius er det moderne Kampkavalleri et Vaaben, der opererer selvstændigt over store Afstande

DET TYSKE PANSERVAABEN

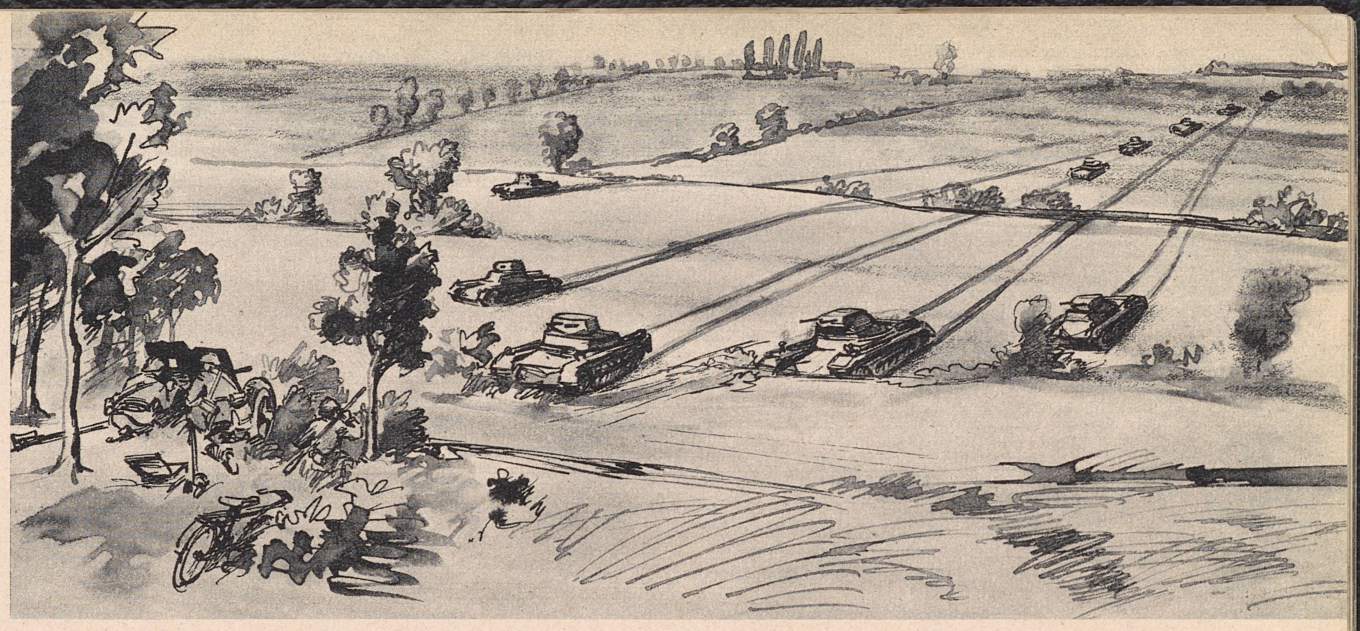
Enkelte Enheders og hele Afdelingers Indsats

FORMATIONER I AABENT TERRÆN OG UNDER ANGREB

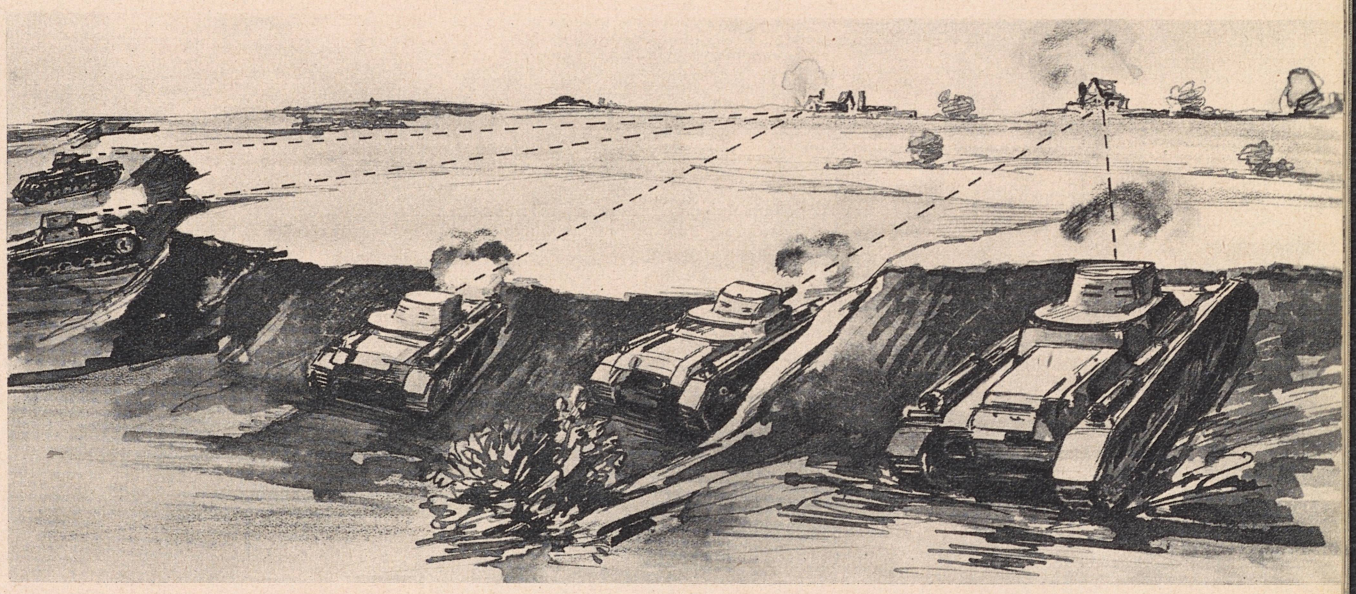
1. Overgang fra Parkørsel til Enkeltkørsel
Ved uhindret Fremrykning paa frit Terræn søger Panservognene at afkorte Marchlængden ved at køre parvis. Takket være deres store Bevægelighed kan de til enhver Tid, hvis Terrænet kræver det, som under Eksercits, gaa over til at køre enkeltvis

Ved Siden af Luftvaabenet har Panservognene bidraget afgørende til den hurtige Erobring af Holland, Belgien og de nordfranske Industriomraader. Ganske vist havde Vestmagterne selv talrige Panservogne, men Begivenhedernes Udvikling har dog vist, at de ikke kommer paa Højde med de tyske. Ogsaa de svære franske Panservogne, som man i Fjendens Lejr satte saa store Forhaabninger til, kunde ikke standse Tilintetgørelsesslagets Gang. Den tyske Overlegenhed beroede paa Ledelsens klare og maal-

2. Kilen

For at overvinde Hindringer som Antitankkanoner, Maskingeværreder el. lign. afløses Marchformationen af Kileformen. Bag den første Panservogn svinger de øvrige ud til højre og venstre. Angrebet gaar nu for sig i Trin, saadan at hver Panservogn har sit frie Skudfelt. Kilen i sig selv frembyder kun et ringe Maal for fjendtlige Kugler

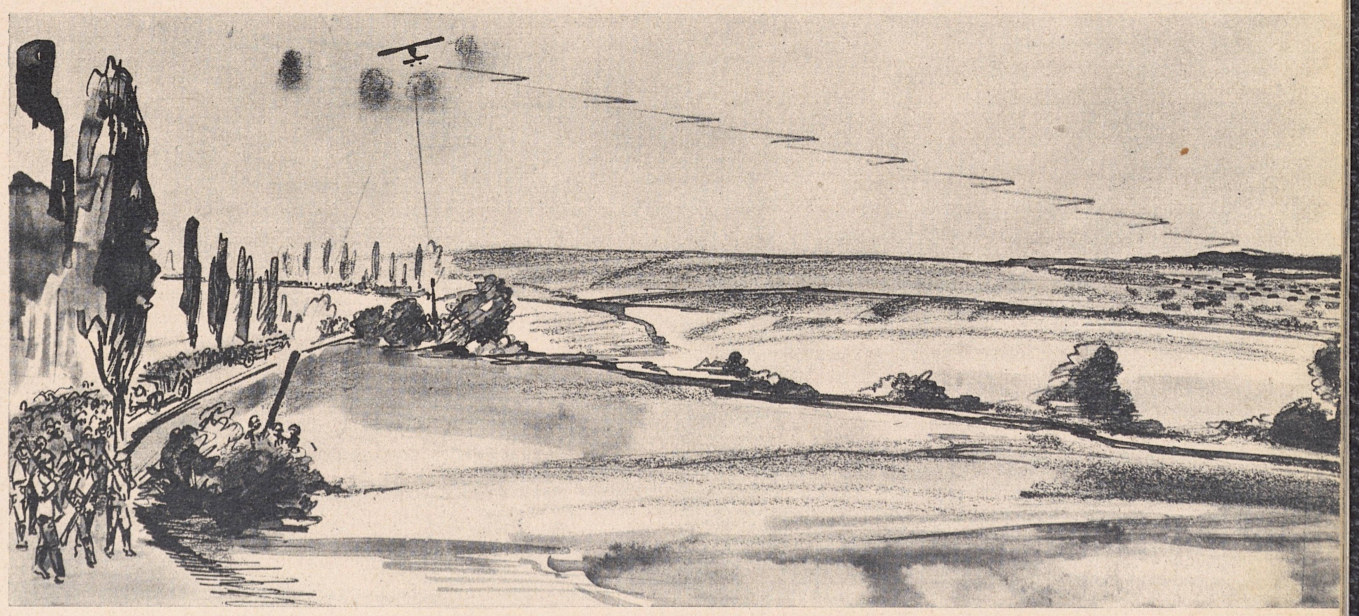
3. Skydning fra fast Stilling

Foran et bakket Terræn, som baade giver god Dækning og Skudmulighed, vrimler Panservognene frem og skyder løs, medens de holder stille. Panservognens Underbygning er en ideel Lafette, som giver de bedste Skudresultater. Kanonerne fyrer løs med korte Stød i direkte Skud. Granaternes store Begyndelseshastighed giver den størst mulige Gennemslagskraft. Denne Kampformation minder om et Feltartilleri-Batteri, som er gaaet i Stilling

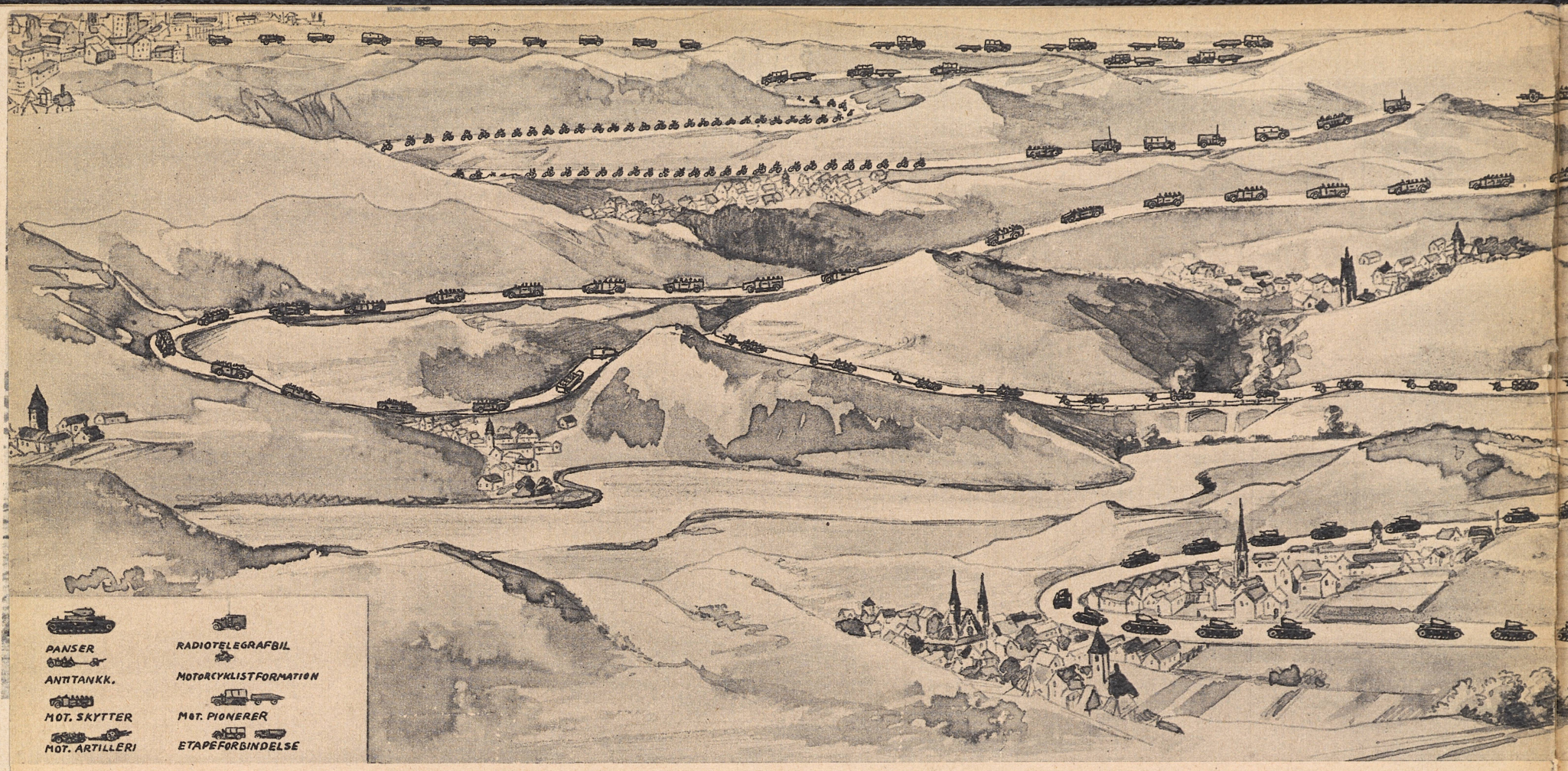
4. Angreb paa en Terrænbefæstning

Med smal Front i dyb Formation angriber en Panserafdeling en Infanteristilling under Udnyttelse af enhver Dækningsmulighed, som Terrænet byder. Fra deres godt camouflerede Stillinger ruller Panservognene parvis frem. I Kampformation gaar de frem mod Fjenden, tæt efter hinanden gennembryder Kilerne det fjendtlige Stillingssystem, som Artilleriilden i Forvejen har gjort egnet til Stormangreb

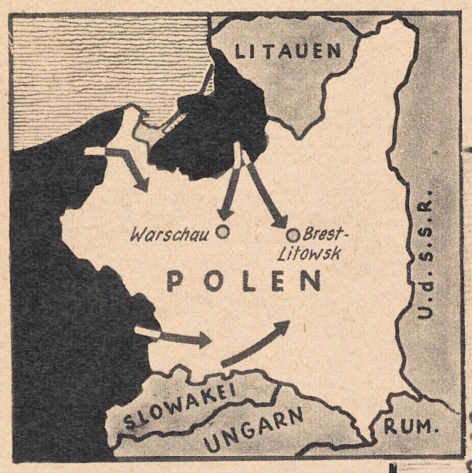
5. Forbindelse med Observatøren

Recognosceringsmaskiner er i stadig Forbindelse med de ventende Panservogne, som holder parat. Gennem et gensidigt Samarbejde kan man straks udnytte gunstige Situationer: Observatørens traadløse Meddelelser leder de hurtige Panservogne mod fjendtlige Kolonner og Stillinger. Han viser dem de bedste Angrebsmuligheder og melder om fjendtlig Undsætning, der er i Anmarsch

En Panserdivisions Marchlængde

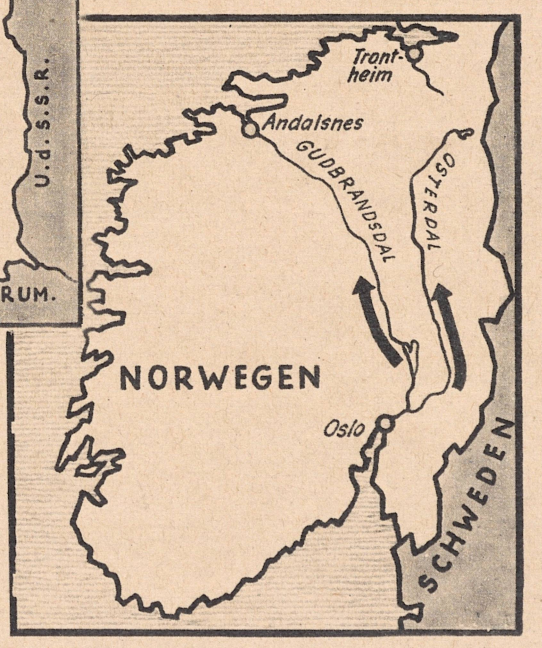
Kærnen i en Panserdivision bestaar af Panservognene, som imidlertid til at understøtte sig i deres Angreb samt til at udnytte de opnaaede Resultater har motoriserede Skytter, Artilleri, Pionerer, Efterretningstropper, Antitankkanoner o. s. v. til Raadighed. Vilde man anbringe alle disse Transportmidler paa en enkelt Vej, saa vilde Resultatet af de Tusinder af Vogne blive en Karavane saa lang som fra Sedan til Paris. Ved at lade Fremrykningen finde Sted fordelt paa flere Veje samtidig, opnaar man, at Marchlængden bliver rimelig. De motoriserede Vognes Hastighed betyder ogsaa, at Vejen kun bruges ganske kort Tid. Panservognene selv er overhovedet ikke henvist til Vejene, og selv de andre Vogne er i høj Grad egnet til Terrænkørsel. Panservognene er et af Lynkrigens vigtigste Vaaben

I Polen: Modstanderens Centrum omklamres af Panserdivisioner. Detyske Afdelinger mødes i Ryggen paa Fjenden.

I Norge: Panservognene er henvist til Bjergdalene, to søjleformede Afdelinger bevæger sig frem gennem Fjendeland

Paa Vestfronten: Gennembrud paa bred Front. Afgørelsen falder ved at svinge Sydgruppen over Vest og Nord til Øst. Kamp med omvendt Front: Cannæ

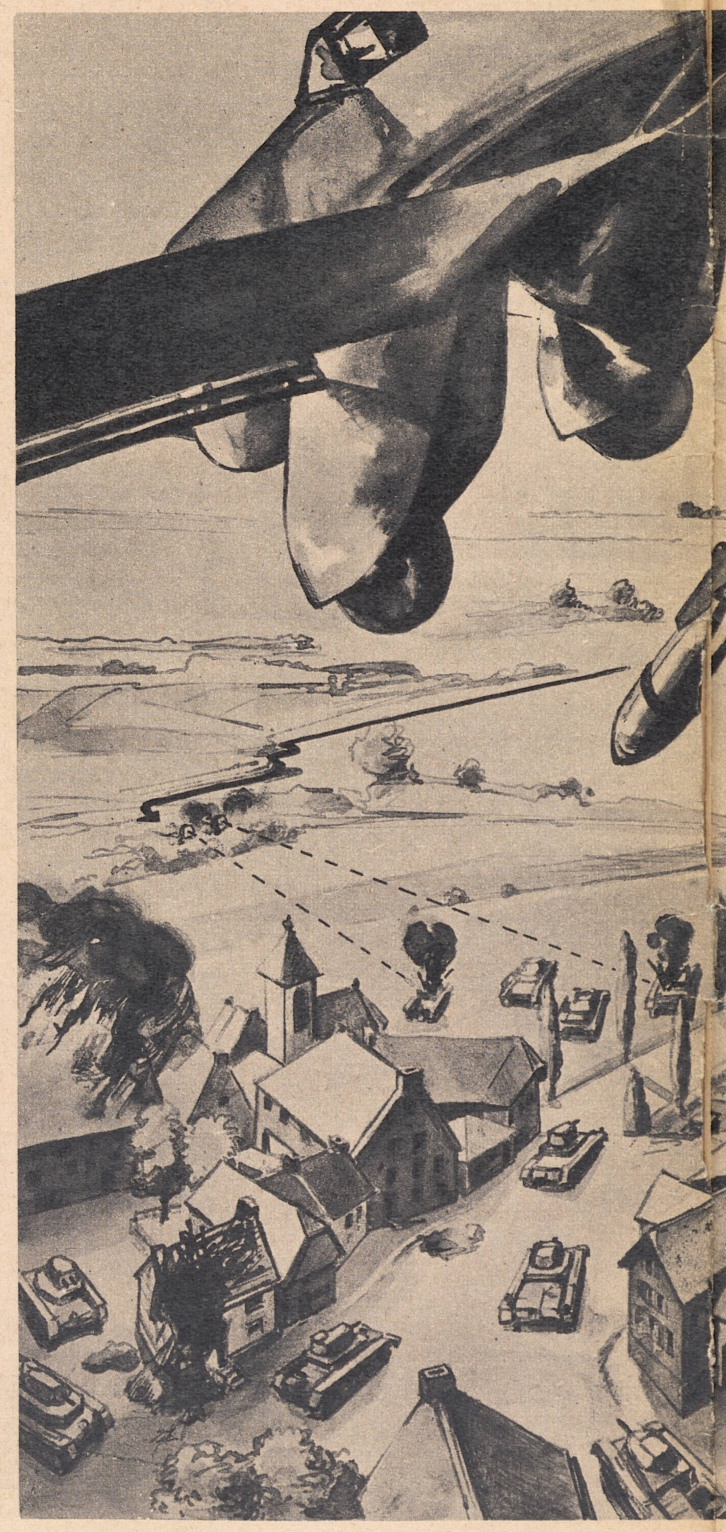

bevidste Arbejde, idet denne dristigt satte Panservognene ind i store Afdelinger og dog fra først til sidst med fast Haand kontrollerede deres Bevægelse over brede Strækninger.

Dertil kom Mandskabets grundige Uddannelse og Forsyningstroppernes gnidningsløse Arbejde, som hindrede enhver Standsning i Fremmarchen. Disse Faktorer: en overlegen Ledelse, et overlegent Materiel, Uddannelse af hver enkelt Mand og et stadigt Kampberedskab sikret igennem de støt arbejdende Forsyningstropper og fremfor alt det forbilledlige Samarbejde med alle andre Vaabenarter har ført til den Succes, som selv Militæreksperter næppe havde troet mulig. Paa Panservaabenets klassiske Slagmark ved Cambrai har det tyske Panservaaben i et stort Tankslag denne Gang taget Revanche. — Det er umuligt inden for denne Artikels Rammer at give et udtømmende Billede af de moderne Panserafdelingers Virksomhed.

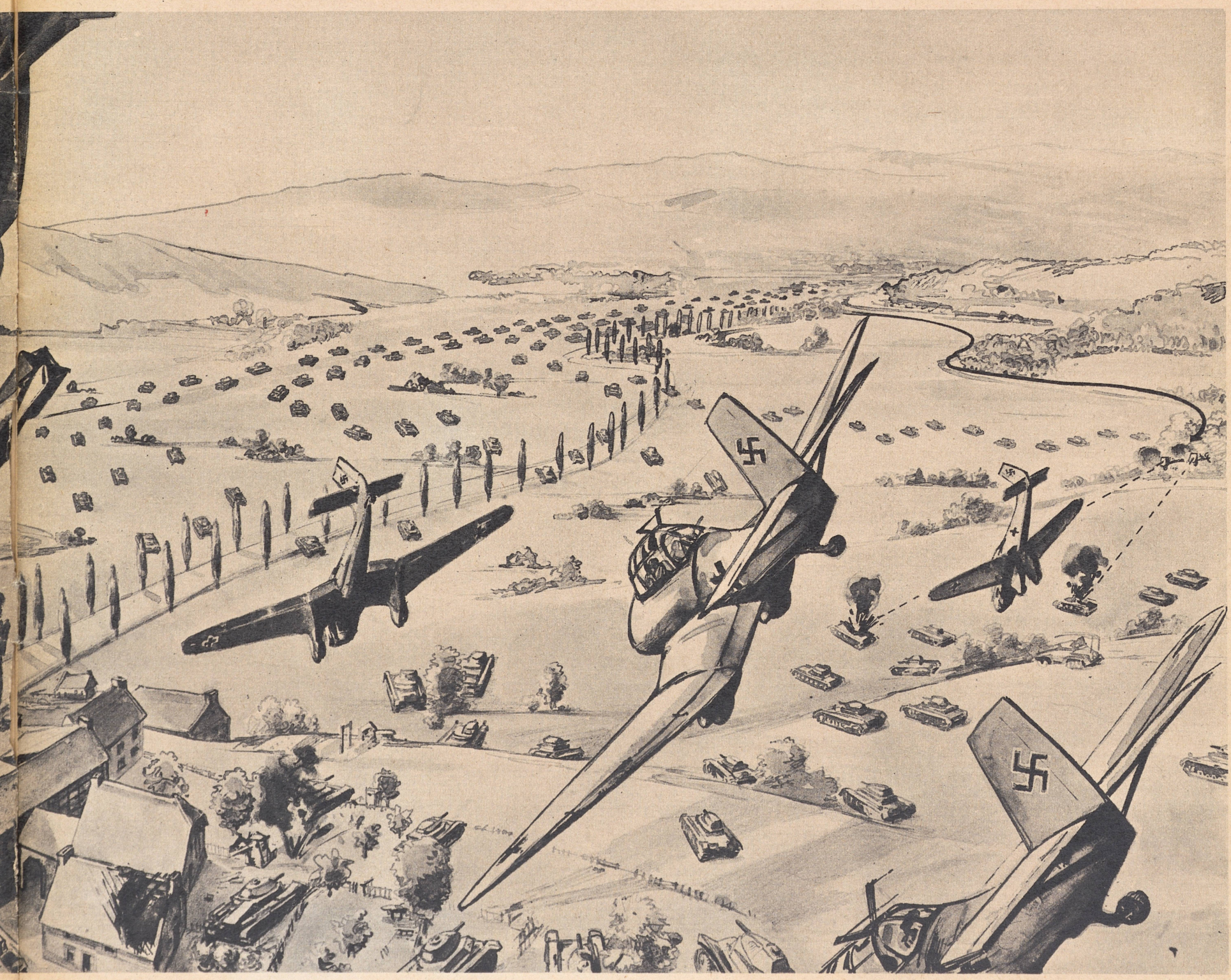
Vi kan ved ganske skematisk at begynde med de mindste Enheder kun forsøge tilnærmelsesvis at gøre vore Læsere fortrolige med den Kampmaade, som dette for Slagets Gang saa afgørende Vaaben anvender.

Første Gang i Panservaabenets Historie: Panservogn støder mod Panservogn

Recognosceringsmaskiner har udspejdet en Stilling, hvor fjendtlige Panservogne ligger parat. Fra Skoven bryder et Panserangreb overraskende ind i denne Stilling. Styrtkampflyvere, Panserdivisionens tro Hjælpere, øger gennem deres træfsikre Bombenedkastning Fjendens Forvirring og fremmer Ødelæggelsen af de fjendtlige Panservogne, der fra alle Sider bliver taget under Ild af det tyske Panservaaben

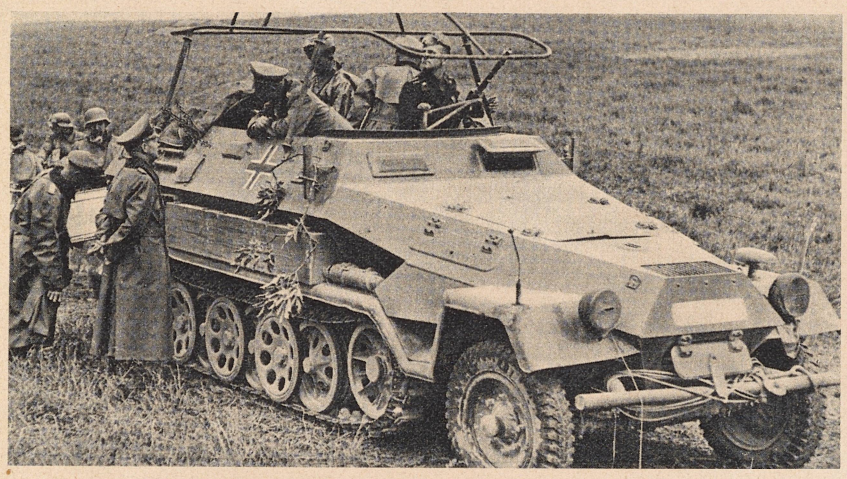

. . . OG DIVISIONENS HJERNE

De tyske Panserenheders heldige Resultater staar i nøje Forbindelse med den moderne Ledelse af denne Vaabenart. En motoriseret Divisionsstab — Divisionens Hjerne — er midt iblandt de angribende Enheder og er gennem sin Bevægelighed i Stand til at beherske den vidtstrakte Slagmark. Den mest moderne tekniske Udrustning understøtter denne „motoriserede Feltherrehøj" i dens Arbejde.

En støvdækket Bilkolonne kommer rullende hen ad Gaden . . . Den følger tæt efter de tyske Panservognes Fortrop. I Vognene sidder Lyntroppernes „flyvende Stab". Dens usædvanlige Bevægelighed er en af Hemmelighederne ved det tyske Panservaabens heldige Resultater.

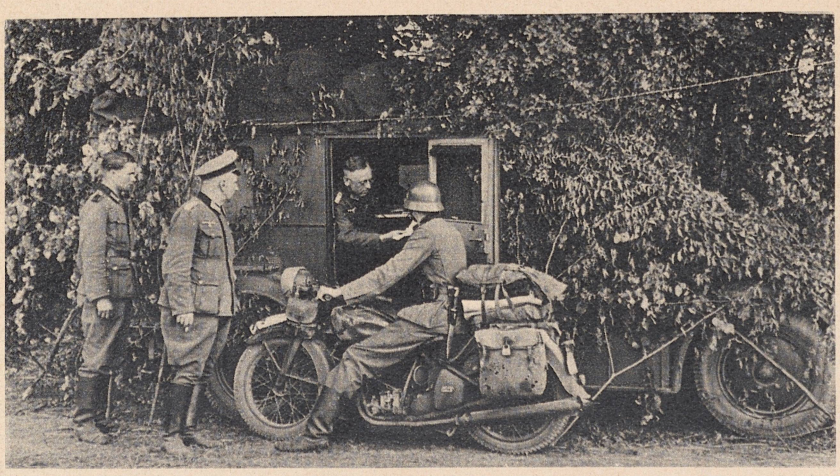
Faa Minutter før det store Angreb: Lyntroppernes Chef, General Guderian, er fremme ved de forreste Enheder. Hans Divisionskommandanter modtager de sidste Befalinger

Efterretningstropperne i Arbejde: Der lægges Telefonledninger fremefter mod Fjenden og bagud til Forstærkningerne

Angrebets Hjerne: General Guderian. Efter hans Angivelser blev „Kommandopanservognen" bygget. I en lille Panserpatruljevogn er der anbragt alle mulige Apparater og Indretninger, som er nødvendige til Ledelsen af de store Kamphandlinger

Ordonnanser paa Motorcykel kommer jagende, modtager Meldinger . . . Stabens Biler venter godt camouflerede i Skovbrynet nær ved Kampzonen

Stabsofficerer og de menige . . . faar ligesom i Garnisonerne samme Madrationer

Telefonkablet lægges fremefter: Panservognenes Angreb var lykkedes. Nu ruller den lille Vogn, særlig konstrueret herfor, fremad med Telefonkablet

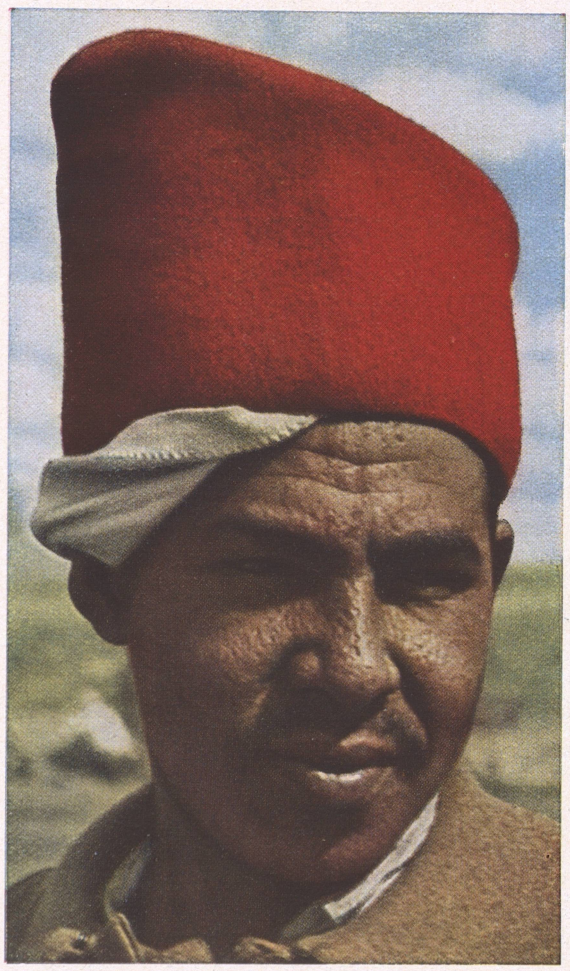

Overalt ved Vejene: offentlig Telefon . . . Alle Lyntropper kan benytte denne Telefon til Divisionens Hjerne forude

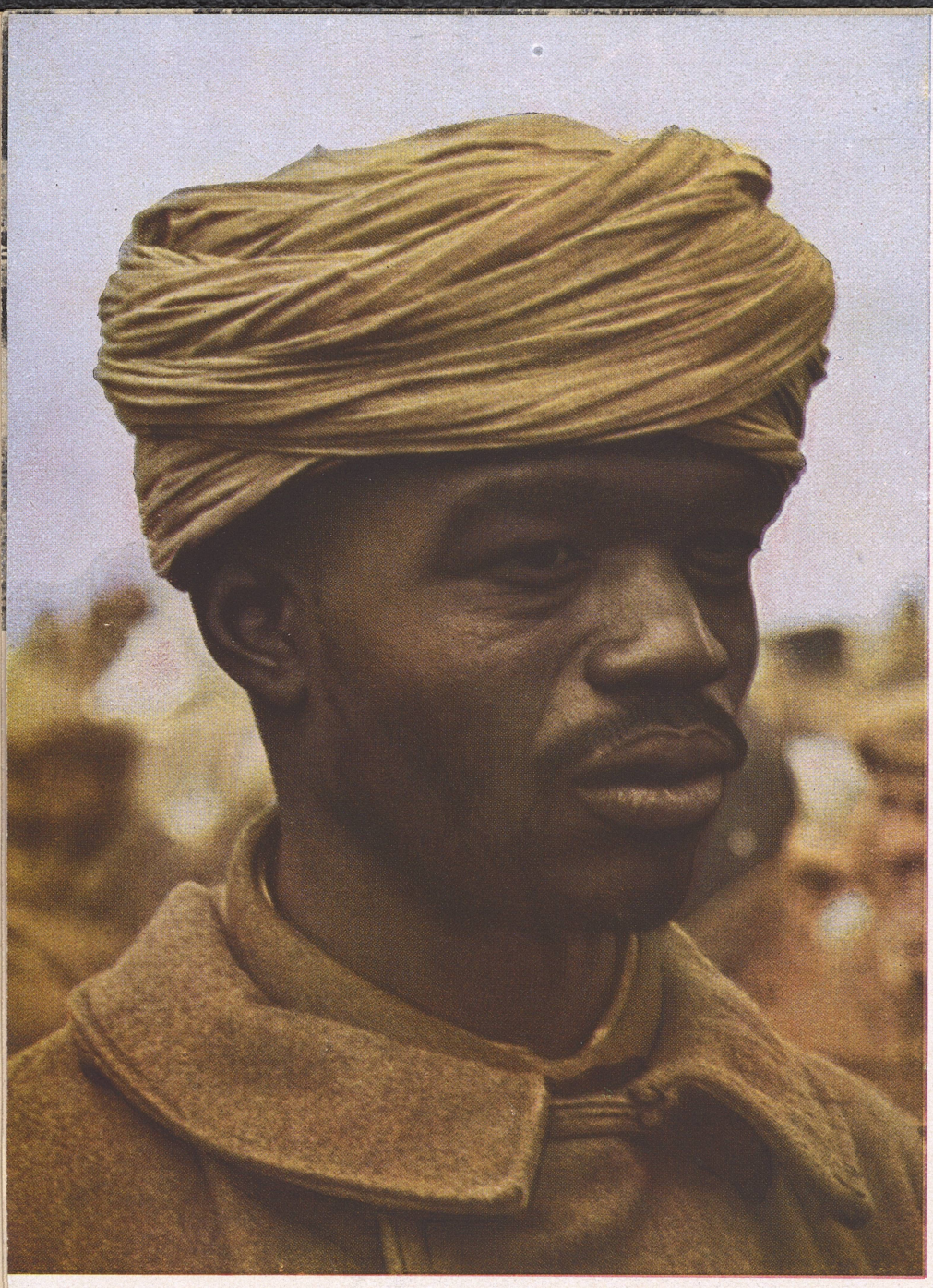

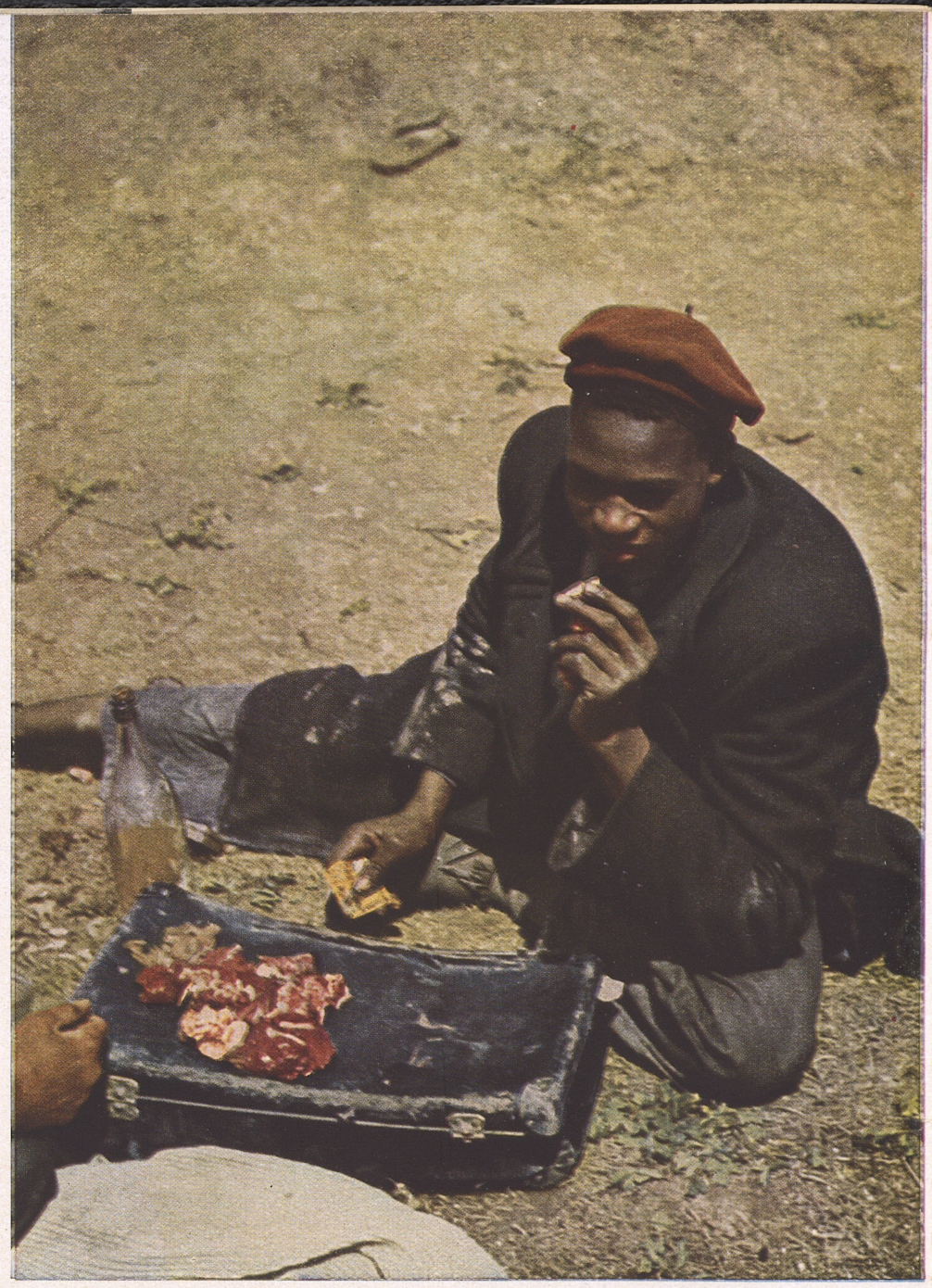
Saadanne Fanger bliver der taget i Frankrig

Fra en tysk Samlelejr direkte bag Fronten. Antallet af farvede Fanger, som blev taget ved det store Tilintetgørelsesslag paa Vestfronten, beløb sig til Titusinder. Før de blev transporteret videre til det indre af Landet, blev de anbragt i Samlelejre. Her tog vor Fotograf nogle Billeder af en Slagtning og et Maaltid efter de franske Kolonialtroppers hjemlige Skik

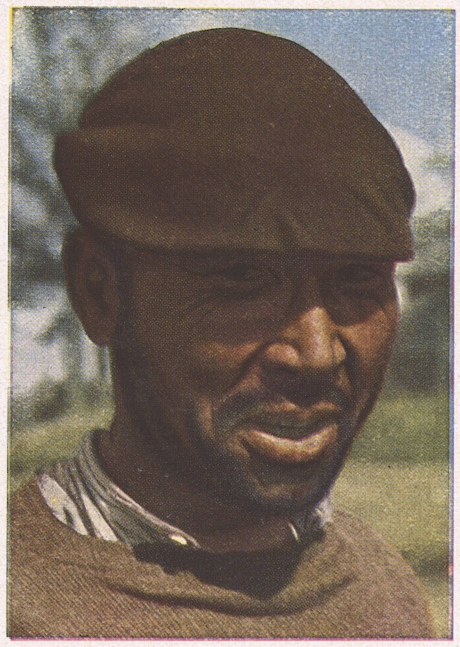

Forsvarere for — „Civilisationen“

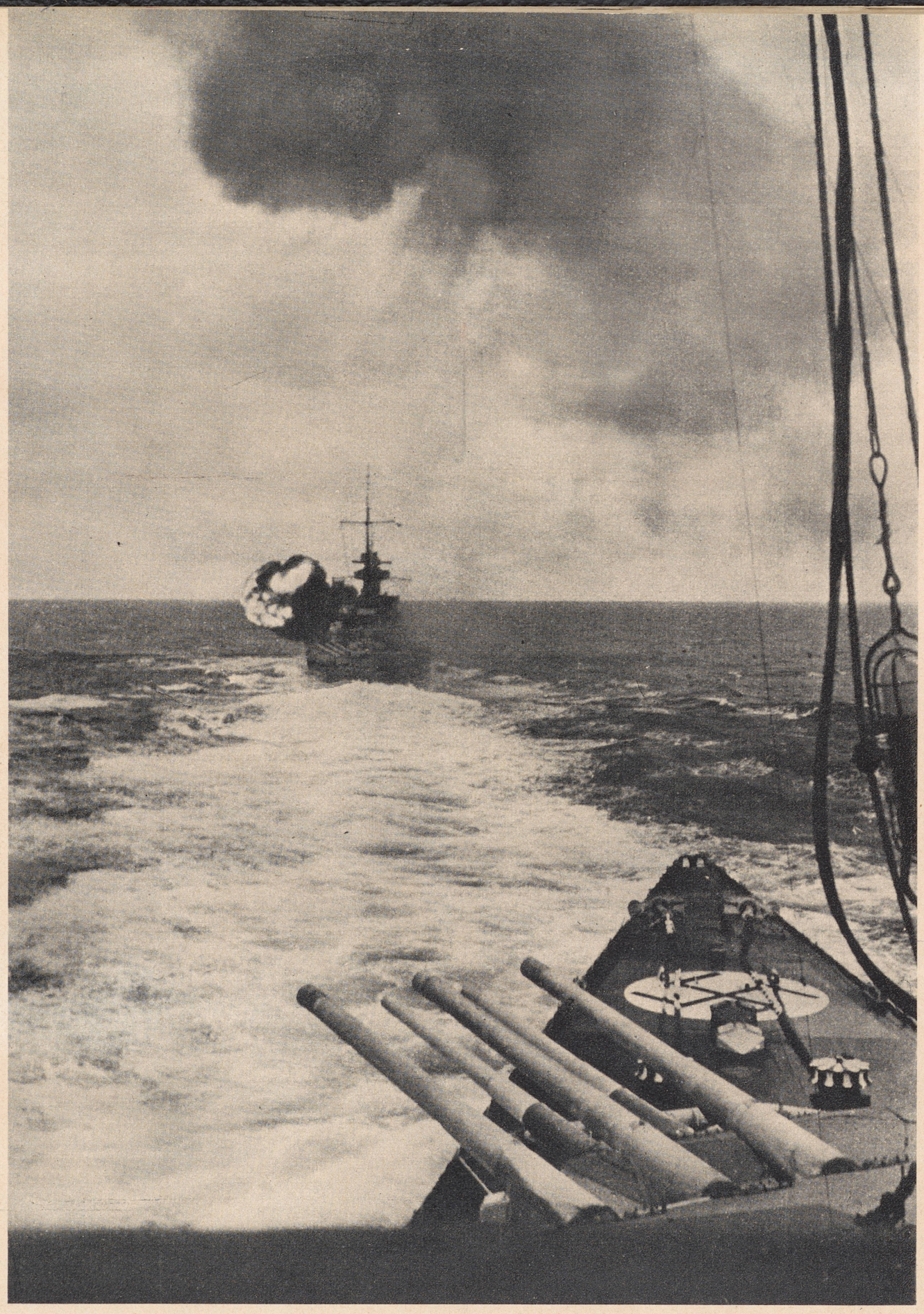

Allerede i Kriegen 1914/18 satte Frankrig farvede Tropper ind i Kampen for sine Interesser. Paa Grund af den stadige Nedgang i Landets Bevolkningstal kunde man heller ikke dengang udfylde Armeernes Rækker. Selv til Besættelsen af Rhinlandet anvendte man farvede. Ogsaa den Dag i Dag anvender Frankrig i Kampen mod de tyske Soldater sine farvede Tropper: Berbere, Marokkanere, Arabere, Senegal- og Bantunegre samt Singalesere — en broget Blanding af Folk og Racer

Ikke dementeret af Reuter

Det tyske Slagskib „Gneisenau" fyrer en Salve fra alle sine tre svære Taarne mod det store engelske Hangarskib „Glorious" paa 225,000 Brutto-Registertons. Til Undsætning for de i Narvik kæmpende tyske Tropper opererede to af Krigsmarinens Kampgrupper under Admiral Marschall i det nordlige Atlanterhav (til højre)

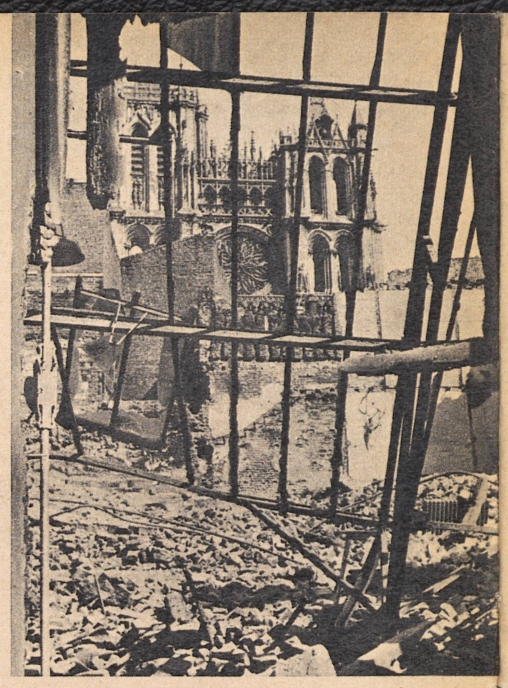
Britiske Destroyere indhyller Hangarskibet i kunstig Taage, det prøver paa at undslippe i Regndisen — Forgæves! Det synker under Ilden fra de tyske Skibskanoner. Reuter dementerede ikke Tabet. — Paa Grund af den store Afstand mellem de kæmpende indbyrdes formaar Øjet kun svagt at skimet Skibenes Omrids, Glimtet fra Kanonmundingerne, Røg, Taage, Hav og Himmel. (Billedet forneden)

Hvad der rammes, og hvad der skaanes

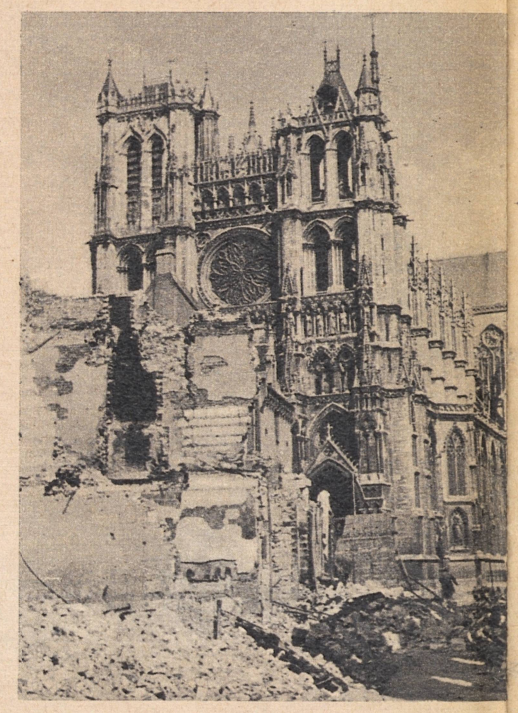
Under Felttoget i Frankrig ødelagde tyske Kampflyvere Veje, Jernbaner, Flyvepladser og Havneanlæg langt foran de kæmpende Tropper og lammede derved Fjendens Modstand.

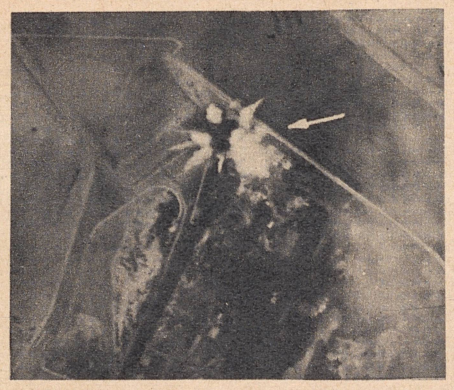

Tre Billeder af Katedralen i Amiens
Under Stormen paa Amiens ydede Fjenden i umiddelbar Nærhed af den berømte Katedral forbitret Modstand . . .

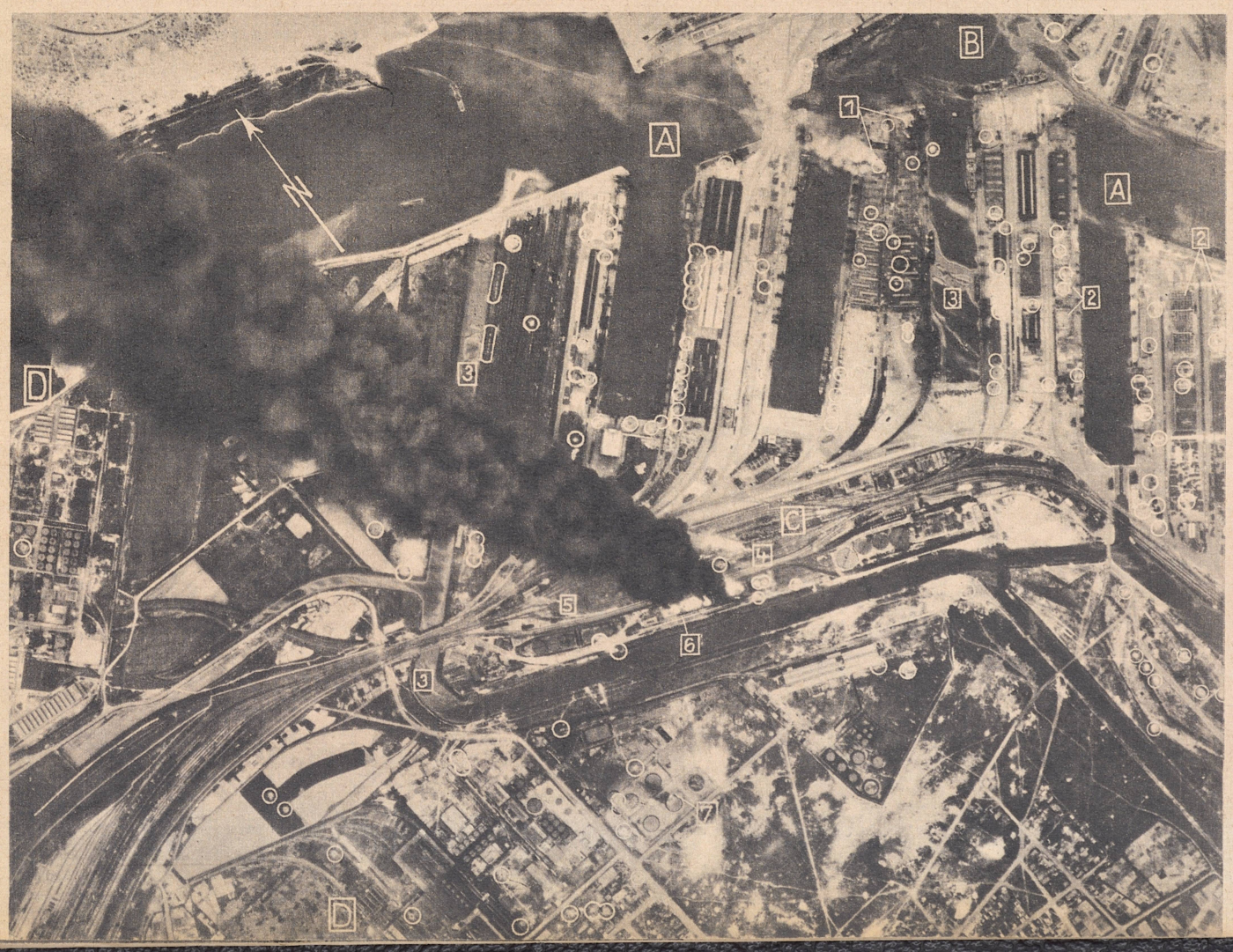
. . . som imidlertid skulde blive brudt af det tyske Luftvaaben. Alligevel lykkedes det . . .

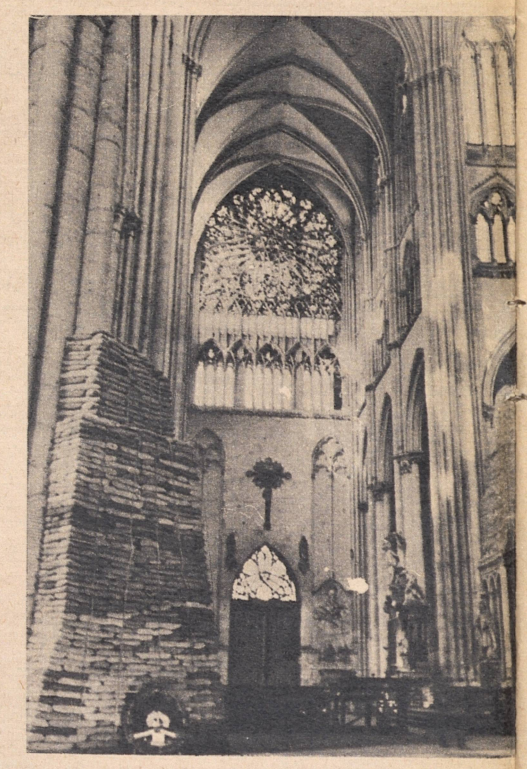

Flyvepladsen Beauvais-Tille ødelagt
Ved de tyske Luftangreb paa den franske Flyveplads blev Startpladsen og Hallerne, som ses i Billedets venstre Hjørne, fuldstændig ødelagt

Dykbombere over Calais
En Bombe, der blev nedkastet over Calais' Havn i Eksplosionsøjeblikket. I Cirklen ses den angribende Flyvemaskine

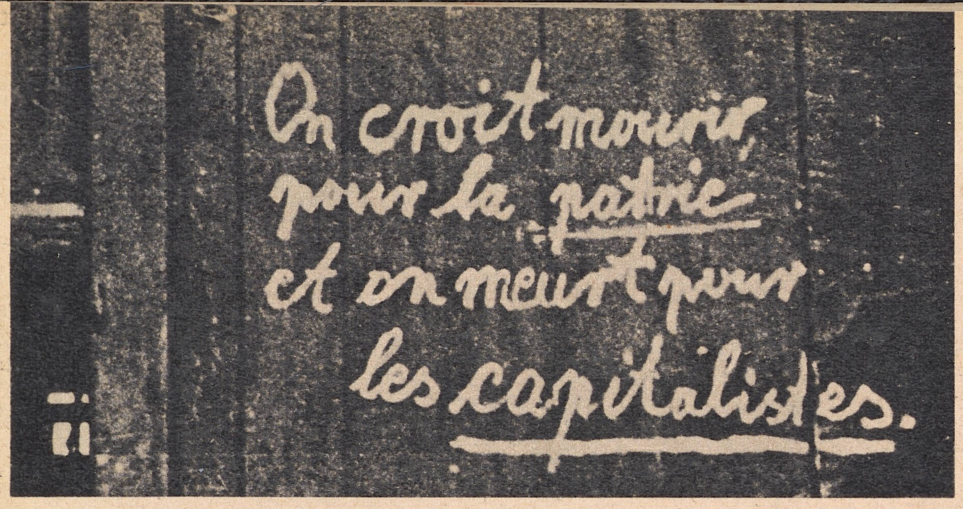
Banegaarden i Culos ramt
Under et Luftangreb blev Banegaardens Skinneanlæg ødelagt af Bomber (1 og 2)

. . . fuldstændigt at skaane baade Katedralens Ydre og dens Indre

En hel Række Fuldtræffere
Under Luftangrebet paa Dunkerque's Havn blev Havnebassinet (A), Tørdokkerne (B), Havnebanegaardene (C), Petroleumsraffinaderiet og Tankene (D) belagt med Bomber. En hel Del af Angrebsmaalene staar endnu i Flammer, andre er allerede nedbrændt (1–7). Ved 3 ses Beholdere, som Olien er løbet ud af

„Man tror at dø for sit Fædreland, men i Virkeligheden ofrer man sit Liv for Kapitalisterne!".
Denne Sætning havde franske Soldater skrevet paa Ladeporten til en fransk Bondegaard, inden de trak sig tilbage, og tyske Soldater fotograferede den. I disse Dage, hvor Frankrigs Sammenbrud staar for Døren, bringer Londonerbladet . . .

. . . „Tatler„ den 22. Maj 1940 paa Side 304 en Artikel af sin kvindelige Medarbejder i Paris, „Priscilla". Denne Artikel kaster et grelt Lys over den ansvarsløse Letsindighed og uforlignelige Frivolitet, der hersker i de Kredse, den franske Soldat kæmper og dør for

Priscilla

sender fra Paris en Beretning til „Tatler"

Kære Læser!

Det gaar mig paa Nerverne stadig at skulle bestemme mig for, hvilken af de daglige Velgørenhedsforanstaltninger jeg skal give noget til. Naturligvis kan man sende en Check, dersom Bankdirektøren ikke har noget imod det (min gav mig oven i Købet fornylig en smuk Kurv). Men hvis man sender en Check, er det dog egentlig en alt for nem og bekvem Løsning. Af lutter Fortvivlelse kastede jeg en halv Snes Indbydelser i Papirkurven, rystede den grundigt og trak med lukkede Øjne en af dem op igen. Dette var Resultatet: „Lady Decies stiller sit historiske Palæ, som blev bygget i Aar 1640 til den svenske Dronning Kristinas Gesandt og er beliggende i Rue des Saints-Pères, til Disposition for en Velgørenhedsfest til Fordel for St. Thomas. Thomas af Aquinos Sogn. Der bliver bortauktioneret alt muligt (endda friske Grøntsager) og nogle Tegninger af Lady Decies selv. St. Granier sørger for Eftermiddagsunderholdningen. De Toiletter, som Lady Decies bar ved Kroningsfestlighederne, bliver udstillet sammen med hendes Krone". Jeg antager dog, at jeg sender Josefine hen med en Check og en Kurv i Formiddagens Løb og selv forsmaar St. Granier og Toiletterne. St. Granier som Taler, eller jeg skulde maaske hellere sige som Spiller? — er en alvorlig Konkurrent til André de Fouquières. Men da han fornylig skrev om Piger i Uniform, blev han rigtig grov; André er derimod en Mester til at samle ind til de forskellige Korps af kvindelige Automobilister, som i Paris og alle andre Steder virkelig gør en god Indsats og kun bærer Uniform i Tjenesten.

Galapremieren paa Oscar Strauss' nye Operette „Mes Amours" i Mariginy-Teatret skæppede godt i Kassen (for at være helt nøjagtig: 130,000 Fr.) for Lady Mendl's „Colis de Trianon", en Organisation, som sender rigtige Gaver fra Hjemmet til hjemløse Frontsoldater (bliver de klog paa den?) Dette var et Tilfælde, hvor man ikke kunde komme uden om at købe Billetter, selv om man ogsaa maattelaane i Banken! Et glimrende Publikum . . . og saa var det en af de første Galaforestillinger i Paris siden Krigens Begyndelse. Egentlig skulde Tæppet gaa Kl. 8.15, men det skete dog ikke før Kl. 8.45, fordi Hertugen og Hertuginden, der kom i Følge med den amerikanske Ambassadør, var blevet lidt forsinkede. Sir Ronald Campbell sad i Lady Mendls Loge, og ogsaa den forhenværende Konge af Albanien var til Stede sammen med sin Gemalinde og sine Søstre. Stykket var virkelig godt, men det maa dog beskæres betydeligt, hvis det skal trække fuldt Hus hver Aften. Men da Operetten er lidt vovet, vilde den med sine mange Melodier efter min Mening være bedre tjent med en anden i Hovedrollen and André Luguet, som i og for sig er en god Skuespiller, men ikke har Gnist af Sangstemme. Men vi trøstede os med Roger Tréville, som til Gengæld bedaarede os med sin lille, men henrivende Stemme.

★

Man har betydet de parisiske Husmødre, at fransk Ost i Fremtiden vil komme til at bære et Stempel. Vær derfor forsigtig, I Feriegæster, og undersøg omhyggeligt jeres Stykke Camenbert eller Gruyère, før I giver jer i Lag med det. Dette er virkelig ikke saa forrykt, som det lyder, for de, der svindler med Landbrugsprodukter har rigtig været paa Tærne, og netop derfor skal enhver Ost bære baade Oprindelses-og Beskyttelsesstempel. Men da visse Oste maa være konsumeret inden en bestemt Frist, vil Hamstring (jeg taler ikke om Pelsforretninger) være umulig.

★

Jeg har lige været i en Salle d'actualités, som man her kalder Ugerevy-Biograferne, for at se de nyeste Krigsfilm og er endnu halvt bedøvet af den Jubel og det Bifald, som Publikum hilste de engelske Troppers Ankomst med. Og det er dog slet ikke saa længe siden, at Udtrykket Entente cordiale nærmest var uden Betydning. Men nu, hvor visse politiske, tarvelige Intriger er blevet udelukkede, er den gensidige Forstaaelse atter til Stede. I sin Tale om Amerika og Krigen forsikrede Duff Cooper sine franske Lyttere, at Sejren var sikker, naar blot Englænderne og Franskmændene holdt sammen, og at Tyskerne først og fremmest var interesserede i at bringe de allierede bort fra hinanden. Sandt nok, men jeg haaber ikke, at han hørte, hvad den uartige lille Dreng paa første Række mumlede: „Tu parles, mon vieux", (Du snakker, du Gamle). Det er vel noget, man kan gentage. Men de Franskmænd, som besøger Eftermiddagsforestillingerne, holder ikke af at høre noget utvetydigt. Og da Bifaldet i samme Øjeblik brød løs, maa man haabe det bedste.

★

Har De hørt denne Vittighed, som vi, der jo er noget nøjsomme, har moret os over? Den handler om en tysk Borger, som ikke mere kunde udholde Nazi-Styret og vilde gøre en Ende paa sit Liv. Men Snoren, som han benyttede hertil, gik i Stykker, Giften virkede ikke, og Revolveren gik ikke af. I ingen af de tre Tilfælde var Materialet ægte. Derpaa besluttede han sig til at leve videre og affinde sig med Situationen. For at fejre sin Beslutning gik han ud og drak, hvad Berlin havde at byde paa. Efter det første Glas Champagne faldt han død om: Champagnen var heller ikke ægte.

PRISCILLA IN PARIS

TRÈS CHER—The business of deciding which of the many War Charity fêtes held daily is most deserving is getting me down. One can always send a cheque—unless one's bank-manager objects; mine wrote me a stinger the other day!—but that is a lazy, cross-nibbed way of getting out of it. In despair, I threw half-a-dozen cards into the W.P. basket, shook them up well and dipped with my eyes closed. This is what I got: "Lady Decies is lending her historic mansion (built in 1640 for Queen Christina of Sweden's Ambassador) in the rue des Saints-Pères, for a Charity Fête for the benefit of the Parish of St. Thomas d'Aquin. Articles (including fresh vegetables) and some drawings made by Lady Decies will be sold. St. Granier will entertain in the afternoon. Coronation robes and coronet worn by her Ladyship will be on view." I think I shall send Josephine with cheque and market-basket complete in the morning, but I fear I shall give St. Granier and the robes a miss. St. Granier runs André de Fouquières a close second as a Speaker—or do I mean Spieler?—but he was very rude, in print, about maidens-in-uniform the other day, while André is a champion fund-getter for the various feminine automobile formations that do so much good in Paris (and elsewhere), and only wear uniform when on duty.

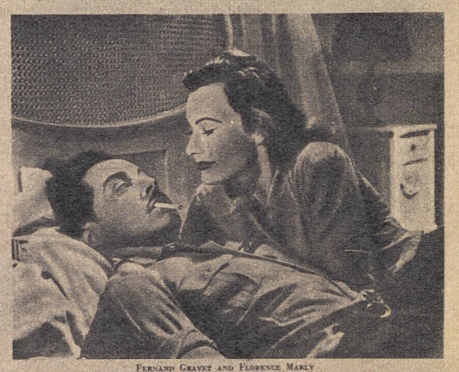
THE gala *première* of Oscar Strauss's new operetta, *Mes Amours*, at the Théâtre Marigny, raked in sacks of shekels (130,000 francs, to be exact) for Lady Mendl's "Colis de Trianon," an organisation that sends real presents-from-home parcels to homeless soldiers (if you know what I mean) at the Front. This was one of those affairs that one simply had to get tickets for, and hung the overdraft. A gorgeous audience . . . one of the first really full-dress affairs we have had in Paris since the war started. The curtain was supposed to rise at 8.15, but it only did so at a quarter "of" nine, as the Duke and Duchess, who came with the American Ambassador, were a thought late. Lady Mendl had Sir Ronald Campbell in her box, and the ex-King of Albania, with spouse and sisters, was present also. The show, as a show, is quite a show. But it will have to be cut, good and plenty, before it goes like the wind with the every-evening public, and, being summat captious, I suggest that an operetta with such tuneful music should have another leading lad than André Luguet, who is a fine actor, but who cannot sing for little apples, nuts or charity; however, we consoled ourselves with Roger Tréville, who was there also, and delighted us with his small but enchanting voice.

PARIS housewives have received the intimation that henceforth French cheeses will wear an identity disc. So be careful, lads-on-leave, and gently probe your section of Camembert or your slice of Gruyère before you chew. In point of fact, this is not so crazy as it may sound. There has been a good deal of illicit speculation in the cow-likker market, and henceforth every cheese will carry its birth certificate as well as its trade-mark, and since certain cheeses have to be eaten or scrapped by a given date, undue stocking (and I don't mean in the hosiery line) will become impossible.

I have just been to a *salle d'actualités*, as the news-reel houses are called over here, to see the latest war pictures, and I am still half-deafened with the cheers and applause with which the audience greeted the arrival of British soldiers from overseas. There was a time, not so long ago, when the words *entente cordiale* became almost meaningless, but now, certain politics and knavish tricks having been duly frustrated, mutual understanding is again "tray-bong" and "ver'-goude." Mr. Duff Cooper, when he spoke on the subject of America and the war, warned his French hearers that victory was certain provided the French and British remained united and that the one aim of Germany was to split the Allies. Quite; but I do hope he didn't hear the rude little boy, sitting in the front row, who murmured: "*Tu parles mon vieux*"! Certain facts bear repeating, but the French public of the class that goes to afternoon *conférences* resents the obvious. However, applause crashed forth at the same moment, so one hopes for the best.

HAS the following story that delights those of us with sma' minds come your way yet? It is about the German citizen who, weary of the Nazi régime, resolved to end his life. But the rope with which he tried to hang himself broke, the poison failed to take effect, and the revolver jammed. They were all worthless *ersatz*. He decided, therefore, to go on living and make the best of things, and, in order to celebrate, went out on as terrific a binge as Berlin affords. But after the first glass of champagne he fell dead! It was *ersatz* too.

PRISCILLA.

FERNAND GRAVET AND FLORENCE MARLY
A scene from the French screen version of James Cain's tough American novel, "The Postman Always Rings Twice," which is on at the Embassy Cinema, Tottenham Court Road. Fernand Gravet, one of France's leading film actors, who has also been to Hollywood where he played Strauss in *The Great Waltz*, has the part of Frank, a murderer and general bad-hat, who eventually goes to the guillotine for a murder that was in fact an accident, and Florence Marly is Madge, characterised as a "voluptuous lion-tamer"

S.A.S. PRINCESSE ANTOINETTE DE MONACO
Her Highness, who is the granddaughter of the Prince of Monaco, presides "avec une souriante autorité" over the Comité Mondesque d'Assistance et de Secours, which has been formed in that holiday Principality to help Mondesques who are serving with the French Army. In view of Governmental encouragement of British visits to France, it is good news that Monaco is going ahead as usual with plans for a gay summer season

Mens franske Soldater i Tusindvis drager I Fangenskab med deres saarede, fortæller Priscilla om Operettesangernes Fortrin og Fejl

Mens Tragedien i Calais og Dunkerque udspilles, skriver hun: „Det gaar mig paa Nerverne stadig at skulle bestemme meg for, hvilken af de daglige Velgørenhedsforanstaltninger jeg, skal give . . ."

Mens Nød og Elendighed følger Tropperne paa deres Vej tilbage, fortæller hun flove Vittigheder om Tyskland

Historiske Timer for Paris

Den 3. Oktober 1918 havde Tyskland bedt om Vaabenstilstand. Endelig den 7. November — fem Uger senere — blev den tyske Vaabenstilstandskommision modtaget i Skoven ved Compiègne. Den bekendte engelske Militærskribent Liddel Hart skildrer i sin Bog „Foch, Ententens Feltherre", de afgorende Timer paa folgende Maade:

Den 7. November var lige en halv Time gammel, da Marchal Foch modtog en traadløs Meddelelse fra den tyske Overkommando med Opgivelse af Navnene paa Underhandlerne og med Anmodning om Angivelse af Stedet, hvor man skulde mødes. Det hed endvidere heri: „Det vilde glæde den tyske Regering hvis Ankomsten af den tyske Deputation af humane Grunde kunde medføre en foreløbig Indstilling af Fjendtlighederne." Foch ignorerede fuldstændig denne Henstilling og anmodede Tyskerne om at indfinde sig ved Fronten Debeneys Forposter.

Den 14. Juli 1919. Frankrigs Triumf

Sejrherrerne i Verdenskrigen 1914—1918 marcherer gennem L'Arc de Triomphe. Forrest gaar „Sejrherren fra Marne", General Joffre, og Generalissimus Foch.

Den 14. Juni 1940: Tyskernes Indmarch i Paris

En tysk Trainkolonne kører tværs over Place de L'Etoile foran L'Arc de Triomphe. I Forgrunden ses en Anti-Tank-Kanon der sikrer Fremkørslen

Den 1. Marts 1871 : De sejrrige tyske Troppers Indtog i Paris
Efter Bismarcks Ønske marcherede Tropperne ikke igennem Triumfbuen, men til venstre og til højre om den. Vaabenstilstanden blev sluttet paa den Betingelse, at Byen Paris skulde holdes besat af de tyske Tropper, indtil Nationalforsamlingen var gaaet ind paa Fredsbetingelserne

For 69 Aar siden
Barrikader paa Grand Boulevard. I Modsætning til nu, hvor Pariserne selv havde forberedt alt til Gadekampen mod de tyske Tropper, byggede den franske Regering dengang disse Volde mod Pøbelen i Paris

Klokken 17 forlod Foch Senlis sammen med Admiral Wemyss i et Særtog for at begive sig til Skoven ved Compiègne. Toget blev kørt hen paa et Sidespor, der var bygget for Jernbanekanoner af sværeste Kaliber. Foch trak sig tilbage i sin Sovevogn. Først henimod Kl. 7 næste Morgen gled det andet Tog langsomt ind paa Pladsen. De tyske Underhandlere var blevet opholdt uden for deres egen Front af Vejafspærringer. Weygand besteg Toget og meddelte, at Foch vilde modtage dem Kl. 9 eller senere.

Da Delegationen saa indfandt sig til den angivne Tid i Salonvognen, tog Weygand og Admiral Hope stift, men høfligt imod dem. Weygand sagde, at han vilde underrette Marchal Foch om deres Ankomst. Nogle Minutter senere viste Foch sig sammen med Admiral Wemyss. Man hilste paa hinanden. Generalissimus strenge Ansigt røbete ikke nogen som helst Medfølelse med Modstanderens Ydmygelse. Paa Erzberger gjorde han Indtryk af at være en lille livlig Mand, som man straks mærkede paa, at han var vant til at kommandere. Med lav Stemme præsenterede han sine Ledsagere, hvorpaa han kort bemærkede: „Mine Herrer, har De en eller anden Legitimation? Vi maa undersøge dens Gyldighed."

Marchallen trak sig derpaa nogle Øjeblikke tilbage sammen med Wemyss og Weygand for at undersøge den af Prins Max af Baden undertegnede Fuldmagt for Erzberger; Grev Oberndorff, Generalmajor von Winterfeldt og Marinekaptajn Vanselow til at forhandle om en Vaabenstilstand og, forudsat den tyske Regerings Godkendelse, at naa til en Afslutning af en saadan. To noget yngre Officerer kompleterede Delegationen.

Efter at Legitimationerne var blevet undersøgt, tog Marchal Foch Plads ved Bordet. Weygand sad til højre og Wemyss til venstre for ham. Erzberger sad over for Wemyss og von Winterfeldt over for Foch.

Foch fornægtede ikke sig selv, idet han indledede Offensiven men det Spørgsmaal: „Hvad er Meningen med Deres Besøg? Hvad ønsker De af mig?"

Erzberger svarede høfligt, at han var kommet for at modtage de allierede Magters Forslag til Afslutning af en Vaabenstilstand.

„Jeg har ikke nogen Forslag at gøre."

Tyskerne blev bestyrtede over dette Svar og sad et Øjeblik tavse.

Endelig spurgte Grev Oberndorff: „Hvordan ønsker De, at vi skal udtrykke os? Vi er ikke bundet til nogen som helst bestemt Form. Vi er villige til at sige, at vi gerne vilde vide Betingelserne for en Vaabenstilstand."

„Jeg kan ikke opgive Dem nogen Betingelser."

Saa begyndte Erzberger paa at oplæse Præsident Wilsons Note. Foch afbrød ham hurtigt. „Ønsker De at bede om en Vaabenstilstand? Hvis det er Tilfældet, saa sig det . . . paa formel Maade."

„Ja, det er det, vi beder om."

„Godt, saa vil vi oplæse Dem de Betingelser, paa hvilke De kan faa den."

Weygand oplæste nu de vigtigste Bestemmelser, som blev oversat den ene efter den anden. Foch sad alvorlig og ubevægelig. Kun af og til rykkede han kraftigt i sit Overskæg. Wemyss legede med sin Monokel. Winterfeldts Ansigtsudtryk blev mer og mer bestyrtet.

Da Weygand havde sluttet, henstillede Erzberger, at de militære Operationer straks skulde ophøre. Der var udbrudt Revolution i Tyskland, og Soldaterne vægrede sig ved at adlyde. Han frygtede for, at Bolschevismen skulde brede sig til Mellemeuropa, og hvis dette skete, saa vilde det blive

For 22 Aar siden
„Hvad er egentlig Meningen med Deres Besøg? Hvad ønsker De af mig?" Med disse Ord modtog General Foch og hans Følge den tyske Delegation foran Salonvognen i Skoven ved Compiègne. Nr. 2 fra venstre er den nuværende General Weygand, som dengang oplæste Ententens Vaabenstilstandsbetingelser

vanskeligt for Vesteuropa at unddrage sig dens Indflydelse. Den tyske Regering maatte befries for de allieredes Tryk for at kunne genoprette Disciplinen i Hæren og Ro og Orden i Landet.

Denne Henvisning til den indre Tilstand i Tyskland kom som en Aabenbaring for Foch. Disse Kendsgerninger bestyrkede ham i hans Anelse og . . . hans Bluff. Barsk afviste han Erzbergers Anmodning. „De lider af en Sygdom, som kun overfalder den besejrede. Jeg er ikke bange for den Sygdom. Vesteuropa skal nok finde paa Udvej til at afvende den Fare."

Nu kom von Winterfeldt frem med en Skrivelse, da han af den tyske Regering og Overkommando havde faaet overdraget et særligt Hverv. Indholdet af den Skrivelse, han oplæste, var i det væsentlige følgende: „De Vaabenstilstandsbetingelser, som vi netop nu er blevet gjort bekendt med, maa omhyggeligt prøves. I Betragtning af, at vi har til Hensigt at naa til Enighed i denne Sag, skal denne Prøvelse foretages saa hurtigt som muligt: men det vil dog kræve en vis Tid, og saa længe vil Kampen mellem vore Hære gaa videre og saavel blandt vore Tropper som blandt Civilbefolkningen, kræve mange Ofre

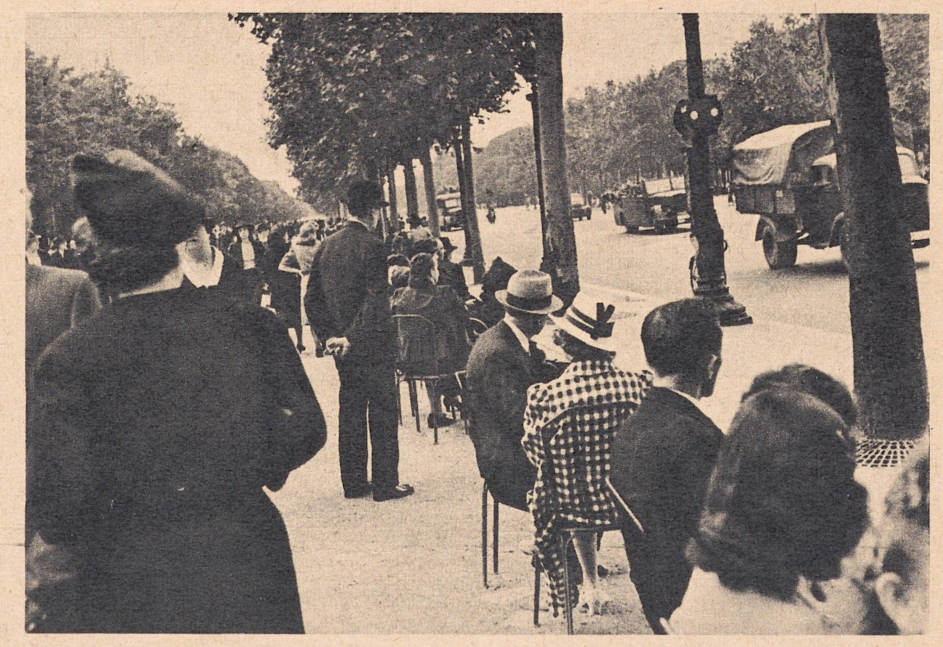
Brændende Olielagre i den nordlige Udkant af Paris
Tykke Røgskyer vidner selv efter de tyske Troppers Indmarch endnu om Styrtkampflyvernes vellykkede Angreb

Før Paraden paa Avenue Foch
Et Musikkorps venter foran Triumfbuen paa, at Forbimarchen skal begynde

Compiègne i Juni 1940
Tyske Soldater beser i Mindehallen den Salonvogn, hvori General Foch den 7. November 1918 dikterede de tyske Underhandlere Vaabenstilstandsbetingelserne

Livet i Paris
er igen ved at antage sine gamle Former
Allerede 24 Timer efter Byens Kapitulation betragter Pariserne paa Champs Elysées med Sindsro de tyske Forstærkningers fremrullende Vogne

der da vilde folde i den ellevte Time og til ingen Nytte i Stedet for at blive bevaret for deres Familie." Kort sagt, den tyske Regering og dens Overkommando gentager Forslaget om straks at indstille Fjendtlighederne.

Ubønhørlig svarede Foch: „Nej. Jeg repræsenterer her de allierede Regeringer, og disse har fastslaaet Betingelserne. Fjendtlighederne kan ikke afsluttes, før Vaabenstilstanden er undertegnet."

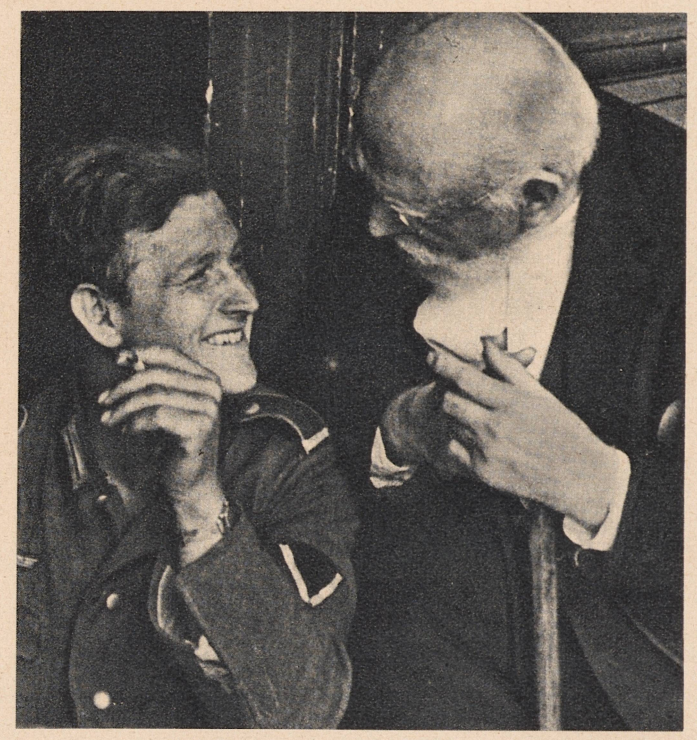
Som i Fredstid
sidder Pariserne foran Cafeerne paa Champs Elysées og drikker deres Apéritif. Hist og her ser man tyske Soldater, som Befolkningen i Frankrigs Hovedstad aabenbart allerede har vænnet sig til Synet af

Paris Juni 1940

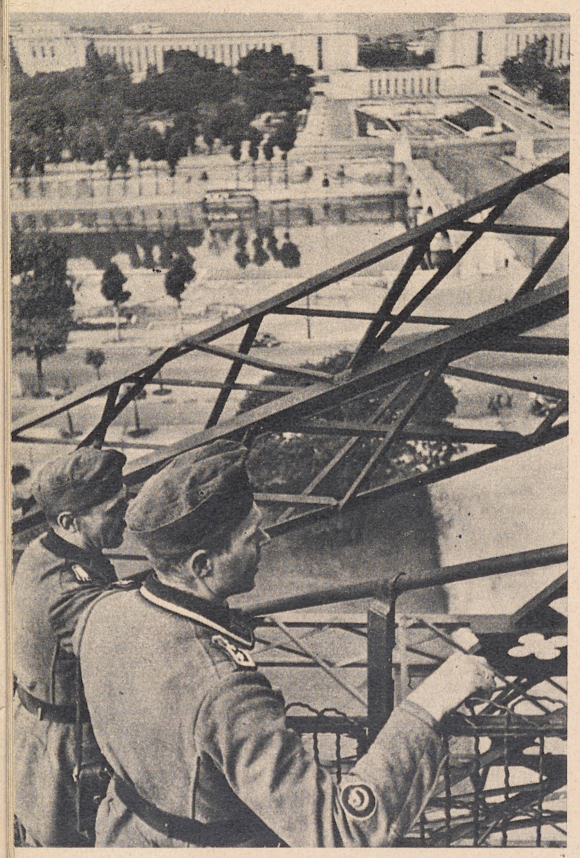
24 Timer efter Indmarchen

Regimenter af Poilus og deres farvede Hjælpere
marcherer gennem de berømte Arkader paa Rue de Rivoli og Louvre — til Fangelejren

Een, der var med ved Mars-la-Tour
En Pariserveteran fra 1870 i Samtale med en tysk Underkorporal

Hvor mange Parisere ikke har været: oppe i Eiffeltaarnet
Tyske Soldater benytter den første givne Lejlighed til at betragte det ubeskadigede Paris ovenfra

Fangne Poilus — gaar frit omkring?
Tilfangetagne tysktalende Soldater fra Elsass har af den tyske Overkommando faaet Tilladelse til at gaa alene til Samlelejrene. Deres Paarørende ledsager dem

Parisisk Politi og tysk Militær
Det usædvanlige Gadebillede i Paris faar Færdselsbetjentene til indgaaende at betragte de tyske Soldater

General Christiansen
betragter i det hollandske Trafikministerium nogle Billeder af hollandske Generaler

Det tysk-hollandske Samarbejde i de besatte Omraader

Til Varetagelse af Genopbygningsarbejdet i Holland er Rigsminister Dr. Seyss-Inquart af Føreren blevet udnævnt til Rigskommissær for de besatte nederlandske Provinser Dr. Seyss-Inquart har hidtil været Stedfortræder for Generalguvernøren i det besatte polske Omrade og forinden Rigsstatholder i Østrig. En af hans første Anordninger i det nye Embede gjaldt Oprettelsen af et Opbygningsfond, som skal hjælpe det hollandske Folk til at komme ud over den Skade, Krigen har forvoldt det. Til øverstkommanderende i Holland udnævntes General Christiansen, den bekendte Kampflyver og Fører for det nationalsocialistiske Flyverkorps.

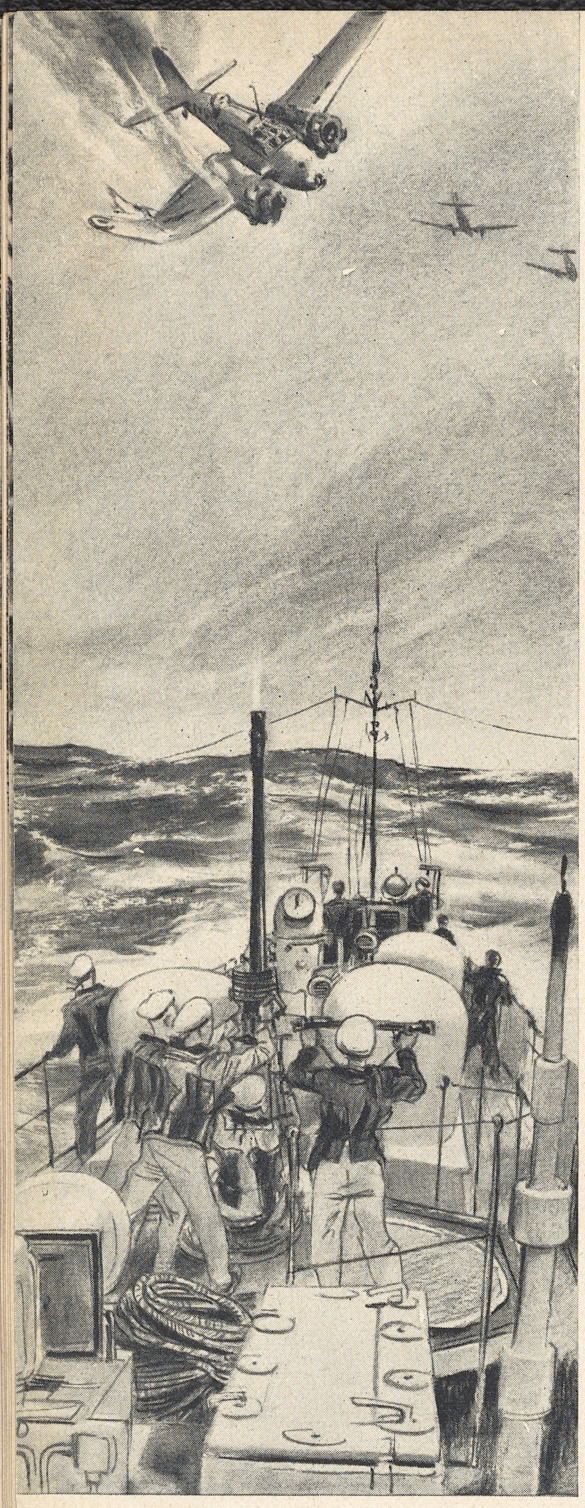
Tyske og hollandske Officerer
ved en Forhandling angaaende Gennemførelsen af de af den øverstkommanderende trufne Foranstaltninger

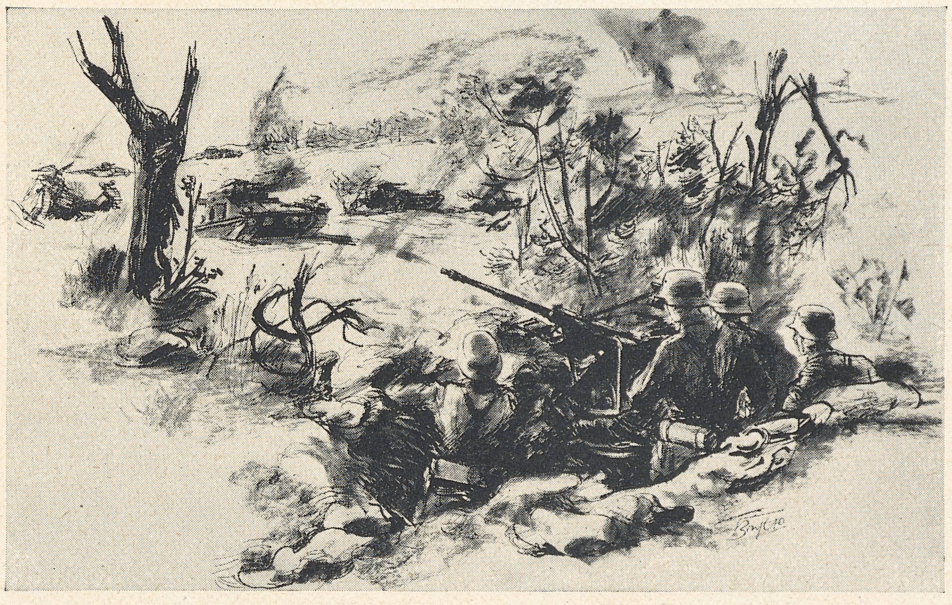

Rigskommissær Dr. Seyss-Inquart,
hvis Embedssæde nu er i Haag, modtager af en Medarbejder en Indberetning om Arbejdet i de besatte Omraader

Ogsaa Vaaben gør smaa Sidespring

Det tyske Felttog paa Vestfronten har krigshistorisk set her for første Gang skabt en hel Række nye Situationer, fordi der er blevet sat nye Vaaben ind i stor Stil. Opfindere, Konstruktører, Strateger og Taktikere har med Spænding imødeset denne Prøve, deres Arbejde kom ud for. De, der anvendte disse Vaaben, Soldaterne, har ikke alene bestaaet deres Prøve, men tillige bevist, at de paa overlegen Maade behersker de ny Krigsinstrumenter. Thi kun en overlegen Beherskelse mulliggør Anvendelsen af Vaaben paa en Maade, som man i Fredstid ikke har kunnet forudse, og med en saa lynsnar Beslutsomhed, at Resultatet bliver godt. At dette stadig har været Tilfældet, beviser en Række dokumentariske Frontberetninger, som vor Medarbejder Karl Friedrich Brust har karakteriseret som Vaaben, der er noget helt for sig

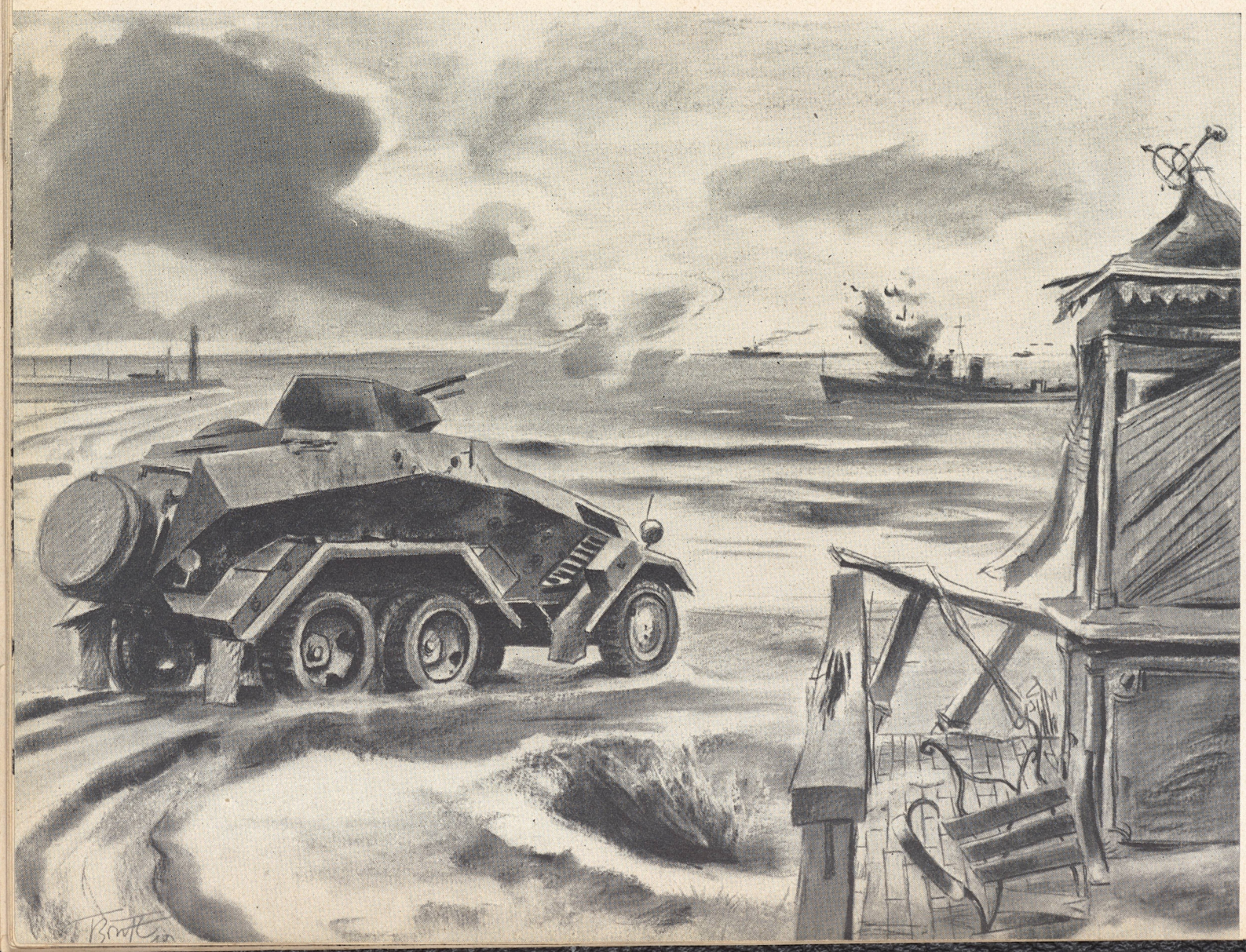

En hurtiggaaende Baad i Kamp mod Flyvemaskiner. Paa Togt mod engelske Troppetransporter og Destroyers blev en tysk hurtiggaaende Baad, hvis Opgave kun omfatter Observationer og Kamp mod Enheder i den fjendtlige Krigsmarine, overraskende angrebet af en Eskadre engelske Kampflyvere. Torpedomandskabet sendte straks den nærmeste en dødelig Salve ind i højre Motor. Englænderen styrtede i Havet, og de andre forsvandt

Antiluftskyts gør en Panservogn ukampdygtig Ved er stort anlagt Angreb af fjendtlige Panservogne ved den franske Kyst stod et tysk Antiluftskytsbatteri i Fare for at blive knust af de svære franske Panservogne. Straks blev Kampen taget op med Modstanderen paa Jorden og allerede efter de første Skud blev den forreste Panservogn gjort ukampdygtig. Saa drejedes Kanonrøret mod den næste, der søgte hurtigt at komme ud af Skudvidde

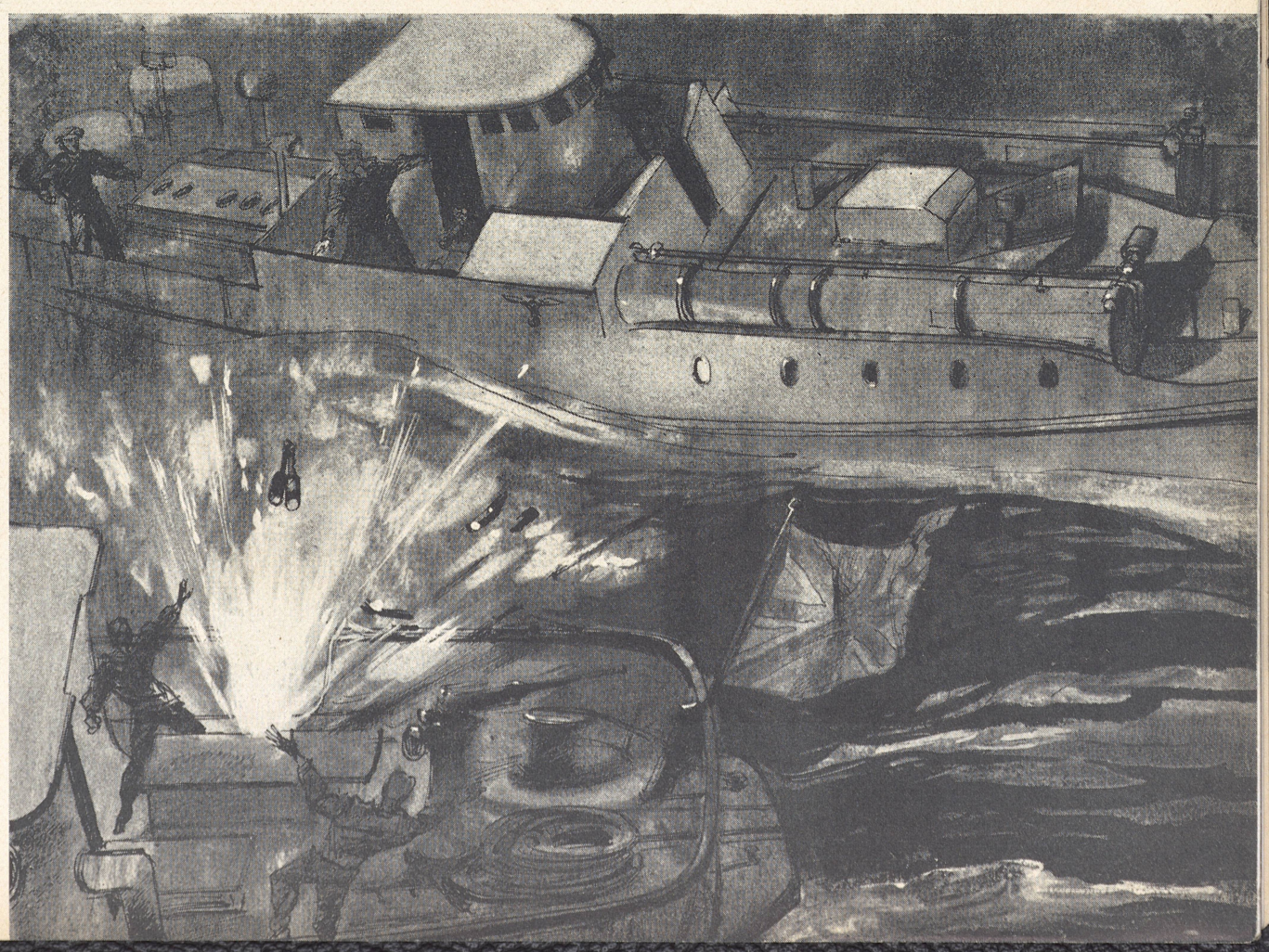

Panservogn rammer en Destroyer

Ved Fremtrængen langs den franske Kyst opdagede en tysk Panserkampvogn en fransk Destroyer, som kun faa Hundrede Meter fra Kysten pløjede Kanalens Bølger. Uden Tøven tages Kampen op imod Modstanderen til Trods for, at den Slags Kamp jo ikke er en Panservogns egentlige Opgave. Skuddene brager... Mørke Røgskyer stiger og fra Krigskibets Dæk. Man hører en Eksplosion. Ammunitionskammeret er ramt. En Fjende, der ikke var forberedt paa en saadan Modstander, er gjort ukampdygtig. „Det rullende Kystbatteri" fortsætter sin Vej fremefter langs Kysten mod Dunkerque

En Dykbomber tager franske Poilus til Fange

En fransk Bataillon er paa Vej til Fronten. Pludselig kommer en tysk Dykbomber styrtende frem gennem et Skydække lige ned mod de marcherende Soldater, kaster en Bombe ned mellem dem, stiger op igen, drejer straks tilbage, kaster en anden Bombe, viser sig tredje Gang, sender Maskingeværsalver mod Fjendens opløste Rækker, drejer af og kommer fjerde Gang tilbage. Før han aabner Ilden igen, svinges der med hvide Tørklæder under ham, Poilus' erne kaster Vaabnene fra sig og lader forstaa, at de vil overgive sig. Piloten og Maskingeværskytten viser den slagne Modstander Vejen tilbage bag de tyske Linier og observerer Afmarchen, indtil deres eget Infanteri overtager de tilfangetagne

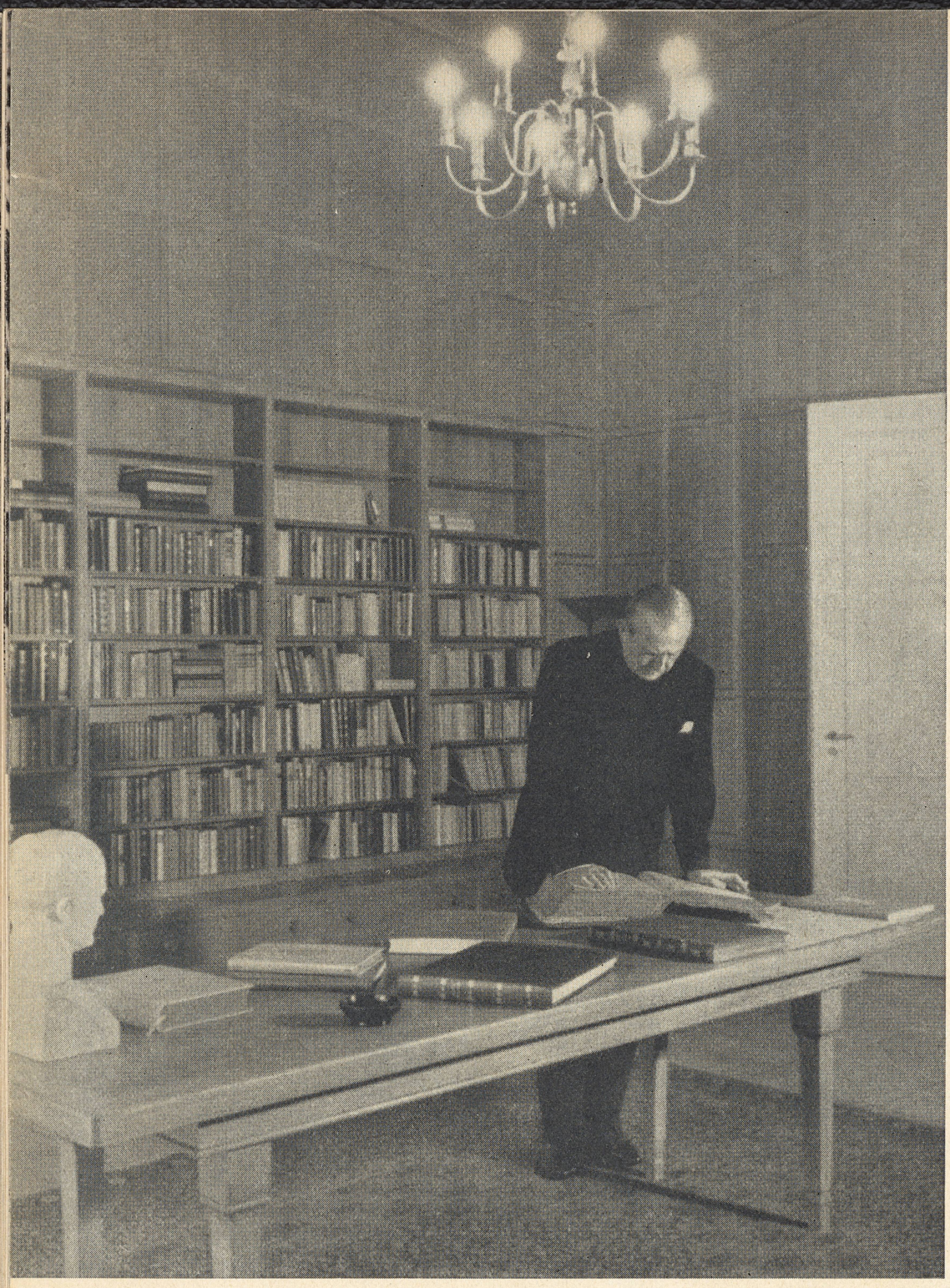
Haandgranater mod Krigsskib

En tysk hurtiggaaende Baad har løst den Opgave, som var stillet den: at rekognoscere i Kanalområdet. I Aftendæmringen vender den tilbage. Taagen er tæt. Pludselig mærker Mændene paa Dækket Motorstøj lige ved. En fjendtlig Baad af samme Type dukker frem som et Spøgelse. Den er for nær til Torpedoskud, og før Maskingeværet kunde tages i Brug, vilde Modstanderen allerede være forsvundet i Taagen. Uden længere Eftertanke griber de tyske Matroser Haandgranaterne, som ligger parat. Sprængladninger suser afsted, Fjendens Maskingevær sættes ud af Funktion, Dækket rives op — og den flygtende Modstander er forsvundet i Taagen . . .

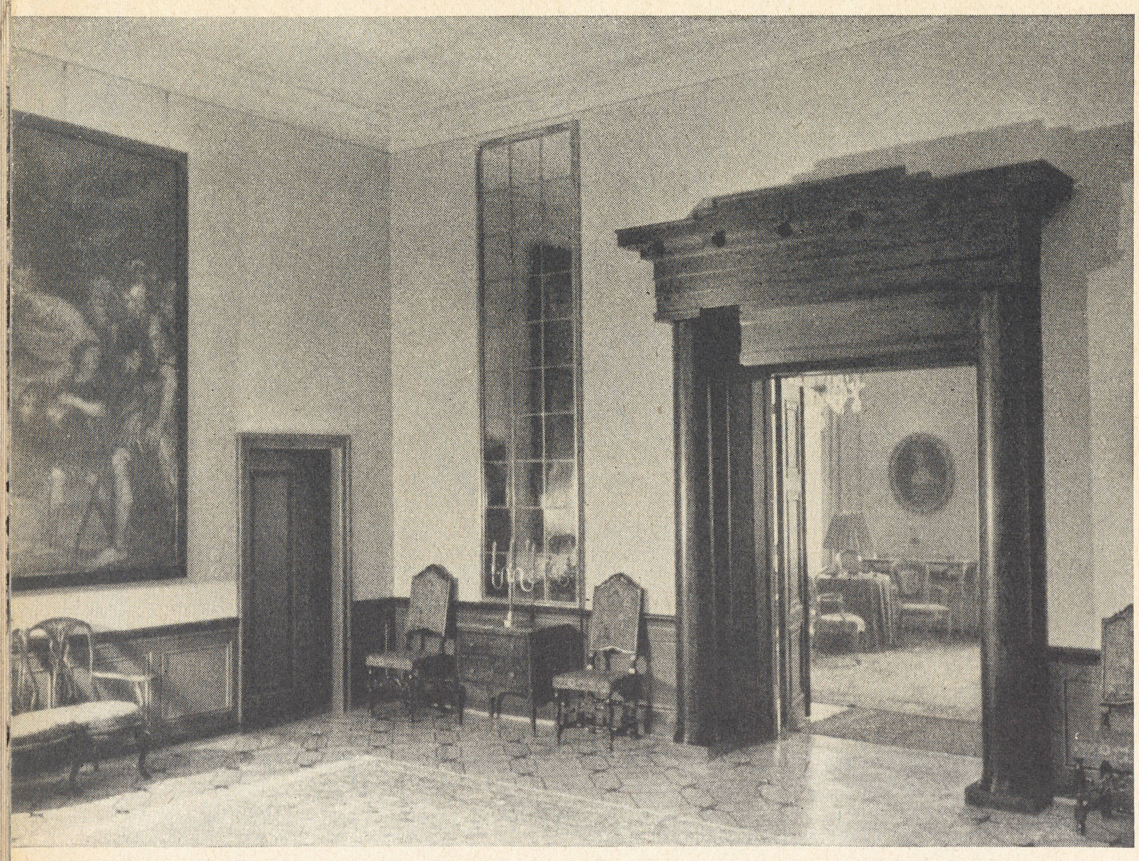
DET NYE

danske Gesandtskabspalæ

I BERLIN

Den kongelige danske Gesandt,
Hs. Exc. Kammerherre Herluf Zahle i det nye danske Gesandtskabs Bibliothek i Berlin

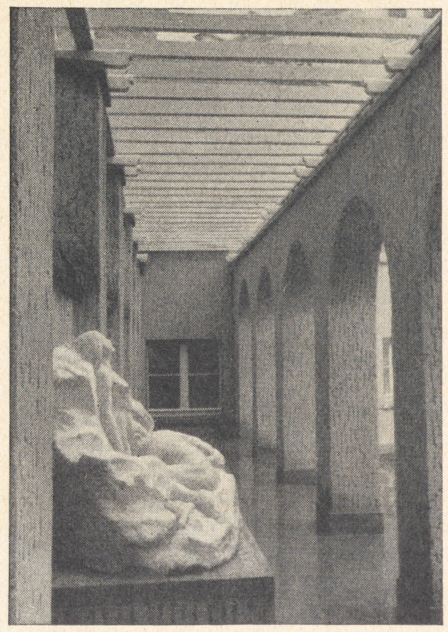

Selskabslokalerne
i det nye Gesandtskabspalæ, hvis afvekslende Interiører staar i henrivende Modsætning til den moderne Arkitekturs rolige Linier

Indgangsportalen
til Gesandtskabet i Tiergartenstrasse

Under Ombygningen af Rigshovedstaden er der ved Tiergarten opstaaet et nyt Diplomatkvarter, da Gesandtskabernes gamle Bygninger maatte nedrives for at give Plads for nye Gadeanlæg. Som Finland og Portugal har nu ogsaa Danmark faaet sit eget repræsentative Gesandtskabspalæ, der er Resultatet af et Samarbejde mellem danske og tyske Arkitekter. Ogsaa andre Gesandtskabsbygninger er under Opførelse.

Løvgang
med en Marmorgruppe af den danske Kunstner Stephan Sinding

Et eller andet Sted i Frankrig: En forsvaret Bys Endeligt . . .

Fjenden havde forvandlet Byen til en Fæstning. Kun en enkelt Morgen var den i Stand til at opholde Tyskernes Fremmarch. Hvert Hus var en befæstet Stilling, tæt besat med Maskingeværer og Soldater, som holdt Gaderne under morderisk Ild. Saa kom Døden fra Luften i Form af Styrtkampflyvere, der under Sirenehyl dykkede ned i hele Sværme, og Granater af enhver Kaliber kom farende gennem Luften, alle med en brusende Lyd som af Orgeltoner, splintrede Tage og Mure og brød Besætningens Kampvilje. Flammerne slog ud af Vinduesaabningerne, Grushobe taarnede sig op, og forkullede Bjælker spærrede Vejen. Fjenden er kastet tilbage, og Byen er nu i tyske Hænder. Omstaaende Billede viser særlig tydeligt, at Krigen kun har raset paa Fjendens tappert forsvarede Tilbagetog. De nærliggende Huse og Gader ligger fuldstændig uberørt

Svømmende Ø

Godt camourfleret af Siv og Sumpgræs paddler Pionertroppen lydløst i deres Gummibaade i Retning af Maalet. Det gælder om paa den fjendtlige Flodbred at kunne bygge et Brohoved. Haandgranaterne ligger parat . . . Ved Kampene i Belgien og Nordfrankrig var Gummibaaden et af de uundværligste Transportmidler for det fremtrængende tyske Infanteri

Illimanis Vestside besteget

Tre Tyskere paa Bolivias hellige Bjerg

Det isklædte Bjerg Illimani, som ligger Sydøst for Bolivias Hovedstad La Paz, var indtil fornylig kun blevet besteget to Gange. Begge Gange skete det fra den en Del længere, men mindre stejle Sydøstside. Sidste Gang for nøjagtig 25 Aar siden af Tyskerne Schulze, Dienst, Bengl og Overlak. Disse havde først gjort Forsøg paa at betvinge Bjerget fra den stejleste Side, fra Vestsiden, men det mislykkedes imidlertid for dem flere Gange. Først i Paaskedagene i Aar lykkedes det atter tre Tyskere, Wilfrid Kühm, Dr. Friedrich Fritz og Rolf Boettger at bestige Illimanis stejle Vestside. Lederen af Tyskernes Udlandsorganisation, Statssekret. Bohle, overbragte de tre Bjergbestigere sine hjerteligste Lykønskninger i Anledning af denne meget smukke alpine Bedrift. Ligeledes udtrykte Præsidenten for Republikken Bolivia, Quintanilla, ved en særlig Audiens sin Anerkendelse over for de tre unge Mennesker.

Opbruddet
De tre Bjergbestigeres Oppakning bliver bragt til Foden af Illimani paa Mulas, de sydamerikanske Muldyr

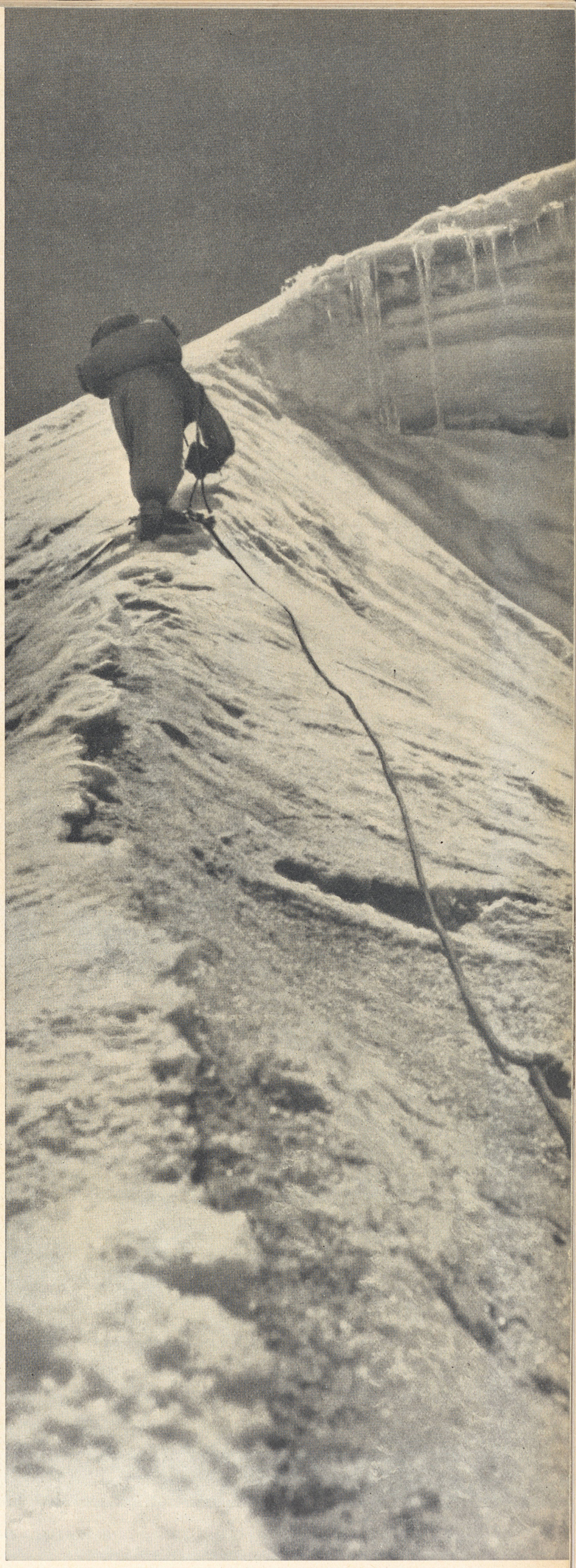
Over Skyerne i Morgendæmringen
Den Bestigning af Bjerget, som Wilfrid Kühm, Dr. Friedrich Fritz og Rolf Boettger foretog i Fællesskab, førte over det 6500 m høje Illimanibjergs stejle La-Paz-Side, hvor hidtil intet Menneske havde sat sin Fod

Efter Bivuakeringen i en Snehule
En Snestorm, som pludselig ved Aftenstid rejste sig, havde tvunget de tre Bjergbestigere til at overnatte i 6400 Meters Højde. Den næste Dag, der falder ind med straalende Solskin, gør Kühn og Boettger sig klar til at betvinge de sidste 100 m

Hagekorset vajer over Illimani
Maalet er naaet. Ved Siden af Bolivias Farver vajer det tyske Flag — for første Gang igen efter 25 Aars Forløb. Dette Bolivias smukkeste Bjerg var sidste Gang i Paaskeugen 1915 blevet betvunget af fire Tyskere, der, som de første Bestigere af Bjerget, valgte den mindre stejle Østside

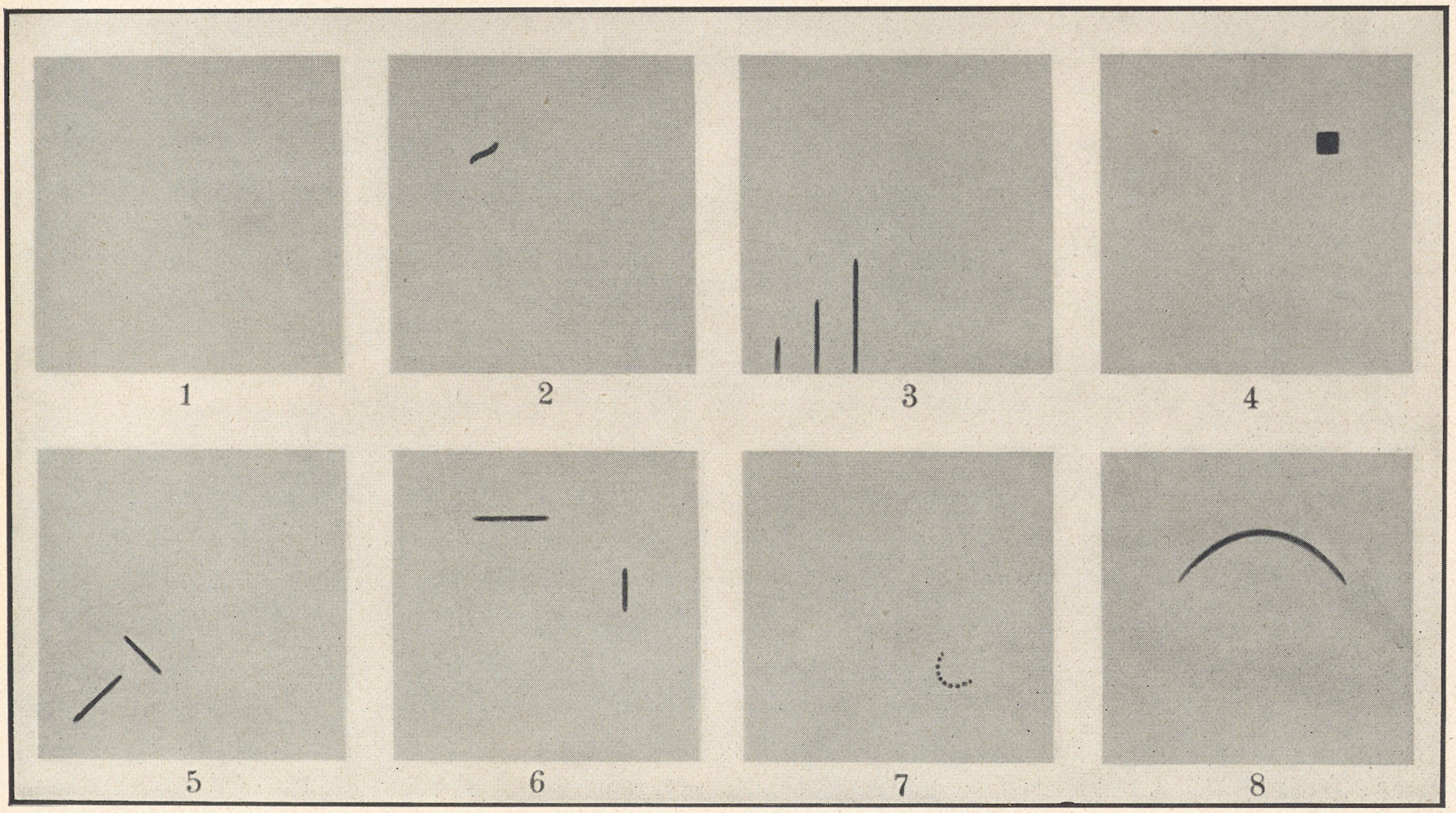
Over stejle, isklædte Klippetinder
gaar det Skridt for Skridt op mod den sydlige Bjergtop

En ung Pige — der røber sit Væsen

Ivrigt fuldfører hun en Række paabegyndte Tegninger, og paa Grundlag af de færdige læser Psykologen sig til hendes Karakter

Hvad vilde De gøre hvis...

Gør de paabegyndte Tegninger i de otte Kvadrater færdige!
Resultatet fortæller Psykologen vigtige Træk i Deres Karakter

. . . hvis De under en Telefonsamtale fandt en Seddel som den, vi her viser Dem, paa Deres Skrivebord? Mens De taler og er tvunget til at lytte, ligger der pludselig et Stykke Papir foran Dem med otte forskellige, paabegyndte Tegninger. Hvad vilde De saa gøre? De vilde tage en Blyant og tegne disse færdige. Og hvis Papiret laa foran Dem, mens hele Deres Opmærksomhed var henledt paa et interessant Foredrag, vilde De tegne dobbelt saa ivrigt. For vi Mennesker er nogle underlige Skabninger. Der behøver bare at ligge et Stykke Papir og en Blyant i Nærheden af os, mens vi er tvunget til at koncentrere os, saa føler vi straks Trang til at kradse Papiret fuldt. Denne Tilbøjelighed er i dobbelt Forstand ejendommelig, da man jo ellers ingenlunde plejer at lave den Slags „Tegninger". Men saasnart der frembryder sig en passende Lejlighed, virker „Legetrangen" saa stærkt, at selv fremtrædende Personligheder ubevidst bukker under for den. Under Konferencer falder de altid for Fristelsen. Rundt om store Borde sidder hele Rækker af Generaldirektører og andre førende Mænd i Erhvervslivet; enhver hat sit Skrivemateriale liggende pænt foran sig, og enhver tager det i Brug. Men hvis De engang havde Lejlighed til at betragte disse Stykker Papir efter en Konference, vilde De, især hvis De hører til det svage Køn, ryste paa Hovedet og ikke mere have nogen Respekt for Konferencer. For hvad staar der paa disse Papirstykker? Vigtige Tal, Notitser, Beregninger? Ak nej. Det er nøjagtigt de samme løjerlige Figurer og Skabninger, Snørkler og Kruseduller, som De selv i Tanker nedkradser paa Papiret, naar Deres Opmærksomhed er rettet mod helt andre Ting. Nøjagtigt de samme gaadefulde Væsener, som man bagefter hovedrystende betragter, sletter ud eller kaster bort. Selv om nu ogsaa disse nedkradsede Tegninger sker fuldstændig uden Hensigt, saa ledes Haanden dog af Underbevidstheden. En eller anden skabende Kraft kommer her til Udtryk, og de tilsyneladende meningsløse Linier røber den tegnendes skjulte Længsler og Drømme. Vær derfor forsigtig, for disse smaa Papirslapper giver den trænede Psykolog et paalideligt Billede af vor Karakter og et Spejlbillede af vort egentlige Jeg.

Det ovenfor skildrede Fænomen er allerede længe blevet benyttet som Middel til Udforskning af Sjælelivet, og Resultaterne heraf giver ofte saa forbløffende Oplysninger, at en tysk Psykolog, Dr. Ehrig Wartegg, hat sat dem nøjagtigt i System: han sammenstillede en „Test", et Forsøgsskema, som allerede er blevet prøvet i over titusinde Tilfælde. Denne „Tegnetest" ses paa vort Billede.

Der er ikke meget at se her: et Punkt, en lille Bølgelinie, tre lige, lodrette Linier o. s. v. — alt dette er usymmetrisk ordnet og animerer til at tegne videre og gøre det paabegyndte færdigt. Naturligvis drejer det sig ikke om at undersøge vedkommendes Tegnebegavelse. Det spiller her ikke engang nogen Rolle, om Forsøgspersonen har kunstnerisk Talent. Det drejer sig kun om at se, hvordan man reagerer over for de givne Impulser, og man røber noget væsentligt i sin Karakter, naar man f. Eks. benytter den lille sorte Kvadrat som Udgangspunkt til en geometrisk Figur eller Indgangen til en Hule eller en Tunnel, eller naar den bliver til et Vindue eller maaske Øjnene i et stiliseret Fugleskræmsel. Det er ikke saadan at forstaa, at De kun f. Eks. under en Telefonsamtale kan tegne videre paa den afbildede Seddel. De kan ogsaa gøre dette fuldstændig bevidst. Disse paabegyndte Tegninger, saa ubetydelige de end ser ud, er omhyggeligt gennemtænkt og prøvet. Betragt engang Kvadrat Nr. 5: en kort, ret Linie, som kommer fra det ene Hjørne, hører pludseligt op foran en Bjælke, der gaar paa tværs. Forsøg selv at tegne videre, eller lad en af Deres Bekendte forsøge at tegne videre paa alle otte Figurer! Disse indeholder nemlig paa hver sin Maade svage Antydninger, der gør det muligt for enhver at give Luft for sit egentlige Jeg, hvis han tegner videre. Man kan lave alt muligt ud af dem: virkelighedstro, fantastiske, abstrakte og følelsesbetonede Skitser. Og af ethvert Resultat kan man drage vigtige Slutninger angaaende den tegnendes Vilje, Forstand og Følelsesliv.

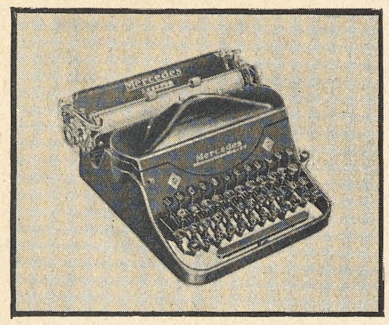
I det næste Hæfte bringer vi flere videreførte Tegninger med dertil knyttede videnskabelige Fortolkninger. Ved Sammenligning med de Tegninger, De selv har udført, kan De blandt de psykologiske Forklaringer finde Henvisninger nok til Forstaaelse af Forsøgspersonens egen Karakter og Begavelse.

Et mangesidigt Program for højt udviklede Kontormaskiner

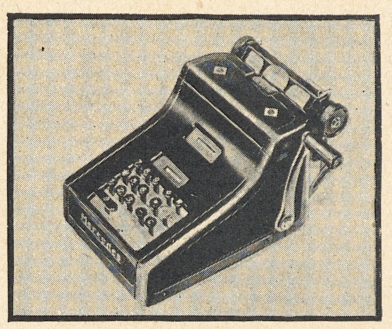
Mercedes Kontormaskiner har i mange Lande et godt Navn. Siden Aartiender staar vore Skrive-, Regne- og Bogføringsmaskiner deres Prøve endogsaa i meget krævende Organisationer og Virksomheder. Fra Begyndelsen af bygger Mercedes kun Kontormaskiner. De grundige Kundskaber og Erfaringer paa dette Omraade, i Forening med et omhyggeligt Udvalg af Materialierne, et meget eksakt Arbejde og konstruktive Enkeltheder, gør vore Produkter saa ydedygtige.

REJSE-SKRIVEMASKINER

3 Modeller: K 10 (Prima) — stabil, paalidel g og enkel i Betjeningen; K 20 (Superba) — støvsikkert omsluttet og nogenlunde støjfri; K 30 (Selecta) — Rejsemaskinen med Indretninger som paa en stor Kontormaskine.

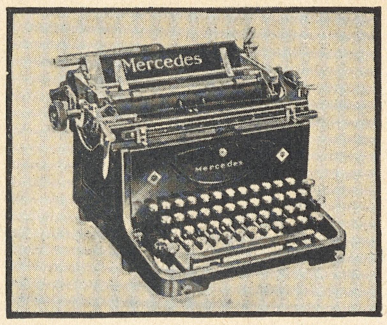
ADDERMASKINER

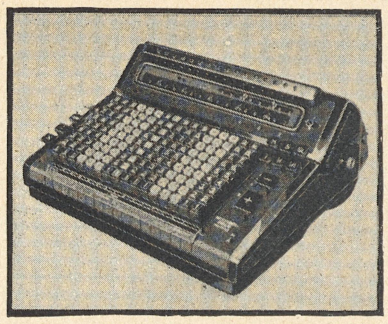
Model 51, en skrivende Addermaskine med de nyeste tekniske Indretninger. Lille og let at betjene, kun 6½ kg tung. — International Tier-Tastatur. Enkel og hurtig Betjeni gsmaade.

KONTOR-SKRIEVMASKINER

Maskinen S 20 (Express) med "Vogngangsregulatoren", ved hvilken de kan anpasses enhver Skrivehastighed —Ved Hjælp af nogle faa Haandgreb kan Maskinens Dele tages fra hinanden i 3 Hoveddele for derigennem at kunne rengøre den og udveksle Typekurvene for forskellige Sprog.

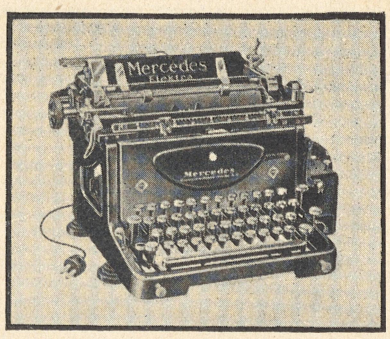
REGNEMASKINER

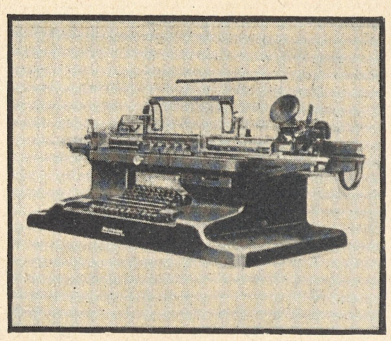
Ti Modeller til alle 4 Regnearter, fra den ved Haandkraft drevne Maskine til den elektriske Helautomat, der inden nogle faa Sekunder udfører enhver indstillet Multiplikation eller Division efter Tryk paa kun een Taste.

ELEKTRISKE SKRIVEMASKINER

E 10 (Electra), den helt elektriskeHurtig-Skrivemaskine. En Elektromotor overtager Skrivnings- og Omskiftningsarbeijdet. Med $^1/_{10}$ af det ellers gængse Kraftforbrug skriver denne Maskine hurtigere og præsterer bedre Ydelser. Mange Gennemslag.

BOGFORINGSMASKINER

Den elektrisk automatiske Bogførings-, Lønnings- og Statistik-Maskine, der forener Sikkerhed med Hastighed paa en aldeles fuldkommen Maade. — Maskinen skriver hver eneste Tekst som ønskes, den adderer, subtraherer og skriver automatisk alle Saldoer ned paa Papiret.

MERCEDES
Kontormaskiner

Oplysninger giver gerne Eksport-Afdelingen for

MERCEDES BÜROMASCHINEN-WERKE A G · ZELLA-MEHLIS/TH.

(Tyskland)

GE D 912 4/40

Schlagere minder os

NUR NICHT_ AUS LIE-BE WEI - NEN,_

. . . om Filmen „Pathetique — Et Livs Melodi", hvor Zarah Leander spillede Katharina, som Komponisten Tschaikowski tilegnede sine berømte Værker.

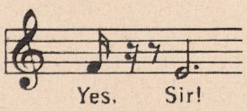

KANN DENN LIEBE SÜNDE SEIN?_____

. . . om Filmen „Blaaræven", Zarah Leanders første og hidtil eneste Lystspilfilm. Hun viste her, at hun er lige saa godt hjemme i den lettere Genre som i den alvorlige dramatiske Kunst.

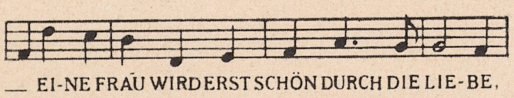

Paa en Banegaard et eller andet Sted i Tyskland

erinnert uns. . .

Yes, Sir!

— EI-NE FRAU WIRD ERST SCHÖN DURCH DIE LIE-BE,

. . . om Filmen „Zu neuen Ufern". Den frækt ironiske Vise, som den letsindige Miss Yane sang, viste i sit Foredrag den typiske Leanderstil, som Grammofonpladernes Millionoplag har gjort berømt over hele Verden.

. . . om Filmen „Hjemve", der i 1938 opnaaede det italienske Undervisningsministeriums Ærespris ved Filmsudstillingen i Venedig. Foruden sine Viser sang Zarah Leander ogsaa en Arie af Bachs Matthæus-Passion i denne Film.

Da Zarah Leander vendte tilbage fra en kort Ferie i sit Hjemland Sverige til nyt Filmsarbejde i Berlin, gjorde Hurtigtoget et lille Ophold i Stralsund. Hun aabnede Vinduet for at trække lidt frisk Luft og blev derved straks genkendt. To Sygeplejersker i NSV.-Banegaarstjenedsten (Nationalsocialistisk Folkevelfærdsinstitution) plukkede i en Fart paa Banedæmningen, hvad der nu engang plejer at vokse paa nordtyske Baneskraaninger, nemlig Følfod, og overrakte Kunstnerinden Buketten. Zarah Leander takkede med et Smil og spurgte, hvad hun kunde gøre for at glæde Giverne. De bad nu begge som med een Mund om, at hun vilde synge en af sine berømte Sange. Og Zarah sang fra Kupévinduet den smægtende Sang fra Filmen „La Habanera".

DER WIND HAT MIR EIN LIED ER-ZÄHLT.

Paa de nysgerrige Spørgsmaal om hendes nye Film svarede hun, at den hed „Das Herz der Königin" („En Dronnings Elslov") og handlede om Maria Stuarts Skæbne. Om hun ogsaa skulde synge i den? — „Ja, selvfølgelig Maria Stuart sang jo ogsaa!"

. . . og nu synger hun:

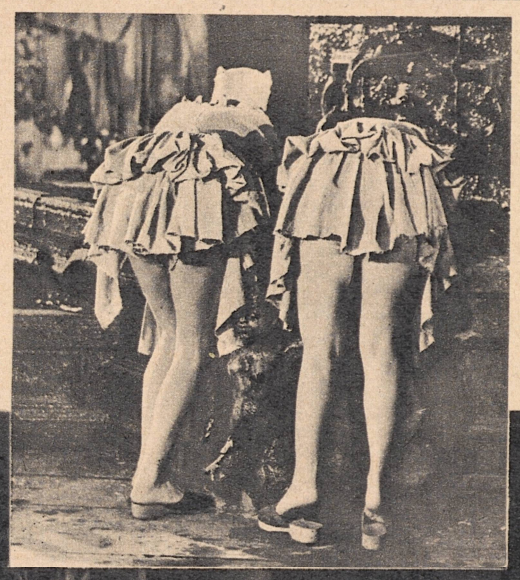
Zarah Leander som Maria Stuart. De Sange, hun synger i sin nye Film, er bygget over middelalderlige Troubadourviser. Foruden Sangen „Wo ist dein Herz?" („Hvor er dit Hjerte?"), som vi gengiver nedenfor, da den sikkert snart vil være paa alles Læber, synger Zarah Leander ogsaa en Vuggevise og en Sang om et Spil Domino.

Intriger i en Badstue i Edinburgh

Saaden saa en „letfærdig Badstue" ud i den skotske Hovedstad Edinburgh. Den blev nøjagtigt kopieret efter historiske Mønstre af Arkitekten Walter Haag.

Og derfor gik man dengang i Badstue!

Fra Morgen til Aften herskede der her et muntert Liv, hvor de opskørtede Badepiger var Midtpunktet i Underholdningen. Men . . .

. . . der foregik ogsaa andre Ting!

Skotske adelige, der var utilfredse med deres Dronning, drev her „Storpolitik". Samtaler som denne hører til Dagens Orden:
Den engelske Gesandt Sir Randolph (Hubert von Meyrink, til højre) er kommet: Han ægger: „Jeg ved det, mine Herrer . . . Dronningen vil udelukke de skotske Adelsmænd fra Statssagerne . . ."
Lord Morton (Odo Krohmann, i Midten): „Skotland regeres af en italiensk Musiker, Sir John, — af David Riccio . . ."

Og Riccio (Friedrich Benfer), Dronningen af Skotlands (Zarah Leander) fortrolige, maa undgælde for det. Kort Tid efter finder man ham myrdet i Hallen i Slottet Holyrood (nederste Billede). Dronningen af Skotlands Tragedie er begyndt . . .

Lord Arran (Herbert Hübner, tilvenstre): „Vi vil ikke komme til at danse længere efter hans Pibe!"

Den skotske Konge — Stamgæst i Badstuen — maa høre noget . . . Morton (til højre) til Kongen (Axel von Ambesser, til venstre): „Det kan være meget godt med Venner, Deres Majestæt, i en Krostue! Men ikke i et Soveværelse!"

Morton (til højre) til Kongen: „Folk siger, at der er en Mandolin for meget i Slottet . . ."
Kongen: „I mener Riccio . . .?"
Morton: „Var det ikke Riccio, Deres Majestæt, der saadan fremskyndede Deres Bryllup? Det kunde ikke gaa hurtigt nok for ham . . . Hvornaar kommer Barnet egentlig?"
Kongen: „Fordømt! Det skal han komme til at undgælde for!"

Fortsættes næste Side

TELEFUNKEN

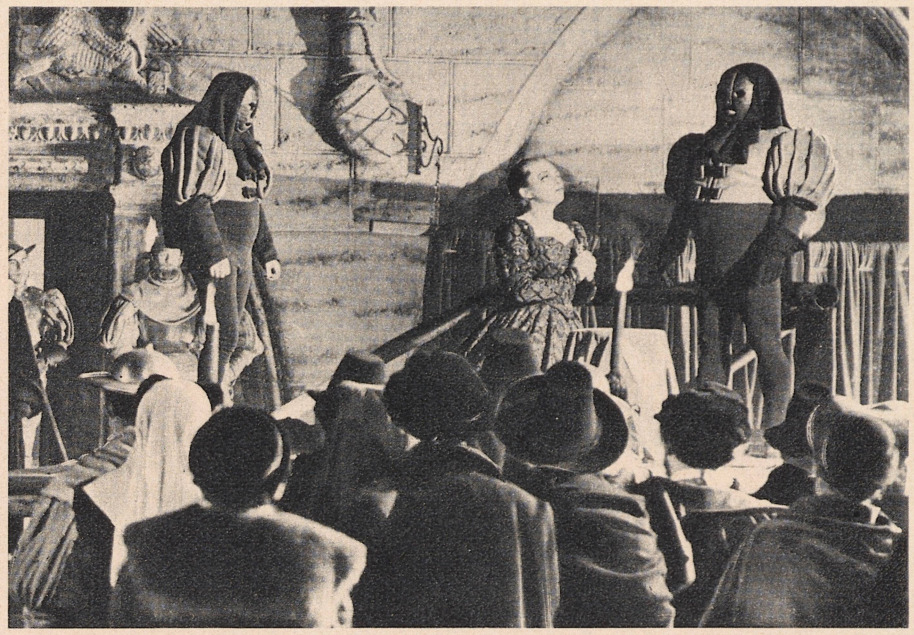
I enhver Telefunkensuper

stikker der et Utal af Opfindelser — lige fra Radioteknikkens Grundelementer til dens mest moderne Fuldkommengørelse — der alle er gjort af Telefunken i Løbet af dens snart 40 aarige Udvikling til et Verdensforetagende paa Funkteknikkens Omraade. I over 70 Lande i alle Verdensdele betyder Telefunken-Radioapparater i Dag en Garanti for de ædleste Klange og højeste Præstationer.

*

De i Aar gjorte Fremskridt i Konstruktionen af Radio-Modtageapparater finder De alle i Telefunken-Allstromsuper 054, som til Trods for at være saa lille og let, dog i Klangskønhed kan maale sig med mange større Apparater.
Som ægte Vollsuper med Oversø-Kortbølge-Aktionsradius yder den med sin lave Pris og sit minimale Strømforbrug et Maksimum af Modtagelse og Gengivelse.
Men kom og hør selv, hvad det er for et lille Musikvidunder!

Kongen, der lod Riccio myrde, fordi han troede paa den Mistanke, som de skotske Adelsmænd havde givet Udtryk for i Badstuen, bliver skaffet af Vejen af den ærgerrige Bothwell, som Maria Stuart nu lader faa sin Vilje. Hun elsker ham. Denne Brøde maa hun sone med Døden. — Da Afslutningen paa Maria Stuarts Tragedie er almindelig kendt. lader Forfatteren, Harald Braun, Filmen „Das Herz einer Königin" begynde med Slutningen; det er et dramaturgisk fint Trick, der allerede tidligere er blevet anvendt i adskillige tyske Film, f. Eks. i „Ivette" og „Ein Schritt vom Wege." — Billedet forneden: Det er ikke Laurbær paa Forskud, men et Øjebliksbillede fra en af de sidste Leander-Premierer: Alle vil have hendes Autograf!

Vidunderpillen

og andre videnskabelige Nyheder

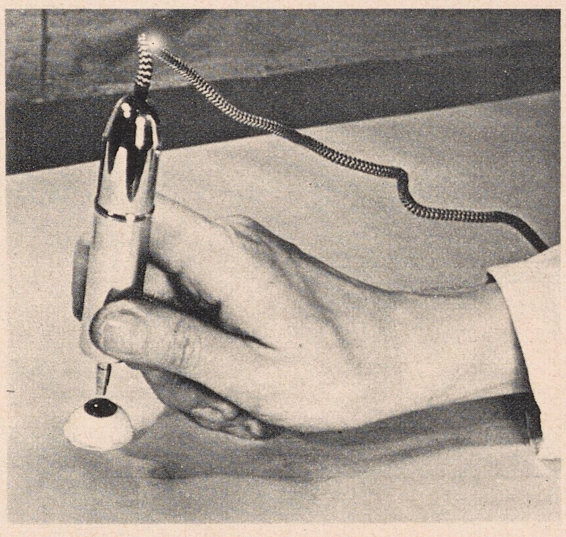
Hvem vilde ikke gerne kunne sluge en Pille som Stimulans, naar man er træt og udmattet og ikke er i Stand til at koncentrere sig, og Humøret er daarligt? Dette behøver ikke mere at være et blot Ønske! En tysk kemisk Fabrik har fremstillet denne „Vidunderpille", og den er allerede i tallose Tilfælde blevet anvendt med yderst overraskende Resultat. Man bliver veloplagt, Trangen til at sove forsvinder, Arbejdslysten vokser, saa Arbejdet gaar let fra Haanden, og Humøret stiger. Hvis dette Middel, der kemisk ligger op ad Ephedrin, et med Hormonet Adrenalin beslægtet Stof, nydes i rette Doser, har det absolut ingen ubehagelige Følger: det vækker heller ikke som Morfin nogen sygelig Lyst. Midlet virker stimulerende paa visse cerebrale Nerver, og dette er Hemmeligheden ved dets Succes.

Synet skænket paany

I Øjenlægens Praksis har de Tilfælde altid været særlig tragiske, hvor Hornhinden som Følge af Sygdom eller Beskadigelse blev uklar og plettet, da den jo dækker over et Sanseorgan, som dybt inde endnu er forblevet fuldstændig intakt. Kan dette „Vindue", som er blevet ubrugeligt, nu erstattes af et nyt? Løsningen af dette Spørgsmaal blev for hundrede Aar siden af den fremragende Saalæge Dieffenbach betegnet som „en af Kirurgens mest dristige Fantasier."

Det laa nu nær at anse det for heldigst at erstatte den beskadigede Hornhinde med fine Glas- eller Bjærgkrystalskiver, d. v. s. med dødt uorganisk Materiale. Men det blev kun ved bemærkelsesværdige Begyndelsesresultater, da omtalte Fremmedlegemer i Reglen igen blev udstødt af Organismen, selv efter den mest omhyggelige Operation. Ligesaa utilfredsstillende fandt man unde den videre Udvikling Eksperimenterne med dyriske Stoffer. For selv om den artsfremmede lille Hornhindedel foreløbig voksede glat til, udeblev dog det ønskede Resultat i nogen Grad som Følge af det Ar, der dannedes. Men disse Bestræbelser har paa afgørende Maade vist, at den saakaldte „Autoplastik" fra det ene Øje til det andet paa samme Dyr og ligeledes „Homoplastik" inden for de samme Dyrearter kan bringe glædelige og paalidelige Resultater.

Men for ogsaa at kunne anvende denne Opdagelse til Gavn for den blinde maatte endnu to Betingelser opfyldes. For det første maatte man i givet Fald straks have en sund Hornhinde fra det samme eller et andet Menneske til Raadighed. Her var det et dristigt Skridt, som bragte Løsningen. I Dag er Anvendelsen af Hornhinder

Saadan "stempler" Øjenlægen et Vindue i Øjet, hvis Hornhinde som Følge af Sygdom var blevet uigennemsigtig

fra afdøde en almindelig anerkendt og overalt praktiseret Fremgangsmaade, som endnu lader sig gennemføre nogle Timer efter, at Døden er indtraadt. Resultatet af dette Indgreb afhænger for det andet af en fin Snitføring. Dette kan gøres med den af Hippel sindrigt udtænkte Hornhindetrepan, som gør det muligt uden Vanskelighed at skære en kredsrund Skive ud af Øjet paa begge Parter. Den moderne Hornhindeplastik er i 80—90% af alle Tilfælde blevet kronet med Held.

Bekæmpelse af Paralyse med Røntgenstraaler

Blandt de Forsøg, der er gjort paa at anvende Sygdomsbaciller som Lægemiddel, var Bekæmpelsen af Paralysen med Malaria det mest geniale. Professor Wagner-Jauregg i Wien har dermed indlagt sig udødelig Fortjeneste. Imidlertid var der mange Sygdomme som f. Eks. Hjertesygdomme, der ikke tillod Anvendelsen af Malariakuren. Men nu har man fundet paa Udvej! Professor Bering i Köln berettede for nylig i et medicinsk Tidsskrift om heldige Resultater ved Bekæmpelsen af Paralyse med Røntgenstraaler.

Der kan naturligvis endnu ikke være Tale om, at Paralysen er fulsdtændigt bekæmpet, men Professor Berings heldige Resultater giver Anledning til Forhaabninger om, at man med Tiden helt vil faa Bugt med dens uhyggelige Magt.

En Øjenlæge helbreder Migræne og Mavesygdomme

En Kone, der lider alvorligt af Migræne, kommer til sin Øjenlæge. En omhyggelig Undersøgelse viser, at der i Øjet findes en lille Fejl i Straalebrydningen, som næsten ikke er til at konstatere, at der med andre Ord er en skjult Skelen til Stede. Fejlen bliver rettet af Øjenlægen, og Konen er befriet for sin Migræne.

Behandlingsmaaden synes noget forbløffende. Men Øjenlægen, Professor Grunert fra Bremen, har haft heldige Resultater hermed i Hundreder af Tilfælde, især naar det drejede sig om Børn, der led af Migræne (Skolemigræne). Han er gaaet endnu et Skridt videre og har paa samme Maade behandlet 215 Patienter, der alle led af „nervøs Mave", det i hele den civiliserede Verdenkendte Onde, og har af disse 215 fuldstændig kunnet helbrede de 205 Patienter, uden Diæt, uden Mavemedicin — blot ved at behandle Øjnene.

Det hele synes ret besynderligt: hvad har Øjet med Maven at gøre? Tager vi imidlertid i Betragtning, at Mennesket først orienterer sig med Øjet, og at Øjet for os saa at sige er Sanseorganernes Dronning, saa vil man kunne forstaa, at Forstyrrelser af Synet breder sig til hele Legemet.

Til ethvert Formaal

har OLYMPIA den passende Skrivemaskine. Til Kontorbrug den populære OLYMPIA 8 med dens mange Fordele, og i forskellige Vognbredder, samt med Decimaltabulator. I transportable Modeller fremstilles: ELITE, PROGRESS og SIMPLEX, saavel som PLANA, den første tyske flade Skrivemaskine. For alle Maskinernes Kvalitet, saa forskellige de end er i Anvendelse og Pris, garanterer det fælles Navn:

Olympia

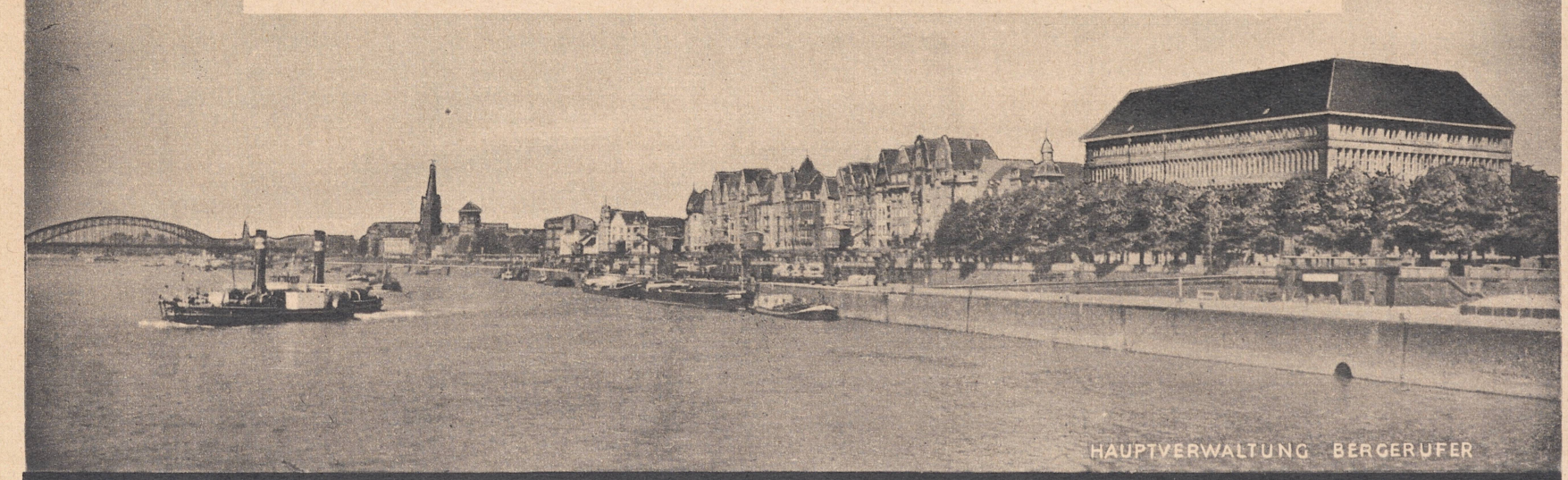
OLYMPIA SKRIVEMASKINER A. S., KOPENHAGEN
VESTERBROGADE 5, Tel. 10830

Et Stykke af Teknikkens og Erhverslivets Historie er præget af Navnet MANNESMANN

Af den for hele Verden saa betydningsfulde Daad — ud af en Staalblok at kunne valse et sømløst Rør — fremstod der i Tyskland et mægtigt Foretagende med Gruber, Højovne, Hytter og forarbejdende Fabrikker: MANNESMANN

I Udlandet skabtes der en vidtforgrenet Salgsorganisation, som bar Navnet MANNESMANN ud til de fjernest liggende Lande. Overalt er dette Navn blevet et Udtryk for tysk Kvalitetsarbejde.

KUL·KOKS·MALM·RAAJERN·HALVFÆRDIGE FABRIKATER · RØR OG RØRFABRIKATER BLIK OG BLIKFABRIKATER · FACON-OG STANGJERN

MANNESMANNRÖHREN-WERKE · DÜSSELDORF

Et sødt Venskab ved Havet

Lidt om Krigen

*Militærpolitiske Betragtninger af Oberst ****

Tre Floders Deltaer og deres rige Opland

Naar de allieredes Presse i de første Dage af Juni beskrev Kampen i Flandern som ærefulde Operationer af stor historisk Betydning, saa havde de Ret, kun med modsatte Fortegn. Englændernes Tilbagetog fra Calais og Dunkerque til deres O var virkelig en betydningsfuld historisk Begivenhed, men Æren herfor tilkom den tyske Genius og dens berømmelige Sværd.

Det drejer sig ikke blot om de næsten mirakuløse Kendsgerninger, at den tyske Værnemagt i Løbet af kun 26 Dage tvang den hollandske og den belgiske Armé til Kapitulation, at den tilintetgjorde den britiske Armé og tvang dens Rester til at flygte tilbage over Kanalen, at den har indkredset og knust de tre franske Nordarmeer, at den har bemægtiget sig 80 Divisioners Krigsmateriel og taget over 1.200 000 Mand til Fange.

Armeer kan nemlig erstattes, men den Kendsgerning lader sig ikke rokke, at Tyskerne nu er naaet til Mundingen af de tre overordentlig vigtige Floder, Rhinen, Maas og Schelde. Omkring disse tre Floders Deltaer ligger Europas største Rigdom paa Mineralier fordelt, og her findes ogsaa Halvdelen af den europæiske Storindustri, saavel paa tysk som paa fransk, belgisk og hollandsk Territorium. Med Operationen i Maj 1940 har den tyske Værnemagt tilkæmpet sig Magten over 90,000 km² med 20 Millioner Indbyggere, et Landomraade, hvor der aarlig produceres 75 Millioner Tons Kul og 9 Millioner Tons Jernmalm, og hvor Højovnene hidtil plejede at levere 5 Millioner Tons Jern og over 6 Millioner Tons Staal aarlig.

I Begyndelsen af Juni stod hele Rhinen og Schelde samt den nedre og mellemste Del af Maas under tysk Kontrol. Havnene i Boulogne, Calais, Dunkerque, Zeebrügge, Ostende, Antwerpen, Vlissingen, Rotterdam, Amsterdam og Harlingen er i Tyskernes Hænder, tillige Kysten fra Somme-Mundingen til Bodø i det nordlige Norge oven for Polarkredsen.

I Begyndelsen af April i Aar beherskede Tyskland kun 300 km af Kysten ved Nordsøen mellem den hollandske og den danske Grænse. Før Offensiven mod Vest var der hertil kommet endnu 2.000 km dansk og norsk Kyst ved Nordsøen og Atlanterhavet. Efter Dunkerque's Fald i Begyndelsen af Juni indvandt Tyskland 800 km Kyst i Holland, Belgien og Nordfrankrig, endvidere 200 km i det nordlige Norge. I Løbet af 2 Maaneder — April og Maj 1940 — har den tyske Værnemagt underlagt sig 3000 km af den europæiske Kyst ved Kanalen, Nordsøen og det nordlige Atlanterhav. Hermed er den tidligere tyske Kyststrækning blevet mere end ti Gange saa lang.

De økonomiske Følger af det store Felttog ud imod Atlanterhavet

Paa hele denne 3000 km lange nordeuropæiske Kyststrækning er den britiske Handel fuldstændig lammet. Fra Havnene her sejler der ikke mere et eneste Skib til England med Jernmalm, Træ eller Levnedsmidler. Langs hele denne Kyststrækning staar den tyske Luftstyrke parat, og en Flyvning paa 800 km over Havet er for denne den rene Leg. Hvis vi paa et Europakort afsætter de tyske Maskiners Aktionsradius ud fra den Kyst i Nordeuropa, der beherskes af Tyskland, saa ser vi, at Luftrummet over Atlanterhavet lige fra den spanske Grænse til Nordkap, indbefattet England og Irland, beherskes af Tyskerne.

Hele dette Felttog hen mod Atlanterhavets Kyster havde bl. a. til Formaal at afskære England fra Mellem- og Osteuropa og blev desuden foretaget af vigtige økonomiske Grunde, der var af største Betydning for Krigens videre Gang. Dette ses bedst af en Opstilling saavel af den tyske Kul- og Jernmalmproduktion som af Jern- og Staalproduktionen — angivet i Millioner Tons — under Højkonjunkturen i 1929, efter Indlemmelsen af Østrig 1928, efter Protektoratets Indlemmelse i 1939 og efter Oprettelsen af Generalgouvernementet i 1940 før Felttoget i Norge og mod Vest:

	Kul:	Jernmalm:	Jern:	Staal:
Tyskland . . .1929	340	2,5	15,0	17,0
„ . . .1938	400	14	18,6	23,3
„ . . .1939	410	16	19,8	24,9
„ . . .1940	450	17	20,8	26,5

Efter Felttoget i Norge og efter Afslutningen af den første Periode af Operationerne mod Vest indtil 4. Juni har Tyskland overtaget Kontrollen af de naturlige og industrielle Rigdomme i hele Skandinavien, Holland, Belgien og Nordfrankrig, bestaaende af 75 Millioner Tons Kul, 24 Millioner Tons Jernmalm samt de store nordiske Forraad af Træ o. s. v. Af den Grund spiller Tyskland fra den 4. Juni 1940 en helt anden Rolle med Hensyn til de økonomiske Muligheder.

Dette ser man bedst af en Sammenligning med Vestmagterne.

	Kul:	Jernmalm:	Jern:	Staal:
Frankrig 1939 . . .	50	38	6	6,2
England 1939 . . .	230	12	9	14
Tilsammen: . .	280	50	15	20,2
Tyskland 1939 . . .	410	16	19,8	24,9

Efter Tabet af Nordfrankrig og eftre de tyske Erobringer i Skandinavien og mod Vest var Forholdet mellem de to Modstandere den 4. Juni 1940 følgende:

England og Frankrig:	250	50	15	20
Tyskland:	525	41	26	33

Mens England og Frankrig i Begyndelsen af Juni 1940 har mistet 10% af deres Kul, den skandinaviske Malm og den belgiske Industri, saa har Tyskland derimod siden Krigens Begyndelse i 1939 forøget sin aarlige Produktion med 115 Millioner Tons Kul, 25 Millioner Tons Jernmalm, 6 Millioner Tons Jern og 8 Millioner Tons Staal. Hvad dette betyder, ser vi bedst af en Sammenligning med Frankrig af i Dag:

	Kul:	Jernmalm:	Jern:	Staal:
Hvad Tyskland har indvundet fra September 1939 til 4. Juni 1940	115	25	6	8
Frankrig den 4. Juni 1940	20	38	6	6

Ved Felttoget til Atlanterhavets nordeuropæiske Kyst blev Tyskland altsaa styrket i en ganske usædvanlig høj Grad, men dets Modstandere derimod afskaaret fra det øvrige Europa og økonomisk svækket.

Her brød de tyske Tropper igennem:

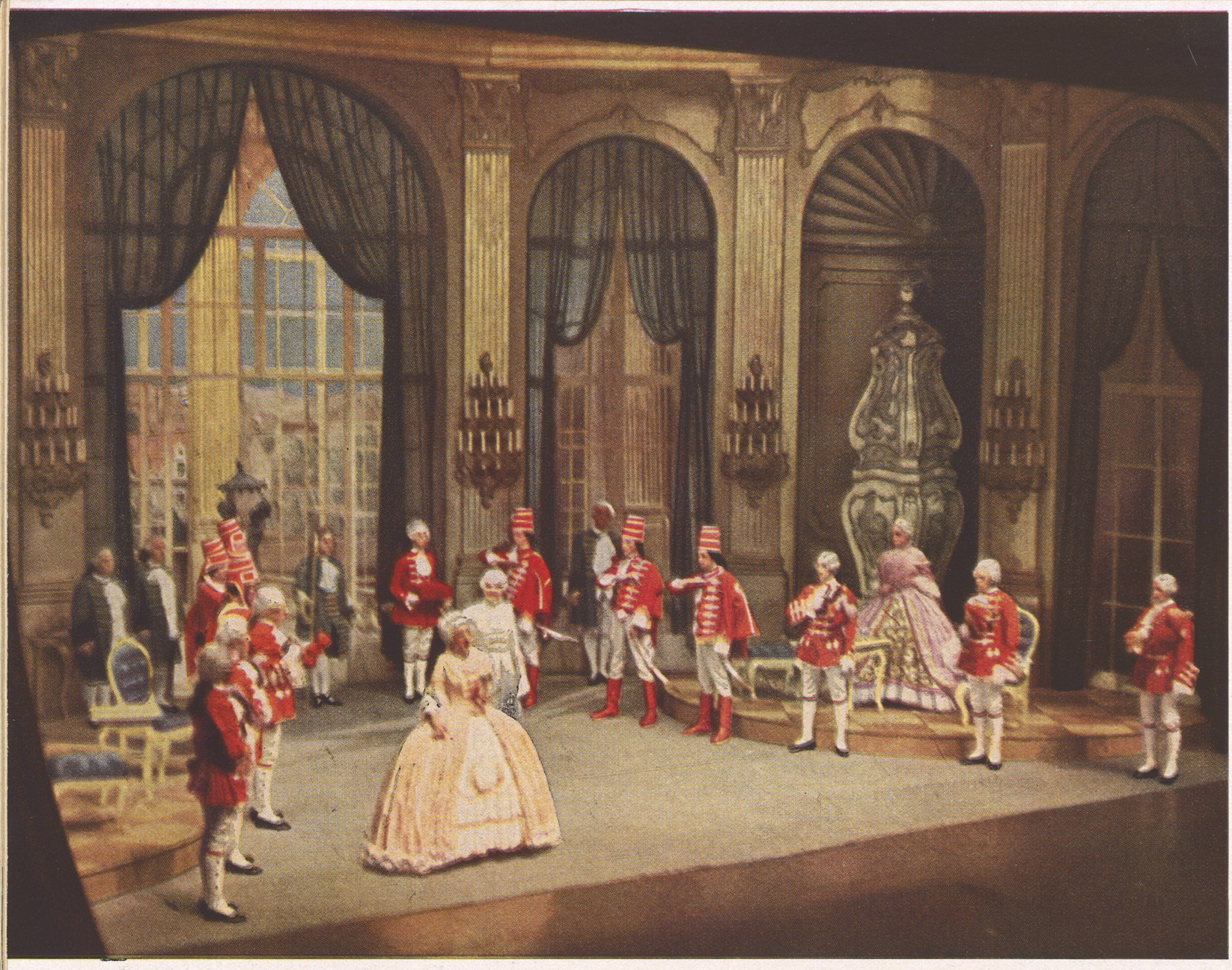
Et Pansertaarn, der er beliggende i den forlængede Maginotlinje, og som blev skudt sammen af de tyske Vaaben. Pansertaarnet beherskede ved sin Kanon- og Maskingeværild det foranliggende Land i vid Udstrækning

Teatret

under

Krigen

Operaopførelser — som i Fredstid

Scenebillede fra Richard Strauss', „Rosenkavaleren", som Berliner Statsoperaen bragte i ny Indstudering

Storstadsvarieteer byder paa de allerfineste Artistprogrammer

De mange udenlandske Artister, som ogsaa under Krigen kommer til Tyskland, finder sammen med deres tyske Kolleger et taknemmeligt Publikum i Berlins Storvarieteer

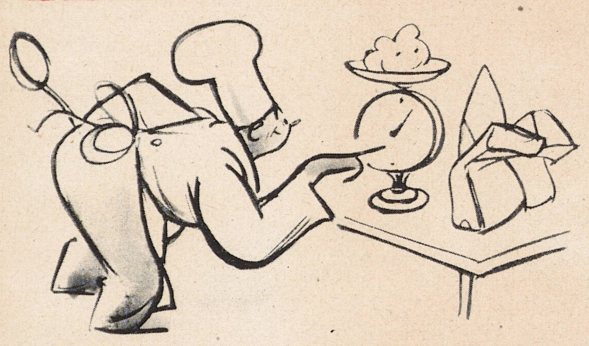
NAPOLEON I:

Armeen marcherer med Maven

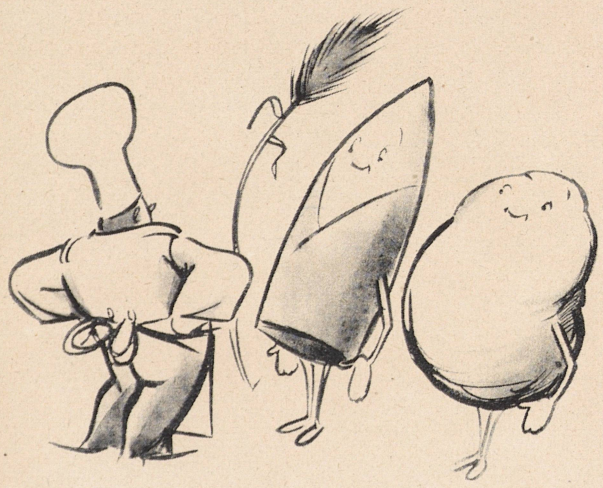
Alt hvad der angaar Soldatens Forplejning, bliver af den tyske Værnemagt taget ganske anderledes under Overvejelse end tidligere. Straks fra Begyndelsen af blev Soldatens Ernæring lagt til Rette ud fra videnskablige Synspunkter. Det gjaldt om at skaffe de unge Mænd, hvis Legemer endnu befinder sig i Udvikling og desuden bliver stærkt strabadseret gennem den uvante Soldatertjeneste, en kraftige Kost, saa vidt muligt af indenlandske Produkter, der er i Stand til varigt at vedligeholde Soldatens fulde Kraft.

For Soldatens Kost i Felten lagde man følgende til Grund: 115-125 gr. Æggehvidestof, 100-110 gr. Fedt og 600 gr. Kulhydrater — tilsammen 3600-4000 Kalorier.

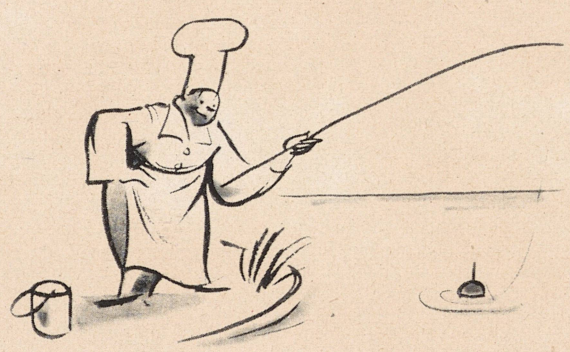

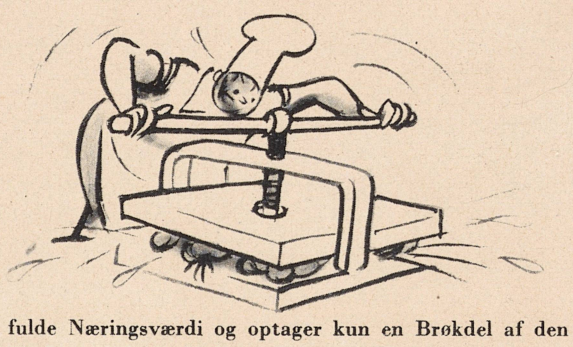
Disse Portioner er fastlagt i Overensstemmelse med de nyeste Resulateter inden for Kalorie-Forskningen og paa Grundlag af Studier over Forplejningen i de udenlandske Hære. Her skal dog straks bemærkes, at kun den amerikanske Feltsoldats Ernæring har en højere Kalorieværdi, og at den engelske Soldat gennem en større Kødration faar mere Æggehvidestof, men betydelig mindre Kulhydrater; den samlede Værdi er imidlertid den samme som for Tysklands Vedkommende.

Tre vigtige tyske Raastoffer staar til Raadighed i praktisk talt ubegrænset Mængde: Kartofler, Rug og

Sukker. De danner Grundlaget for Soldatens Ernæring. Det kommer ikke an paa at fylde hans Mave, men paa, at han bliver mæt, bliver rigtigt ernæret. Der maa sørges for, at Soldaten faar i tilstrækkelig Mængde af alle de nødvendige Stoffer. Og Maden maa tillige smage godt og indeholde de livsvigtige Vitaminer. Den tyske Værnemagts Overkommando har ganske særlig haft sin Opmærksomhed henledt netop paa Vitaminerne; ved Hjælp af vitaminrige Stoffer som Tomatpurée og Gær-Ekstrakt sørger man for, at der altid er nok af Vitaminer i Soldatens Kost. Desuden indeholder den rigelige Kartoffelration og det kun 80% fint malede Kommisbrød i og for sig tilstrækkelige Vitaminer. Fisk er som en let og nærende Kost i stigende Grad blevet indført i Forplejningen af Tropperne. Ved Konservesvarerne, som ikke kan undværes i Soldatens Forplejning, passer man nøje paa, at Vitaminindholdet ikke forringes ved Konserveringen. Kartofler og Grøntsager bliver langsomt tørret og presset efter de nyeste Principper. De beholder deres

fulde Næringsværdi og optager kun en Brøkdel af den Plads, som de friske Levnedsmidler behøver. Det samme gælder ogsaa for Knækbrød, som indeholder 100% af Kornets Bestanddele.

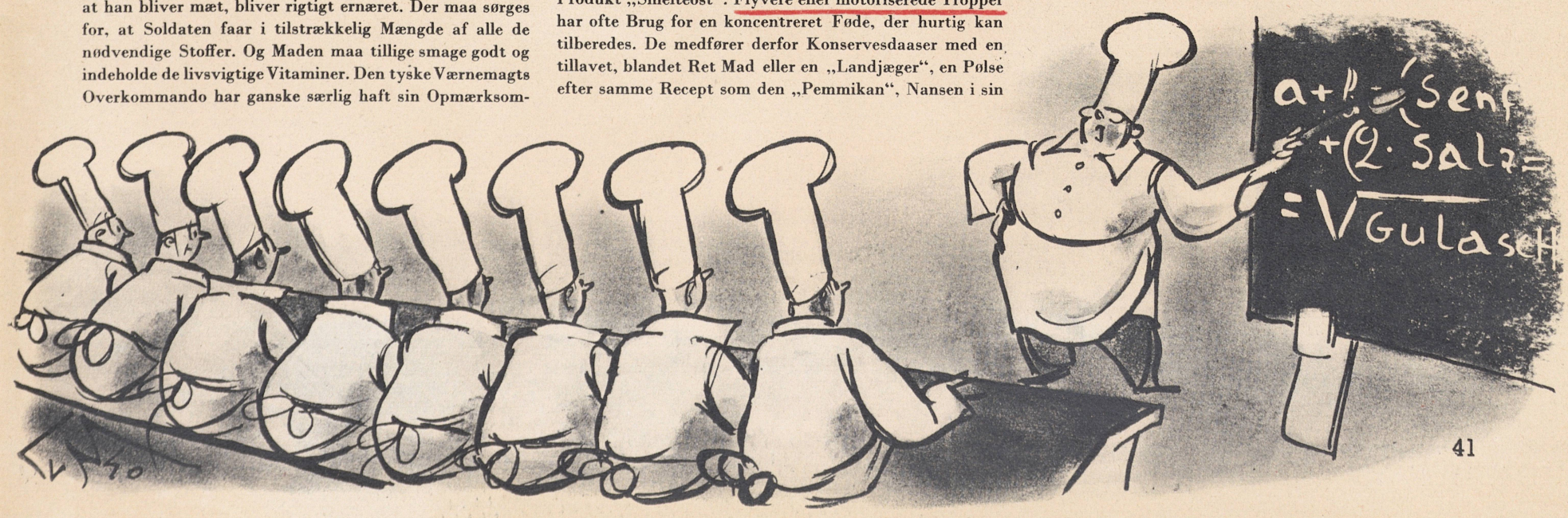
Der fremstilles mange nye Næringsmidler. En Chokoladesort, der indeholder Kola, tjener som Stimulans, og af syntetisk Citronsyre kan enhver tilberede sig en forfriskende Drik. Aftensmaden, som hidtil bestod af Pølsekonserves, Cornedbeef, Flæsk, Fiskekonserves, Marmelade o. s. v., er nu blevet beriget med det nye, vigtige Produkt „Smelteost". Flyvere eller motoriserede Tropper har ofte Brug for en koncentreret Føde, der hurtig kan tilberedes. De medfører derfor Konservesdaaser med en tillavet, blandet Ret Mad eller en „Landjæger", en Pølse efter samme Recept som den „Pemmikan", Nansen i sin

Tid havde med sig paa sin Nordpolsekspedition, men forbedret i Overensstemmelse med Ernæringskemiens nyeste Principper. Men Levnedsmidler og Køkkentøj er kun som Leret i Kunstnerens Haand. Hvad man kan faa ud af disse Ting afhænger helt og holdent af, hvad Kokken duer til. Klager over Kosten skyldes altid Kokkens mangelfulde Beherskelse af hans Kunst, og her greb den tyske Overkommando ind. Alt nyt bliver nu først prøvet i et eget Forsøgskøkken. Hærens Køkkenskole i München og Køkkenskolerne ved Divisionerne giver stadig Kogekurser for Forplejningsofficerer og deres Folk og for

Kokkene selv. I 1938 blev der uddannet Kokke i Tusindvis. En Mængde Spisesedler, Vejledninger i Madlavning, Forskrifter angaaende Anvendelsen af Køkkentøjet, Opskrifter om Vitaminer, Krydderier og meget andet giver Kokken Raad i alle Spørgsmaal.

Tysk Staal til Rusland
Til Trods for Krigen eksporteres Staal. I en tysk Havn indskibes der Staalbarrer til Rusland. Enhver Barre vejer 1 Ton

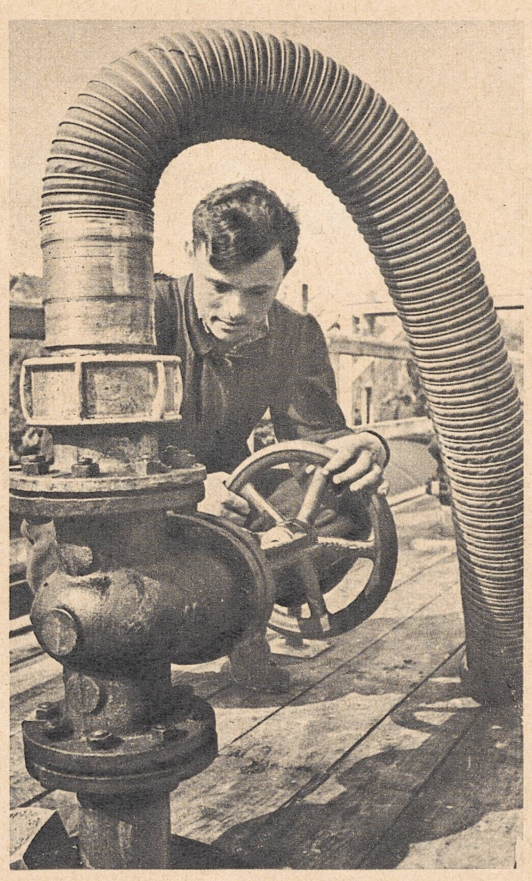
„Handelsforhandlinger" i det smaa
En tysk Grænsegendarm ordner de nødvendige Formaliteter med en russisk Jernbanemand

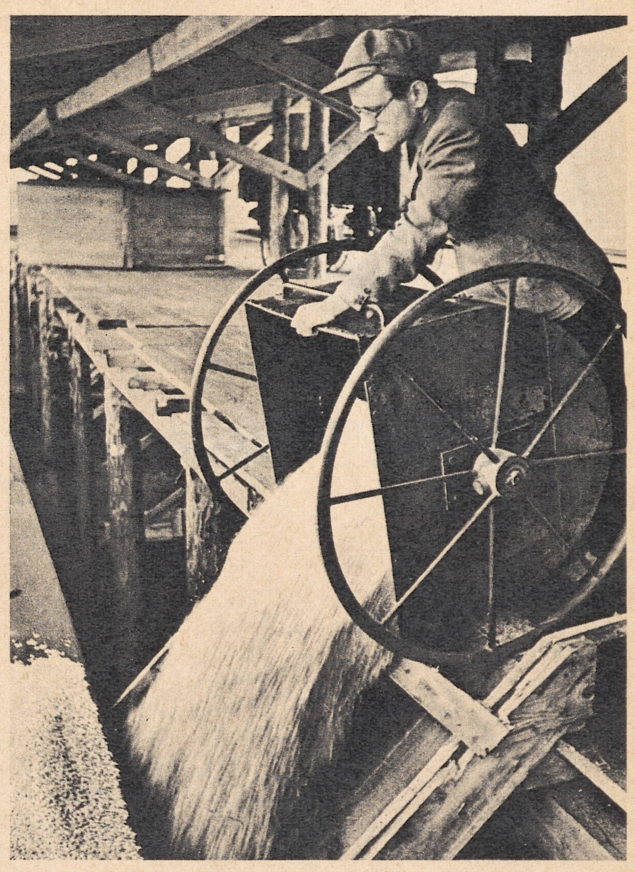
Rusland trænger til Staaltraadstove
I lange Rækker ligger Træspolerne parat til Forsendelse. Paa hver er der spolet 500 Meter Staaltraadstov, som er fremstillet af tysk Staal

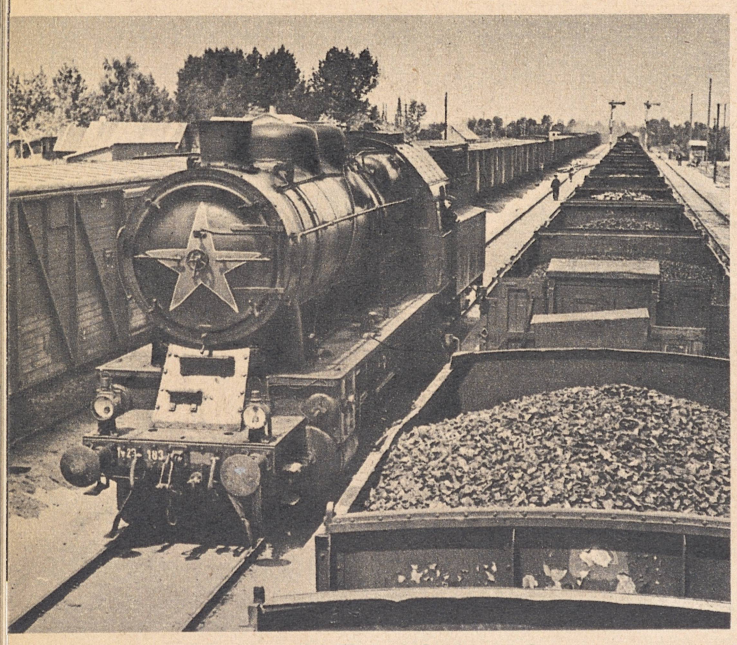
Russisk Bomuld kommer rullende . . .
De mange opstablede Baller blev losset fra den russiske Vogn og gjort klar til den lange Transport

Den russiske Oliestrøm ledes om . . .
Enorme Mængder af Mineralolie pumpes gennem Metalledninger ind i de tyske Tankvogne

Russisk Korn strømmer over Grænsen . . .
Et russisk Korntog er indtruffet; kort efter strømmer Kornet ind i det tomme tyske Tog, som staar parat

En tysk-rusisk Transit banegaard :
Paa Skinnerne til højre ruller tyske Kul til Rusland. Til venstre et russisk Godstogslokomotiv, som har bragt en Korntransport til Tyskland

Den aabne Port mod Øst

I unfbrudt Rœkkefølge ruller det ene Tog med Kul efter det andet fra Tyskland til Rusland, og Mineralolier, Tekstilvarer og Korn gaar fra Rusland til Tyskland. Transit-tog Transportmulighederne er paa begge Sider udnyttet meget intensivt

En Grænsebanegaard vokser
Grundet paa det stadig voksende tysk-russiske Handelssamkvem maa ogsaa Transitpladserne udvides mere og mere

Sundhedsvogteren i Kornsiloen

I de tyske Kornsiloer kan der opbevares uhyre Mængder af Brødkorn, uden at det fordærves. Men Kornet oplagres ikke blot her, det bliver ogsaa renset og sorteret. Ved Hjælp af særlige Instrumenter overvaages Sundhedskvaliteten af det Korn, som ligger paa Siloens Gulv. Temperaturen i Korndyngerne, som paa sine Steder er 3—4 Meter høje, maa stadig kontrolleres

Kan Tyskland besejres ved en Blokade?

Af Professor Dr. Hunke

De allieredes Krigsplan blev i første Række anlagt ud fra Synspunktet: økonomisk Krig. Tysklands Fjender holdt sig i Begyndelsen til en afventende og defensiv militær Krigsførelse. Ud fra den økonomiske Krigs Synspunkt maa man ogsaa vurdere de engelsk-franske Bestræbelser for at drage de neutrale Nationer med ind i Krigen for paa denne Maade at vinde Tid og for derved at svække den tyske Nations militære Styrke. At de i Krigen inddragede Neutrale bliver ofret baade militært og økonomisk af Vestmagterne er ganske vist beklageligt, men derved er intet at gøre.

Denne de fjendtlige Staters Udmattelsesteori beror aabenbart paa een eneste Forudsætning. Med denne staar og falder hele den øvrige Plan for den krigsvidenskabelige Strategi. Man bygger paa den Tese, at den nuværende Krig vil blive af lang Varighed. — Det er i og for sig rigtigt, at de Krige, der har fundet Sted i den senere Tid, har været af længere Varighed. Det gælder Verdenskrigen, det gælder den kinesisk-japanske Krig, det gælder Borgerkrigen i Spanien. Det er ogsaa rigtigt, at vigtige økonomiske Synspunkter taler for en langvarig Krig. Krigsforberedelserne var saaledes overalt meget vidtgaaende. De moderne Finansieringsmetoder har samtidig forhøjet de krigsførende Landes økonomiske Elasticitet, men alt dette maa træde tilbage for et andet afgørende Moment. Krig betyder at paatvinge Modstanderen ens egen Vilje og vel at mærke med Magt. Denne Paavirkning kulminerer i Ødelæggelsen af Modstanderens Stridskræfter og i Beherskelsen af de vigtigste Dele af Fjendens Land. Krigens Maal er naaet, naar der enten ikke bestaar nogen Mulighed mere for at kunne genoptage Fjendtlighederne med Udsigt til et Resultat, eller naar den nødvendige Indsats af militære, politiske og økonomiske Midler ikke staar i Forhold til det Resultat, man maa vente. Dette er ogsaa Formaalet med den tyske Lynkrig, saadan som den er gennemført med de største Resultater i Polen, Norge, Holland, Belgien og Frankrig, og saadan som den nu staar foran sin Afgørelse ved den engelske Kyst. Vildledt af Verdenskrigens Erfaringer, i Følge hvilke de fjendtlige Stridskræfter kun kunde ødelægges ved en uhyre talmæssig Overlegenhed, og uden at tage Tysklands stærke vaabenmæssige Overlegenhed i Betragtning, har de fjendtlige Lande hidtil undervurderet Følgerne af en af Tyskland paa de afgørende Fronter med Succes gennemført Lynkrig. Ogsaa her bliver de nødt til at lære om igen. Thi opnaar Tyskland den fuldkomne Sejr, som ødelægger enhver Mulighed for en resultatrig Genoptagelse af Fjendtlighederne, da bortfalder Udmattelseskrigen mod Tyskland derved af sig selv.

Det økonomiske Grundlag

Helt bortset herfra var de fjendtlige Landes Spekulation i en økonomisk Udmattelse af Tyskland paa Forhaand forkert. Den siden Verdenskrigen stærkt stigende tyske Rustningskapacitet gjorde enhver Tanke om en saadan økonomisk Lammelse af Tyskland ganske uholdbar. Efter at det økonomiske Omraade, der staar til Tysklands Raadighed, er blevet udvidet med Skandinavien, Randstaterne, Belgien og Holland, er en saadan Udmattelse endnu mindre mulig. Tværtimod: Den økonomiske Krig har skiftet Front. Udmattelseskrigens Metode kan i Dag kun tvinge Vestmagterne i Knæ, ikke Tyskland. Dette er dybt begrundet i Krigens Væsen og dens Natur.

Inden for Landbruget dækkede Tyskland allerede i 1937 (i det gamle Rige alene) rundt regnet 83% af det samlede Behov af Levnedsmidler ved egen Produktion. Det var en højere Procentdel end i Tidsrummet 1909—1913, og det skønt man ved Versaillestraktaten havde frataget Tyskland ikke mindre end 14% af dets Landbrugsareal, og skønt Tyskland nu har omtrent 4 Millioner Forbrugere mere at forsørge end før Verdenskrigen. Hos dets vigtigste Modstander, Storbritannien, er Selvforsyningen væsentlig lavere, kun 25%. Som Situationen har udviklet sig i Nord- og Vesteuropa, har Storbritannien saa godt som mistet sine europæiske Næringsmiddeltilførsler. Storbritannien maa nu søge Erstatning for disse Kvanta i Australien, New-Zealand og Nord- og Sydamerika, hvilket ikke alene kan strande paa Tonnageknaphed, men ogsaa paa Manglen paa Specialskibe.

Hvis der overhovedet kan være Tale om Udsultning, saa bliver det ikke Tyskland, men ene og alene Storbritannien der bliver udsat herfor. Tyskland raadede allerede ved Begyndelsen af Krigen over store Brødkornmængder som Følge af Rekordhøst de to foregaaende Aar. Disse Forraad er stadig uformindsket store. De vil ogsaa kunne bevares. Høstudsigterne er gode. Den samme Forsyning med Gødningsstoffer og Sæd som i Fredstid, Foraarsdyrkningens Tilstand, Udvidelsen af Dyrkningsarealer for Kornsæd og Rodfrugter, Videreudviklingen af fælles Hjælp i Landbruget af forskellig Art — alt det virker i samme Retning som hidtil. Paa Fedtstofproduktionens Omraade er Udviklingen ogsaa forløbet gunstigere end planlagt. Æggemængden ventes i det mindste at blive 50% større i Begyndelsen af Vinteren 1940/41 end i September 1939. Paa Kødforsyningsområdet staar overordentlig store Flæskeforraad til Raadighed. Ogsaa Mængden af Oksekød ventes yderligere forøget. Tyskland kan gaa ind i en eventuel anden Krigsvinter under meget gunstigere Forudsætninger end i Efteraaret 1939.

Paa det industrielle Omraade er Tyskland ligeledes sine Modstandere overlegen. Inden for Industriproduktionen er Tyskland igen en fint Nummer eet i Europa. Først som Nummer to og tre følger Storbritannien og Frankrig. Tysklands industrielle Ydeevne er langt bedre funderet. Maalt efter Grundstofproduktions-Indekset (23 Grundstoffer) indtager Tyskland 6 Gange Førstepladsen, 8 Gange Andenpladsen, 6 Gange Tredjepladsen og 1 Gang Fjerdepladsen. Storbritannien indtager i sin Grundstofproduktion ikke Førstepladsen for noget Produkt. Det forekommer kun 1 Gang paa Andenpladsen, 1 Gang paa Tredjepladsen og 6 Gange paa Fjerdepladsen. Frankrig staar med sin Grundstofproduktion blot 1 Gang paa første, 2 Gange paa anden og 3 Gange paa fjerde Plads. Efter Fireaarsplanens Gennemførelse dækkes den tyske Industriproduktions Raastofbehov for de to Tredjedeles Vedkommende med indenlandske Raastoffer. Naar Stoffer som Uld, Bomuld, Kautschuk og saa videre falder særligt i Vægtskaalen, saa har Tyskland forstaaet at udfylde netop disse Huller ved syntetiske Stoffer (Kunstsilke, Celluloseuld, Bunagummi og lignende) og gjort det med Held. I sin industrielle Ydeevne laa Tyskland allerede uden Øst-Øvreslesien over Frankrigs og Englands Kapacitet tilsammen. Med Øst-Øvreslesien blev denne Kapacitetsforskel forøget til Tysklands Fordel. Nu kan Tyskland yderligere tilføje de nord- og vesteuropæiske Landes Ydeevne. Forsvars- og Rustningsforspringet er overordentlig stort. Til det tyske Folks Vaabenforsyning er der i de sidste 6 Aar før Krigen blevet betalt rundt regnet ca. 90 Milliarder, medens Storbritanniens Rustningsudgifter i samme Tidsrum har beløbet sig til ca. 25 Milliarder RM. og Frankrigs ca. 15 Milliarder RM. Alene deraf fremgaar den tyske Overlegenhed klart. Denne er yderligere vokset ved resultatrige Anstrengelser i Vinteren 1939/40. Rustningsforspringet er saa meget desto større, som Tyskland først og fremmest maatte indhente en Række hidtil forsømte Udgifter, som for Størstepartens Vedkommende krævede særlig mange Raastoffer. Yderligere er det bemærkelsesværdigt, at den tyske Industri har produceret flere Varer pr. beskæftiget Arbejder end for Eksempel Storbritannien. I Aaret 1935 androg Nettoproduktionsværdien pr. beskæftiget Person i den tyske Industri henved RM. 4140, i Storbritannien ca. RM. 3363. Dette Forspring er yderligere vokset efter 1935 og maa faa en særlig stor Betydning under Krigsforhold. Særlig tydelig er det tyske Riges Overlegenhed med Hensyn til Bygning af Flyvemaskiner. Allerede før Krigen var Tyskland det førende Eksportland paa Flyvemaskinemateriellets Omraade i Europa, for ikke at sige i hele Verden. Frankrig har derimod indført mere Flyvemaskinemateriel, end det har udført. Ogsaa Storbritannien maatte bygge paa amerikanske Leverancer.

Til Tysklands uomstridelige Overlegenhed paa Raastof- og Rustningsområdet kommer et yderligere tysk Forspring. Det ligger i hele den økonomiske Struktur. Til syvende og sidst bestemmer den Krigsøkonomiens Dynamik.

Ogsaa paa dette Omraade har hele Situationen siden Verdenskrigen ændret sig til Tysklands Fordel. Dengang var Tyskland endnu meget nært tilknyttet Verdensøkonomien. Afbrydelsen af disse verdensøkonomiske Forbindelser maatte medføre skadelige Virkninger.

Leverandørlandene for den tyske Indførsel i Procent af den samlede Indførsel

	1913	1939 1. Halvaar
Oversøiske Lande	45,5	40,5
Europa	54,5	59,5
deraf fjendtlige Lande	30,5	7,2
Lande under Centralmagternes Kontrol	12,3	21,5
Neutrale Lande i Europa	11,7	30,8
deraf Sydosteuropa	—	8,2

Under den nuværende Krig er Tyskland i alle europæiske Forhold meget gunstigere stillet end under Verdenskrigen. Allerede i Løbet af det sidste Tiaar har specielt Handelen med de sydøsteuropæiske Lande vist en bemærkelsesværdig Udvikling. Medens den tyske Udførsel til disse Lande er steget fra 154 Mill. RM i 1933 til 544 Mill. RM. i 1938, saa er Indførslen fra disse Lande gaaet frem fra 199 Mill. RM. til 536 Mill. RM. Betænker man saa, at rundt regnet 72% af den samlede tyske Indførsel fra Sydøst falder paa Nærings- og Nydelsesmidler, at selv i det sidste Aar, hvor Importen fra oversøiske Lande fandt Sted uden Forstyrrelser, blev ikke mindre end en Fjerdedel af Tysklands Næringsmiddelindførsel dækket af Sydøsteuropa, at godt og vel Halvdelen af den tyske Indførsel af enkelte vigtige Varer, for Eksempel Hvede og Svin, stammer fra Sydøsteuropa, saa bliver det klart at det vil være umuligt at udsulte Tyskland. Dette betyder for Tyskland en helt anden Situation end under Verdenskrigen 1914—1918.

Ogsaa paa andre Omraader er meget blevet ændret

Storbritanniens økonomiske Styrke staar og falder i det lange Løb med dets Udførsel. Af den britiske Udførsel gaar alene henved 36% til Europa. Men den vigtigste Del af Europa er nu ude af Stand til at faa Varer fra England. Storbritannien staar i Dag overfor en effektiv Fastlandsspærring. Storbritanniens Udførselsmuligheder er ikke alene blevet indskrænket ved Arbejdsmangel, Raastofknaphed o. s. v., men ogsaa selve det til Raadighed staaende Eksportomraade er i høj Grad blevet forringet. Hvad Resultatet vil blive i Storbritannien under Krigen, vil udvikle sig med en indre Nødvendigheds Tvang. En økonomisk Stormagt giver Afkald paa sin Forrangsstilling. Den bruger sit Guld- og Valutaforraad op. Den afhænder sine i Udlandet anlagte Kapitaler. Den tilintetgør derved sin tidligere Verdensposition samtidig med, at den Maade, England finansierer Krigen paa, har medført en Prisudvikling, der maatte virke i Retning af en fortsat Svækkelse af Pundet. Tyskland kender ikke til saadanne Bekymringer. Det blev som Følge af Krigens Udvikling til næsten hele Europas eneste og afgørende Leverandør.

Man kan vende og dreje Sagen, som man vil. Paa alle Omraader er Situationen gunstigere for Tyskland end for de fjendtlige Lande. I Tyskland er der ikke Tale om nogen Inflationsfare. Det tyske Folk forstaar Nødvendigheden af Forbrugsindskrænkningerne. Sparekasseindskud og Banktilgodehavender stiger, medens Prisniveauet holdes stabilt. Ikke i Tyskland, men i Storbritannien er Priserne og Leveomkostningerne

1. Kunsttræ; 2. af Kartoffeltoppe; 3. Cellulose; 4. Tysk Kunststof; 5. Glas; 6. Porcelæn; 7. Træfiner; 8. varmeisolerende Glas; 9. Kunstharpiks; 10. Glasuld; 11. Bunagummi; 12. Kunstlæder

Efter Gennemførelsen af Fireaarsplanen dækkes den tyske Industriproduktions Raastofbehov for de to Trediedeles Vedkommende af indenlandske Raastoffer

De tyske Erstatningsstoffer og deres Anvendelse

I Tyskland vokser der ingen Gummitræer, og Oliekilder er der heller ikke mange af. Der findes slet ingen Indigoplanter, men saa begyndte man at fremstille kunstig Indigo, hvorefter Indigo-Bønderne gik over til at dyrke Grøntsager og købe tysk Indigo fra Retorterne. Silkeormene med deres kostbare Kirtler trives ikke særlig godt i Tyskland; derfor fremstiller man her Silke paa Maskine. Saadan gik det ogsaa Tyskernes Forfædre: Stenøkser blev dyre, saa brugte de Bronze og senere Staal som Erstatning.

Og nu? Det sædvanlige Materiale har Soldaterne Brug for; derfor maa man se at finde paa Udveje. Døren faar Træhængsler. Dørgrebet bliver lavet af presset Træ; hvor der for sad et Skilt af Messing, finder man nu et af Kunstharpiks, der er saa bredt, at det samtidig tjener som Dørskaaner. Saa kommer man indenfor. Gummimaatten er slidt op, i Stedet ligger der en af Bunagummi.

I de tyske Skove er der ingen Plads for Korkege; de vilde vel heller ikke kunde trives her. I Stedet for linoleum og Gulvbrædder bruger man derfor haarde Finérplader af Træ og Kunstharpiks. Gardiner, Klæder, Løbere, det er alstammen tilvirket af kunstige Fibre, nogle af Cellulosestoffet fra Træ, Maisstængler, Kartoffeltoppe, Halm eller andre Planter, der er velegnede dertil, andre er af Kalk og Kul.

Tidligere havde man Kobbertagrender; i 1914/18 skulde Kobberet imidlertid benyttes til andre Formaal, og man gik saa over til at bruge Zink. Nu fremstilles de af Træfinér, limet sammen med Harpiks og Nedløbsrørene ligesaa. Badevandet løber ud af Porcelænsrør, ikke længere af Bly- og Jernrør.

Vinteren var kold, og mange Værelser tit en Smule kølige. Derfor beklæder man Væg og Loft med Glasuld. Det har samme Virkning som en Pels. Efterligning? Ja vist, akkurat som vore Forfædre lavede deres Vaaben af Bronze — som Erstatning for Flintesten.

Hvis man ikke vil tro paa, at Tyskerne er bedre tjent med disse nye Stoffer, saa faar man dem til at vise Tænder! (Naar disse falder ud, faar man nye — af Kunstharpiks).

steget. Rigsmarkens og de tyske Værdipapirers Kurser bliver ikke fulgt i Udlandet med Mistro, men det gør derimod Pundets og de engelske Værdipapirers Kurser. Tyskland behøver ingen Kredit i Udlandet. Tyskland søger ikke ud i Verden for at skaffe sig Levnedsmidler, Malm, Træ og andre Raastoffer; det gør Storbritannien derimod. Ganske vist søger Storbritannien nu at imødegaa disse Mangler ved en Omorganisation. Men der kan ikke herske nogen som helst Tvivl om, at Tyskland ogsaa i denne Retning er sin Fjende overlegen. For at bygge en brugbar Organisation op er jo netop Tid og Erfaring nødvendig.

Inden for de enkelte Erhvervsgrene frembyder det samme Billede sig. For Kullenes Vedkommende er Tysklands Ydeevne steget med rundt regnet 239 Mill. Tons. De fjendtlige Magter ser ikke alene deres „Kulbalance" kuldkastet efter Frankrigs Sammenbrud og efter Belgiens og Hollands Besættelse, men ogsaa den engelske Kulproduktion er paa Grund af Arbejder- og Grubetræmangel i stadig voksende Grad i Fare. Med Hensyn til Jern og Staal raader Tyskland over en Produktion paa godt 25 Mill. Tons Raastaal, hvilket er mere end de fjendtlige Landes tilsammen. For Storbritanniens Vedkommende er den svenske Jernindførsel bortfaldet. Iøvrigt skulde der her bruges 8—9 Mill. Tons Jernmalm og Jernaffald pr. Skib, hvilket i høj Grad belastede Tonnagen. Den belgiske og franske Jernindustri kommer ikke mere paa Tale som Leverandører til England. Forsyningen med Træ er blevet ganske haablos for Storbritannien. Landet selv dækker kun 10% af Behovet. Henved tre Fjerdedele af dets sædvanlige Indførsel er allerede faldet bort. Selv i Tekstilproduktionen er Tyskland gunstigere stillet end sine Modstandere. Forsyningen med Træfiber til Fremstillingen af Celleuld og Kunstsilke er fuldt sikret i Tyskland.

Den tyske Ydeevne er blevet sat yderligere i Vejret. Tyskland ligger ikke blot i Spidsen hvad angaar Produktionen af Celleuld, det indtager ogsaa teknisk Førstepladsen m. H. t. Udvikling af Traadkvaliteten, i Specialiseringen og i Tilpasningen til det øjeblikkelige Anvendelsesbehov.

De havde tænkt sig det anderledes

Storbritannien og Frankrig havde forestillet sig den økonomiske Krig anderledes. Den manglende hjemlige Produktion haabede man at kunne erstatte med hele Verdens Rigdomme. Men det er ikke det afgørende; det er derimod et Spørgsmaal, om Verdens Raastofforraad virkelig kunde bringes til Storbritannien. Allerede under Verdenskrigen var Storbritannien klar over, at dets Krigsøkonomi staar og falder med, at Søtransporten og Varetrafiken er i Orden. De stadige Tab af britisk og neutral Tonnage, den stærke Rekvirering af den bedste britiske Skibstonnage til militære Formaal, den forlængede Rejsevarighed, i Særdeleshed fordi man maatte give Afkald paa at benytte Middelhavet og paa Grund af de europæiske Leverandørers Bortfald, Indragelsen af den engelske Vestkyst i det virksomme Blokadeomraade, den forventede Lukning af store britiske Havnegrupper — alt det maa frembringe en Tonnageknaphed, der i sin Rækkevidde end ikke tilnærmelsesvis vil kunne overses. Og dette saa meget mere som det tyske Luftvaabens forventede Blokadevirkning nu vil stille alt andet i Skyggen.

Forts. fra Side 38

Nederlagene paa Fastlandet og de store Tab til Søs

Efter Dunkerque's Fald den 4. Juni har Tyskland ved sin Beherskelse af Kysten fra Udløbet af Somme til Narvik i Norge og ved sin Besættelse af Holland, Belgien og Frankrigs nordlige Kyst saavel politisk som økonomisk fordrevet England fra Fastlandet og fortrængt Frankrig fra hele den nordlige Del af de store Industridistrikter i Rhinbækkenet. Frankrig befinder sig i den europæiske Periferi, men blev nu udelukket fra Atlanterhavets Kyst.

Børsen i New York har i Almindelighed altid været et godt Barometer for den internationale Bedømmelse af Udsigterne til Sejr eller Nederlag. Det engelske Pund og den franske Franc blev her noteret som følger:

	Pund:	Franc:
31. 12. 1938	4,64	263,
Efter Udbruddet af Krigen med Polen 2. 9. 1939	4.21	2.40
Efter Polens Nederlag (2. 10. 1939) . .	4.01	2.28
Før Felttoget i Norge (1. 4. 1940) . . .	3.56	2.02
Før Felttoget mod Vest (7. 5. 1940) . .	3.38	1.91
Efter Dunkerque's Fald og ved Begyndelsen til den nye Offensiv sydpaa (5. 6. 1940)	3.19	1.81

Den tyske Sejr mod Vest i Maj 1940 havde ogsaa en gunstig Indflydelse paa den almindelige Situation i Middelhavet og særlig i den nære Orient. Italiens Stilling og dets Samarbejde med Tyskland paa Balkan blev herigennem i meget høj Grad styrket. Modstanderen maatte i Modsætning til sine oprindelige Planer overføre en Del af sin Hær i Levanten til Vestfronten. Dermed brød alle Planer med Weygand-Armeen sammen, baade paa Balkan og i Lilleasien mod Kaukasus. Frankrig blev ogsaa tvunget til at trække en Del af sine Tropper tilbage fra Nordafrika og sende dem til Vestfronten.

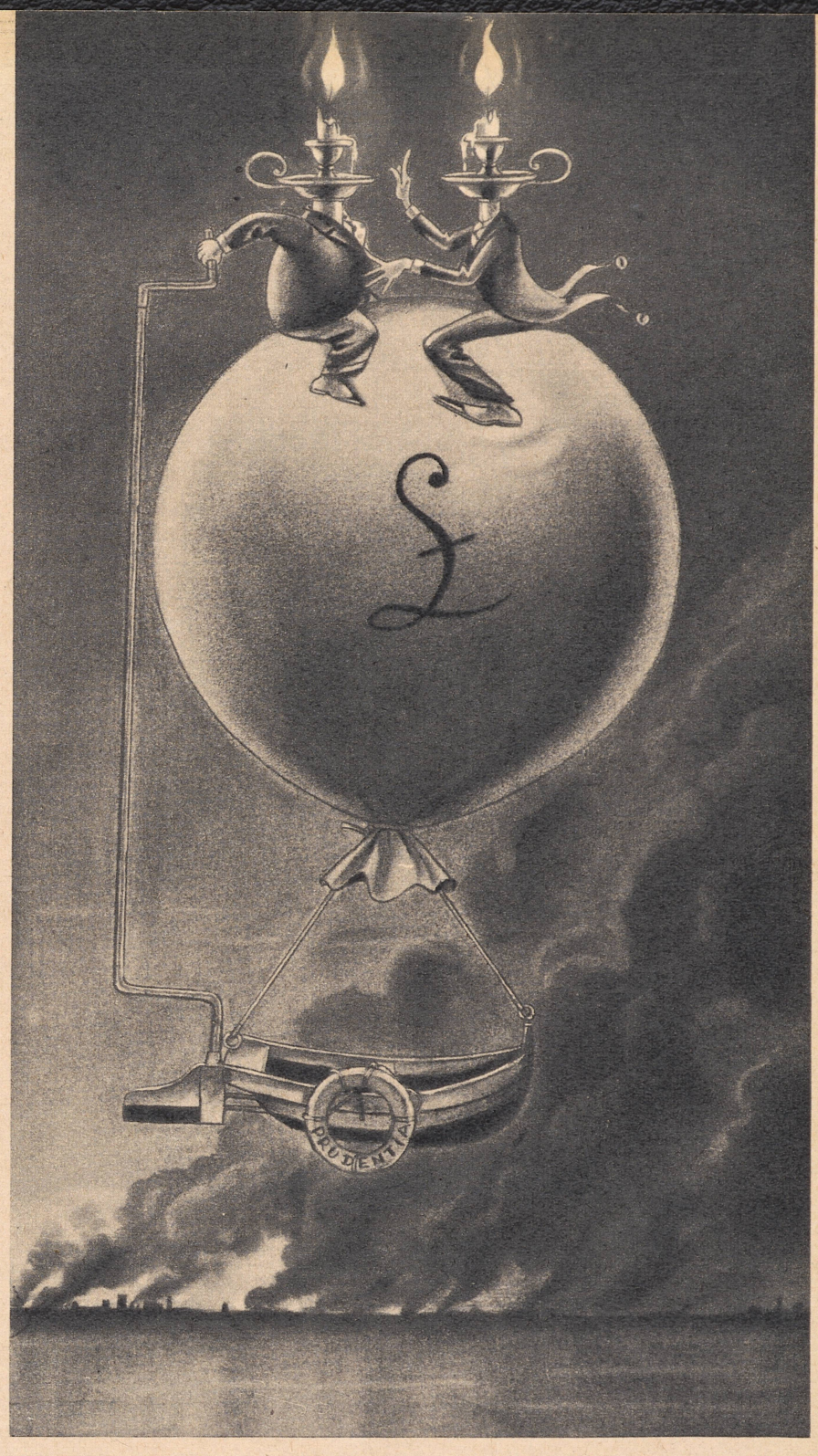
Det store Slag i Flandern stod ikke blot paa Fastlandet. For den britiske Marine greb ogsaa ind i Kampen for at dække og muliggøre den britiske Hærs Tilbagetog fra den europæiske Kyst. I den Kamp, der udspandt sig mellem den britiske Flaade og den tyske Luftstyrke, som blev understøttet af lette Søstridskræfter, har Englænderne og Franskmændene tilsammen mistet 5 Krydsere, 13 Destroyers og Torpedobaade, 5 Undervandsbaade og 11 andre Krigsfartøjer. Haardt beskadiget blev: 10 Krydsere, 24 Destroyers, 3 Torpedobaade og 22 andre Krigsfartøjer. Ialt blev 92 Marineenheder gjort ukampdygtige, enten helt eller for længere Tid. Af Transportflaaden blev 67 Skibe sænket og 117 Skibe haardt beskadiget eller stukket i Brand. Disse Tal viser tydeligt, hvilket Tab Krigsflaaden sammen med Transportflaaden har maattet lide blot for at kunne redde de britiske Soldaters Liv. Hvis man sammenlægger Tabene til Søs i Kanalen i Løbet af Maj Maaned med de Tab, som den allierede britisk-franske Flaade led i April og Maj ved Norges Kyst, saa ser man tydeligt, at Vestmagternes Flaade er gaaet stærkt svækket ud af Felttoget i Flandern og i Norden, hvad der igen betyder en Styrkelse for Tyskland i Atlanterhavet og for Italien i Middelhavet.

Frankrig afskaaret fra England

Vestmagternes militær-strategiske Nederlag svækkede dem tillige politisk, økonomisk og maritimt. Man behøver blot at tænke paa de Landomraader, som laa mellem den tyske og den fransk-britiske Front, og som i Begyndelsen af April begyndte ved den svejtsiske Grænse og endte ved Nordkap omfattende Holland, Belgien, Luxembourg, Danmark og Norge. Først og fremmest nød England Fordel af dette brede Bælte af neutrale Stater, for disse dækkede det som et Skjold imod det tyske Luftvaaben.

Efter Dunkerque's Fald i Begyndelsen af Juni blev „Ingenmandslandet" og et godt Stykke af Nordfrankrig besat af Tyskland. Den tyske Artillerist ser nu fra Calais over til Dovers Klipper. Den fransk-britiske Front

To Engelske Lys paa Langfart

begyndte først ved Luxembourgs Grænse, men blev saa flyttet til Aisne og Somme, og herfra springer den over den britiske Kyst ved Hastings og fører nu over Dover til Themsens Munding og videre langs med den britiske Østkyst helt op til Orkney- og Shetlandsøerne. Den tyske Front følger nøje i Hælene paa den. Forbindelsen mellem de britiske Østhavne og den Del af Kysten, som endnu tilhører Frankrig, er afbrudt, og Forbindelsen mellem de britiske Syd- og Vesthavne er meget vanskeliggjort.

Det er lykkedes Tyskerne at afbryde den militære Akse London-Paris ved Kanalens Kyst. Den tyske Værnemagt er nu baade til Lands, til Vands og i Luften naaet frem til Forbindelseslinien mellem Frankrig og de britiske Øer, hvad der kan faa meget alvorlige Konsekvenser for Frankrig og Englands videre Krigsførelse. Det er givet, at Frankrig, hvis England skulde blive angrebet af Tyskland, ikke kan sende Tropper til Hjælp. England maa helt klare sig selv, og dette saa meget mere, efter at Frankrig har faaet Virkningen at føle af den anden Offensiv, der begyndte den 5. Juni. England maa simpelt hen tænke paa at forsvare sig saa længe som mulig paa sine Øer, selv om Frankrig maa gaa ud af Krigen.

Ligesom Maj-Offensiven mod Vest i almindelig strategisk Henseende betød en vældig politisk og økonomisk Styrkelse af Tyskland, saaledes bragte den ogsaa militær-strategisk set det heldige Resultat, at der blev drevet en Kile ind mellem Frankrig og England, hvorved den gunstigste Forbindelse mellem disse to Forbundsfæller blev afbrudt og Frankrig, som vender Ryggen mod Middelhavet, i høj Grad isoleret.

Overrasket og slaaet

England, der for to Maaneder siden vilde indlede Offensiven imod Tyskland i Nordsøen over Skandinavien, Holland og Belgien for at blokere Tyskland i Østersøen og for at tilintetgøre dets Marine-og Flyvebaser paa Kysten mellem Holland og Danmark, har nu fuldstændigt mistet Herredømmet over Nordsøen, som rømmes for dets Krigs- og Handelsskibe. England har ogsaa rømmet sine store Brohoveder i Holland, Belgien og Nordfrankrig og indrettet sig paa sine Øer, der med deres 47 Millioner Indbyggere ligner en stor belejret Fæstning.

Denne Udvikling havde ingen af Vestmagterne forudset. De havde ikke ventet, at Tyskland ved Aftalerne med Rusland skulde faa Ryggen fri, og heller ikke, at det skulde sikre sin Nordflanke i Skandinavien, eller at Italien skulde dække Tysklands sydlige Flanke. De havde heller ikke ventet, at Tyskland med Støtte af Rusland skulde kunne kaste sig over Vestmagterne paa en saa bred Front som fra Sahara til Polarkredsen og skille England fra Frankrig. Og de havde heller ikke ventet, at Frankrig var saa svagt, og at Tyskland var i Besiddelse af en saa knusende militær Magt.

Alt det havde Englænderne og Franskmændene slet ikke ventet, og det var Grunden til, at de blev overrasket og slaaet.

SIGNAL Nr 7, I. Aargang. 15. Juli 1940 / Udkommer 2 Gange mdl. Chefredaktør Harald Lechenperg / Forlag og Tryk: Deutscher Verlag. Berlin SW 68, Kochstraße 22—26 / Alle Rettigheder forbeholdes / Entered as second class matter at the Postoffice at New York, N. Y. — Printed in Germany

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt am Main

Statusopgørelse pr. 31. December 1939.

Aktiver

	Overført Tilgang	Afgang Afskrivning	RM
I. Anlægskapital	RM	RM	
Bebyggede Grundstykker med Forretnings- og Beboelsesbygninger	80 890 791.—	1 607 986.—	
	10 188 095.—	8 093 997.—	81 376 903 —
Bebyggede Grundstykker med Fabriksbygninger, Jernbaneanlæg og andre Bygninger	196 639 752.—	845 459.—	
	51 859 106.—	35 683 940.—	211 969 459 —
Ubebyggede Grundstykker, inklusive Kuludvindingsrettigheder	86 217 525.—	324 927.—	
	4 708 107.—	3 756 783.—	86 843 922 —
Apparater, Maskiner og maskinelle Anlæg	235 495 107.—	1 734 033.—	
	112 568 823.—	110 072 364.—	236 257 533 —
Værktøj, Fabriks- og Forretningsinventar	5 752 023.—	882 744.—	
	13 586 317.—	10 103 663.—	8 351 933 —
Koncessioner, Patenter, Licenser, Varemærke- og lignende Rettigheder	1.—	—.—	
	—.—	—.—	1 —
	604 995 199.—	5 395 149.—	
	192 910 448.—	167 710 747.—	624 799 751 —
Interesser i andre Foretagender	310 151 379.—	3 307 894.40	
	37 916 715.16	3 527 297.76	341 232 902 —
II. Cirkulerende Kapital			
Forraad			
Raa-, Hjælpe- og Brændselsstoffer		RM 55 985 142.—	
Egne Produkter og Handelsvarer		RM 129 966 776.—	185 951 918 —
Værdipapirer			12 176 264 —
Fordringer			
Hypoteker, Grund- og Rentefordringer		RM 9 288 416.91	
Deraf til ledende Funktionærer RM 507 346.60			
Hidrørende fra ydede Udbetalinger		RM 11 473 115.26	
Hidrørende fra Vareleverancer og andre Ydelser		RM 206 996 799.55	
Paa Koncernforetagender		RM 269 882 179.33	
Laan og øvrige Fordringer		RM 61 141 870.07	558 782 381 12
Veksler			4 281 797 32
Checks			1 770 257 02
Skatkammerbeviser			58 015 787 50
Kassebeholdning, inklusive Rigsbank- og Postgirotilgodehavender			9 831 273 42
Andre Banktilgodehavender			44 955 574 23
III. Poster, som tjener til at afgrænse Opgørelsen			
Forfalden Agio ved Tilbagebetaling af Partialobligationer fra Aaret 1928			14 302 239 —
Diverse			12 284 985 17
Regresfordringer, hidrørende fra Forpligtelser ved Kautioner og Garantioverenskomster RM 179 004 903.64			— —
			1 868 385 129 78

Passiver

		RM	RM
I. Grundkapital			
Stamaktier	samlet Stemmeantal	6 910 000.—	691 000 000 —
Præferenceaktier	samlet Stemmeantal	4 000 000.—	40 000 000 —
			731 000 000 —
Endnu ikke afhændet betinget Stamaktiekapital		RM 176 868 600.—	
II. Reserver			
Lovmæssig Reserve			
Overført fra 1938		RM 185 268 899.72	
Henlæggelser i 1939		RM 5 659 393.25	190 928 292 97
Fri Reserve			
Overført fra 1938		RM 33 002 814.17	
Henlæggelser i 1939		RM 6 997 185.83	40 000 000 —
III. Værdikorrigeringer			— —
IV. Henlæggelser			77 000 000 —
V. Forpligtelser			
Partialobligationer fra Aaret 1928		RM 242 750 600.—	
Heraf i vor Besiddelse		RM 56 599 200.—	
		RM 186 151 400.—	
Hertil den ved Tilbagebetalingen senest den 1. Juli 1945 forfaldne Agio		RM 18 615 140.—	204 766 540 —
Partialobligationer fra Aaret 1939		RM 100 000 000.—	
Hertil den ved Tilbagebetalingen den 1. August 1959 forfaldne Agio		RM 2 000 000.—	102 000 000 —
Opsagte Obligationslaan			213 082 50
Bundne Velfærdfonds			
Pensions- og Understøttelseskasser		RM 55 650 000.—	
Jubilæumskasse		RM 3 000 000.—	58 650 000 —
Øvrige Forpligtelser			
Hypotek-, Grund- og Rentegæld		RM 2 357 560.91	
Udbetalinger og Kautioner fra Kunder		RM 20 122 160.42	
Forpligtelser hidrørende fra Vareleverancer og Ydelser		RM 84 054 721.34	
Forpligtelser over for Koncernforetagender		RM 66 873 880.64	
Forpligtelser over for Banker		RM 57 643 709.44	
Legater		RM 4 542 898.95	
Renter af Partialobligationer		RM 13 044 084.—	
Diverse		RM 87 639 320.86	336 278 336 56
VI. Poster, som tjener til Opgørelsesafgrænsningen			71 477 877 75
VII. Nettoudbytte			
Udbytte i Aaret 1939			56 071 000 —
Forpligtelser hidrørende fra Kautioner og Garantioverenskomster		RM 179 004 903.64	— —
			1 868 385 129 78

Udbytte- og Tabsopgørelse for 1939

Udgifter

	RM
Lønninger, Gager, Tantiemer og Præmier	364 356 848 —
Lovmæssige sociale Afgifter	23 836 870 —
Afskrivninger paa Anlægskapitalen	171 238 044 76
Afskrivninger paa den ved Tilbagebetalingen af Partialobligationerne fra Aaret 1928 forfaldne Agio	1 570 807 —
Renter for Partialobligationer	
fra Aaret 1928 Rm 11 169 084.—	
fra Aaret 1939 Rm 1 875 000.—	13 044 084 —
Skatter af Indtægt, Udbytte og Formue	171 449 238 —
Bidrag til Erhvervsorganisationer, forsaavidt som Medlemskabet beror paa Lovforskrift	2 772 289 —
Tilskud til Pensions- og Understøttelseskasser	5 000 000 —
Anvisning til lovmæssig Reserve	5 659 393 25
Anvisning til fri Reserve	6 997 185 83
Nettoudbytte	
Udbytte Aar 1939	56 071 000 —
	821 995 759 84

Indtgæter

	RM
Bruttooverskud	786 327 073 59
Indtægter af Interesser i andre Foretagender	24 654 981 —
Renter og øvrige Kapitaludbytter	2 307 644 —
Ekstraordinære Udbytter	8 706 061 25
	821 995 759 84

Efter det afsluttende Resultat af min pligtmæssige Revision paa Grundlag af Selskabets Bøger og Skriftstykker samt af de af Bestyrelsen meddelte Oplysninger og Paavisninger er Bogføringen, Aarsopgørelsen og Forretningsoversigten, forsaavidt som den klarlægger Aarsopgørelsen, i Overensstemmelse med de lovmæssige Forskrifter.

Frankfurt am Main, den 29. Maj 1940.

Dr. Richard Karoli
Aut. Revisor.

Efter Generalforsamlingens Beslutning de 21. Juni 1940 udbetales der for Forretningsaaret 1939 en Dividende paa 8%.

Paa vore Partialobligationer fra Aaret 1928 falder som Følge heraf, i Overensstemmelse med § 2 i Laanebetingelserne, 6 Renter for Kalenderaaret 1939.

Udbetalingen af Dividenden sker straks mod Indlevering af Dividendekupon Nr. 18, Udbetalingen af Renterne for Partialobligationerne fra Aaret 1928 sker fra 1. Juli 1940 at regne mod Indlevering af Rentekuponen Nr. 12 (pr. 1. Juli 1940),

1. gennem Selskabets Kasser:
ved vor Central-Finansforvaltning i Berlin NW 7, Unter den Linden 78,
ved vor Bankafdeling i Frankfurt am Main, Grüneburgplatz,
samt ved vore Værker i:
Berlin SO 36, Frankfurt am Main-Höchst, Leverkusen ved Köln, Ludwigshafen a. Rhein, Uerdingen a. Niederrhein;
2. gennem Firmaet Kalle & Co., A/S, Wiesbaden-Biebrich;
3. gennem nedennævnte Banker og deres tyske Filialer:

Deutsche Bank i Berlin,
Berliner Handels-Gesellschaft i Berlin,
Commerzbank Aktiengesellschaft i Berlin,
Deutsche Länderbank Aktiengesellschaft i Berlin,
Dresdner Bank i Berlin,
Merck, Finck & Co. i Berlin,
Reichs-Kredit-Gesellschaft Aktiengesellschaft i Berlin,
Delbrück Schickler & Co. i Berlin,
Hardy & Co. G. m. b. H. i Berlin,
Metallgesellschaft Aktiengesellschaft i Frankfurt a. Main,
Gebrüder Bethmann i Frankfurt am Main,
Georg Hauck & Sohn i Frankfurt am Main,
B. Metzler seel. Sohn & Co. i Frankfurt am Main,
Schröder Gebrüder & Co. i Hamburg,
M. M. Warburg & Co., Kommanditgesellschaft i Hamburg,
Bankhaus Pferdmenges & Co. i Köln a. Rh.,
J. H. Stein i Köln a. Rh.,
Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt i Leipzig,
Bayerische Hypotheken- und Wechsel-Bank i München,
Bayerische Vereinsbank i München,
Seiler & Co. i München,
Merck, Finck & Co. i München,
Creditanstalt Bankverein i Wien,
Länderbank Wien Aktiengesellschaft i Wien.

Bestyrelsen:

Geheimer Kommerzienrat Dr. Hermann Schmitz, Ludwigshafen a. Rh./Heidelberg, Formand
Dr. Fritz Gajewski, Leipzig,
Professor Dr. Heinrich Hörlein, Wuppertal-Elberfeld,
Dr. August v. Knieriem, Mannheim,
Dr. Fritz Ter Meer, Kronberg (Taunus),
Dr. Christian Schneider, Leuna,
Dr. Georg von Schnitzler, Frankfurt a. Main,

} Centraludvalg.

Dr. Otto Ambros, Ludwigshafen a. Rh.,
Dr. Max Brüggemann, Köln-Marienburg,
Dr. Ernst Bürgin, Bitterfeld,
Dr. Heinrich Bütefisch, Leuna,
Ministerialrat a. D. Dr. Bernhard Buhl, Frankfurt am Main,
Paul Haefliger, Frankfurt am Main,
Dr. Max Ilgner, Berlin-Steglitz,
Dr. Constantin Jacobi, Frankfurt am Main,
Dip.-Ing. Friedrich Jähne, Frankfurt am Main,
Dr. Hans Kühne, Leverkusen, I.G.-Werk,
Professor Dr. Carl Ludwig Lautenschläger, Frankfurt am Main,
Generalkons. Wilhelm Rudolf Mann, Leverkusen, I.G.-Werk,
Dr. Heinrich Oster, Berlin-Charlottenburg,
Kommerzialrat Wilhelm Otto, Berlin-Zehlendorf-West,
Dr. Otto Scharf, Halle (Saale),
Kommerzienrat Hermann Waibel, Wiesbaden,
Dr. Hans Walther, Frankfurt am Main,
Eduard Weber-Andreae, Frankfurt am Main,
Dr. Carl Wurster, Ludwigshafen a. Rh.

Frankfurt am Main, den 22. Juni 1940.

Repræsentantskabet:

Professor Dr. Carl Krauch, Heidelberg-Schlierbach, Formand,
Dr. Wilhelm Ferdinand Kalle, Tutzing (Oberbayern), stedfortrædende Formand,
Kommerzienrat Dr. Wilhelm Gaus, Starnberg am See, stedfortraedende, Formand.
Hermann J. Abs, Berlin,
Dr. Axel Aubert, Oslo,
Dr. Richard Bayer, Trills über Wuppertal-Vohwinkel,
Waldemar von Böttinger, Arensdorf i. d. Neumark,
Dr. Walter von Brüning, Semper a. Rügen,
Kommerzienrat Lothar Brunck, Kirchheimbolanden (Saarpfalz),
Dr. Carl Ludwig Duisberg, Berlin-Schwanenwerder,
Dr. Jakob Hasslacher, Kamnitz über Rummelsburg/Pommern,
Dr. Johannes Hess, München,
Dr. Karl Krekeler, Köln-Mülheim,
Dr. Paul Müller, Köln-Marienburg,
Karl Pfeiffer, Berlin-Schlachtensee,
Dr. Gustav Pistor, Leipzig,
Grev Rutger Jan Eugen Schimmelpenninck, Den Haag,
Staatsminister a. D. Dr. Friedrich Schmidt-Ott, Berlin-Steglitz,
Leopold Freiherr von Schrenck-Notzing, Berlin,
Professor Erwin Selck, Hohemark b. Oberursel (Taunus).

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
H. Schmitz v. Knieriem

Signal

JUNI 1940

Foran den ukendte Soldats Grav i Paris